



This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit.
The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

कविकुलगुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय रामटेक

हस्तलिखित संग्रह

दाखल क्र. 17-3071 विषय व्याकरण

नाव निरुक्त उत्तर पत्रक

लेखक/लिपीकार

पृष्ठ 41 काळ - पुर्ण/अपुर्ण

m - 3071

॥ अथ निरुक्तोत्तरपट्टप्रारम्भः ॥

॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥

ॐ ॥ अथातोदैवतंतद्यानिनामानिप्राधान्यस्तुतीनांदेवतानांतद्देवतमित्याचक्षतेसैषादेवतोपपरीक्षायत्कामऋषि
 र्यस्यांदेवतायामार्थपत्यमिच्छन्स्तुतिंप्रयुंकेतद्देवतःसमंत्रोभवतितास्त्रिविधाऋचःपरोक्षकृताःप्रत्यक्षकृताआध्यात्मि
 क्यश्चतत्रपरोक्षकृताःसर्वाभिर्नामविभक्तिभिर्युज्यंतेप्रथमपुरुषैश्चाख्यातस्य ॥ १ ॥ इन्द्रोदिवइंद्रईशेपृथिव्याइंद्रमिद्वा
 थिनोबृहदिंद्रेणैतेतृत्सवोवेविषाणाइंद्रायसामगायतनेंद्रादृतेपवतेधामकिंचनैंद्रस्यनुवीर्याणिप्रवोचमिंद्रेकामाअयंसते
 त्यथप्रत्यक्षकृतामध्यमपुरुषयोगास्त्वमितिचैतेनसर्वनाम्नात्वमिंद्रबलादधिंविनइंद्रमृधोजहीत्यथापिप्रत्यक्षकृताःस्तो
 तारोभवन्तिपरोक्षकृतानिस्तोतव्यानिमाचिदन्यद्विशंसतंकण्वाअभिप्रगायतोपप्रेतकुशिकाश्चेतयध्वमित्यथाध्यात्मि
 क्यउत्तमपुरुषयोगाअहमितिचैतेनसर्वनाम्नायथैतदिंद्रोवैकुण्ठोलबसूक्तंवागांभृणीयमिति ॥ २ ॥ परोक्षकृताःप्रत्यक्ष
 कृताश्चमंत्राभूयिष्ठाअल्पशआध्यात्मिकाअथापिस्तुतिरेवभवतिनाशीर्वादइंद्रस्यनुवीर्याणिप्रवोचमितियथैतस्मिन्सू
 क्तैऽथाप्याशीरेवनस्तुतिःसुचक्षाअहमक्षीभ्यांभूयासंसुवर्चामुखेनसुश्रुत्कर्णाभ्यांभूयासमितितदेतद्वहुलमाध्वर्यवेयाज्ञे
 षुचमंत्रेष्वथापिशपथाभिशापौ । अद्यामुरीययदियातुधानोअस्मि । अधासवीरैर्दशभिर्वियूयाइत्यथापिकस्यचिद्भाव
 स्याचिरूयासा । नमृत्युरासीदमृतंनतर्हि । तमआसीत्तमसागूहमग्रै । अथापिपरिदेवनाकस्माच्चिद्भावात् । सुदेवो
 अद्यप्रपतेदनावृत् । नविजानामियदिवेदमस्मीत्यथापिनिंदाप्रशंसे । केवलाघोभवतिकेवलादी । भोजस्येदंपुष्करि

निरुक्त

॥ २ ॥

णीववेश्मेत्येवमक्षसूक्तेद्यूतानिंदाचकृषिप्रशंसाचैवमुच्चावचैरभिप्रायैर्ऋषीणांमंत्रदृष्टयोभवन्ति ॥ ३ ॥ तद्येऽनादिष्टदे
वतामंत्रास्तेषुदेवतोपपरीक्षायद्देवतःसयज्ञोवायज्ञांगंवातदेवताभवंत्यथान्यत्रयज्ञात्प्राजापत्याइतियाज्ञिकानाराशंसा
इतिनैरुक्ताअपिवासाकामदेवतास्यात्प्रायोदेवतावास्तिह्याचारोबहुलंलोकेदेवदेवत्यमतिथिदेवत्यंपितृदेवत्यंयाज्ञदैव
तोमंत्रइत्यपिह्यदेवतादेवतावत्स्तूयंतैयथाश्वप्रभृतीन्योषधिपर्यंतान्यथाप्यष्टौद्वंद्वानिसनमन्येतागंतूनिवार्थादेवता
नांप्रत्यक्षदृश्यमेतद्भवतिमाहाभाग्यादेवतायाएकआत्माबहुधास्तूयतएकस्यात्मनोऽन्येदेवाःप्रत्यंगानिभवंत्यपिचस
त्वानांप्रकृतिभूमभिर्ऋषयःस्तुवंतीत्याहुःप्रकृतिसार्वनाश्याच्चैतरेतरजन्मानोभवंतीतरेतरप्रकृतयःकर्मजन्मानआत्मज
न्मानआत्मैवैषांरथोभवत्यात्माश्वाआत्मायुधमात्मेवआत्मासर्वदेवस्यदेवस्य ॥ ४ ॥ तिस्रएवदेवताइतिनैरुक्ताअ
ग्निःपृथिवीस्थानोवायुर्वद्रोवांतरिक्षस्थानःसूर्योद्युस्थानस्तासांमाहाभाग्यादेकैकस्याअपिबहूनिनामधेयानिभवंत्यपिवा
कर्मपृथक्त्वाद्यथाहोताध्वर्युर्ब्रह्मोद्गातैत्यप्येकस्यसतोऽपिवापृथगेवस्युःपृथग्घिस्तुतयोभवंतितथाभिधानानियथोएत
त्कर्मपृथक्त्वादितिबहवोऽपिविभज्यकर्माणिकुर्युस्तत्रसस्थानैकत्वंसंभोगैकत्वंचोपेक्षितव्यंयथापृथिव्यामनुष्याःपश
वोदेवाइतिस्थानैकत्वंसंभोगैकत्वंचदृश्यतैयथापृथिव्याःपर्जन्येनचवाय्वादित्याभ्यांचसंभोगोऽग्निनाचेतरस्यलोकस्य
तत्रैतन्नरराष्ट्रमिव ॥ ५ ॥ अथाकारचिंतनंदेवतानांपुरुषविधाःस्युरित्येकचेतनावद्वद्धिस्तुतयोभवंतितथाभिधाना

उत्तरप.

अ. १

॥ २ ॥

न्यथापि पौरुषविधिकैरंगैः संस्तूयन्ते । ऋष्यात् इन्द्रस्य विरस्य बाह्वयत्संगुभ्यामघवन्काशिरित्तै । अथापि पौरुषविधिकै
द्रव्यसंयोगैः । आद्वाभ्यां हरिभ्यामिन्द्रयाहि । कल्याणीर्जायासुरणंगृहेतै । अथापि पौरुषविधिकैः कर्मभिः । अर्द्धाद्रि
पिवचप्रस्थितस्याश्रुत्कर्णश्रुधीहवै । अपुरुषविधाः स्युरित्यपरमपितुयद्दृश्यते ॥ ६ ॥ अपुरुषविधंतद्यथाग्निर्वायुरादि
त्यः पृथिवी चंद्रमा इति यथो एतच्चेतनावद्वद्धिस्तुतयो भवतीत्यचेतनान्यप्येवंस्तूयन्ते यथाक्षप्रभृतीन्योषधिपर्यंतानि यथो
एतत्पौरुषविधिकैरंगैः संस्तूयन्त इत्यचेतनेष्वप्येतद्भवत्यभिर्क्रंदंति हरितेभिरासभिरिति ग्रावस्तुतिर्यथो एतत्पौरुषविधि
कैर्द्रव्यसंयोगैरित्येतदपितादृशमेव सुखं रथं युयुजे सिंधुरश्विनमिति नदीस्तुतिर्यथो एतत्पौरुषविधिकैः कर्मभिरित्येतद
पितादृशमेव होतुश्चित्पूर्वे हविरद्यमाशतेति ग्रावस्तुतिरेवापि बोभयविधाः स्युरपि वापुरुषविधानामेव सतां कर्मात्मान एते
स्युर्यथा यज्ञो यजमानस्यैष चाख्यानसमयः ॥ ७ ॥ तिस्र एव देवता इत्युक्तं पुरस्तात्तासां भक्तिसाहचर्यं व्याख्यास्यामोऽ
थैतान्यग्निभक्तीन्ययं लोकः प्रातः सवनं वसंतो गायत्री त्रिवृत्स्तोमो रथं तं रंसामये च देवगणाः समाम्नाताः प्रथमे स्थानेऽग्रा
यी पृथिवी लेति स्त्रियोऽथास्य कर्म वहनं च हविषा मावाहनं च देवतानां यच्च किंचिद्दार्ष्टिं विषयिकं मग्निकं मैव तदथास्य संस्तवि
का देवा इन्द्रः सोमो वरुणः पर्जन्यः क्रतव आग्नावैष्णवै हविर्न त्वृक् संस्तविकी दशतयीषु विद्यतेऽथाप्याग्नापौष्णं हविर्न तु संस्तव
स्तत्रैतां विभक्तिस्तुतिमृचमुदाहरन्ति ॥ ८ ॥ पूषा त्वेतश्च यावयतु प्रविद्वाननष्टपशुर्भुवनस्य गोपाः । सत्वैतेभ्यः परिदद

निरुक्त

॥ ३ ॥

त्पितृभ्योऽग्निर्देवेभ्यः सुविदुत्रियेभ्यः । पूषात्वेतः प्रच्यावयतु विद्वाननष्टपशुर्भुवनस्य गोपा इत्येष हि सर्वेषां भूतानां गोपा
यितादित्यः सत्वैतेभ्यः परिददत्पितृभ्य इति सांशयिकस्तृतीयः पादः पूषापुरस्तात्तस्यान्वादेश इत्येकमग्निरुपरिष्टात्तस्य प्र
कीर्तनेत्यपरं । अग्निर्देवेभ्यः सुविदुत्रियेभ्यः । सुविदत्रंधनं भवति विंदते वै कोपसर्गाद्ददाते वा स्याद्ब्रुयुपसर्गात् ॥ ९ ॥
अथैतानींद्रभक्तीन्यंतरिक्षलोकोमाध्यंदिनं सवनं ग्रीष्मस्त्रिष्टुपंचदशस्तोमो बृहत्सामये च देवगणाः समाम्नाता मध्यमेस्था
नेयाश्च स्त्रियोऽथास्य कर्म रसानुप्रदानं वृत्रवधोयाचकाचबलकृतिरिंद्रकर्मैव तदथास्य संस्तविका देवा अग्निः सोमो वरुणः
पूषा बृहस्पतिर्ब्रह्मणस्पतिः पर्वतः कुत्सो विष्णुर्वायुरथापि मित्रो वरुणेन संस्तूयते पूष्णारुद्रेण च सोमोऽग्निना च पूषावातेन
च पर्जन्यः ॥ १० ॥ अथैतान्यादित्यभक्तीन्यसौ लोकस्तृतीयसवनं वर्षाजगती सप्तदशस्तोमो वै रूपं सामये च देवगणाः
समाम्नाता उत्तमे स्थाने याश्च स्त्रियोऽथास्य कर्म रसादानं रश्मिभिश्च रसधारणं यच्च किंचित्प्रवलिहृतमादित्यकर्मैव तच्चंद्र
मसावायुना संवत्सरेणेति संस्तव एतेष्वेव स्थानं व्यूहं वृत्तुच्छंदः स्तोमपृष्ठस्य भक्तिशेषमनुकल्पयितुं शरदनुष्टुबेकविंशस्तो
मो वै राजंसामेति पृथिव्याय तनानि हेमंतः पंक्तिस्त्रिणवस्तोमः शाक्रं सामेत्यं तरिक्षाय तनानि शिशिरोऽतिच्छंदास्त्रयस्त्रिं
शस्तोमो रैव तंसामेति द्युभक्तीनि ॥ ११ ॥ मंत्रामननाच्छंदां सिद्धादनां स्तोमः स्तवनाद्यजुर्यजतेः सामसंमितं मृचास्यते र्व
र्चासंमेन इति नैदानां गायत्री गायतेः स्तुतिकर्मणस्त्रिगमनावा विपरीता गायतो मुखा दुदपतदिति च ब्राह्मणं मुष्णिगुत्स्ना

उत्तरप.

अ. १

॥ ३ ॥

ताभवतिस्त्रिह्यतेर्वास्यात्कांतिकर्मणउष्णीषिणीवेत्यौपमिकमुष्णीषंस्त्रायतेःककुप्ककुभिनीभवतिककुपचकुञ्जश्चकुजते
 वोब्जतेर्वानुष्टुबनुष्टोभनाद्वायत्रीमेवत्रिपदांसतीचतुर्थेनपादेनानुष्टोभतीतिचब्राह्मणंबृहतीपरिबर्हणात्पंक्तिःपंचपदा
 त्रिष्टुप्स्तोभत्युत्तरपदाकातुत्रितास्यात्तीर्णतमंछंदस्त्रिवृद्धजस्तस्यस्तोभनीतिवायत्रिरस्तोभत्तत्रिष्टुभस्त्रिष्टुष्ट्वमिति विज्ञा
 यते ॥ १२ ॥ जगतीगततमंछन्दोजलचरगतिर्वाजलग्न्यमानोऽसृजदितिचब्राह्मणंविराड्विराजनाद्वाविराधनाद्वा
 विप्रापणाद्वाविराजनात्संपूर्णाक्षराविराधनादूनाक्षराविप्रापणादधिकाक्षरापिपीलिकमध्येत्यौपमिकंपिपीलिकापेलते
 र्गतिकर्मणइतीमादेवताअनुक्रांताःसूक्तभाजोहविर्भाजक्रगभाजश्चभूयिष्ठाःकाश्चिन्निपातभाजोऽथोताभिधानैःसंयुज्य
 हविश्चोदयतीन्द्रायवृत्रघ्नइन्द्रायवृत्रतुरइन्द्रायांहोमुचइतितान्यप्येकेसमामनंतिभूयांसितुसमाम्नानाद्यत्तुसंविज्ञानभूतं
 स्यात्प्राधान्यस्तुतितत्समामनेऽथोतकर्मभिर्ऋषिर्देवताःस्तौतिवृत्रहापुरंदरइतितान्यप्येकेसमामनंतिभूयांसितुसमा
 म्नानाद्व्यंजनमात्रंतुतत्तस्याभिधानस्यभवतियथाब्राह्मणायबुभुक्षितायौदनंदेहिस्नातायानुलेपनंपिपासतेपानीयमिति
 ॥ १३ ॥ अथातोऽनुक्रमिष्यामोऽग्निःपृथिवीस्थानंस्तंप्रथमंव्याख्यास्यामोऽग्निःकस्मादग्रणीर्भवत्यग्रंयज्ञेषुप्रणीय
 तैऽगंनयतिसंनममानोऽक्रोपनोभवतीतिस्थौलाष्टीर्विर्नक्रोपयतिनस्नेहयतित्रिभ्यआख्यातेभ्योजायतइतिशाकपूर्णि
 रितादक्ताद्गन्धाद्वानीतात्सखल्वैतेरकारमादत्तैगकारमनक्तेर्वादहतेर्वानीःपरस्तस्यैषाभवति ॥ १४ ॥ अग्निमीळेपुरो

निरुक्त

॥ ४ ॥

हितं यज्ञस्य देवमृत्विजं । होतारं रत्नधातमं । अग्निमीळेऽग्निं याचामीळिरध्वेषणा कर्मा पूजा कर्मा वा । पुरोहितो व्याख्यातो
यज्ञश्च देवो दानाद्वा दीपनाद्वा द्योतनाद्वा द्युस्थानो भवतीति वा यो देवः सा देवता होतारं ह्वातारं जुहोते ह्योतेत्यौर्णवाभोरत्न
धातमं रमणीयानां धनानां दातृ तमैतस्यैषा परा भवति ॥ १५ ॥ अग्निः पूर्वेभिर्ऋषिभिरीड्यो नूतनैरुत । स देवाँऽएह व
क्षति । अग्निर्यः पूर्वेर्ऋषिभिरीळितव्यो वेदितव्योऽस्माभिश्च न वतरैः स देवानि हावहत्विति स न मन्येता यमेवाग्निरित्यप्ये
ते उत्तरे ज्योतिषी अग्नी उच्येते ततो नु मध्यमः ॥ १६ ॥ अभिप्रवंत समने वयोषाः कल्याण्यः । स्मयमाना सो अग्निं । घृतस्य
धाराः समिधो न संतता जुषाणो हर्यति जातवेदाः । अभिनवंत समनस इव योषाः समनं समननाद्वा संमाननाद्वा कल्याण्यः
स्मयमाना सो अग्निमित्यौपमिकं घृतस्य धारा उदकस्य धाराः समिधो न संतनसति राप्नोति कर्मावानमतिकर्मावा । ता जुषा
णो हर्यति जातवेदाः । हर्यतिः प्रेप्सा कर्मा विहर्यतीति समुद्रादूर्मिर्मधुमाँऽउदारदित्यादित्यमुक्तं मन्यंते समुद्राद्ध्येषोऽयं उ
देतीति च ब्राह्मणं तथापि ब्राह्मणं भवत्यग्निः सर्वा देवता इति तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ १७ ॥ इंद्रं मित्रं वरुणमग्निमाहु
रथो दिव्यः स सुपर्णो गरुत्मान् । एकं सद्विप्रा बहुधा वदंत्यग्निं यममातरि श्वानमाहुः । इममेवाग्निमहांतमात्मानमेकमात्मा
नं बहुधा मेधाविनो वदंतीं इंद्रं मित्रं वरुणमग्निं दिव्यं च गरुत्मतं तं दिव्यो दिवि जोगरुत्मान् गणवान्गुर्वात्मा महात्मेति वायस्तु
सूक्तं भजते यस्यैह विनिर्मुप्यतेऽयमेव सोऽग्निर्निपातमेवैते उत्तरे ज्योतिषी एतेन नाम धेयेन भजेते ॥ १८ ॥ जातवेदाः कस्मा

उत्तरपं.
अ. १

॥ ४ ॥

ज्ञातानिवेदजातानिवैनंविदुर्जातेजातेविद्यतइतिवाजातवित्तोवाजातधनोजातविद्योवाजातप्रज्ञानोयत्तज्ञातःपशून
 विंदतेतितज्ञातवेदसोजातवेदस्त्वमितिब्राह्मणंतस्मात्सर्वानृतून्पशवोऽग्निमभिसर्पतीतिचतस्यैषाभवति ॥ १९ ॥
 प्रनूनंजातवेदसमश्वैर्हिनोतवाजिनं । इदंनोबर्हिंरासदे । प्रहिणुतजातवेदसंकर्मभिःसमश्रुवानमपिवोपमार्थेस्यादश्व
 मिवजातवेदसमितीदंनोबर्हिंरासीदत्वितितदेतदेकमेवजातवेदसंगा यत्रंतृचंदशतयीषुविद्यतेयत्तुकिंचिदाग्नेयंतज्ञात
 वेदसानांस्थानेयुज्यतेसनमन्येतायमेवाग्निरित्यप्येतेउत्तरेज्योतिषीजातवेदसीउच्येतैततोनुमध्यमः । अभिप्रवंतस
 मनेवयोषाइतितत्पुरस्ताद्ध्याख्यातमथासावादित्युदुत्यंजातवेदसमितितदुपरिष्टाद्ध्याख्यास्यामोयस्तुसूक्तंभजतेयस्मै
 हविर्निरुप्यतेऽयमेवसोऽग्निर्जातवेदानिपातमेवैतेउत्तरेज्योतिषीएतेननामधेयेनभजेते ॥ २० ॥ वैश्वानरःकस्मा
 द्विश्वान्नरान्नयतिविश्वएनंनरानयंतीतिवापिवाविश्वानरएवस्यात्प्रत्यृतःसर्वाणिभूतानितस्यवैश्वानरस्तस्यैषाभवति
 ॥ २१ ॥ वैश्वानरस्यसुमतौस्यामराजाहिकंभुवनानामभिःश्रीः । इतोजातोविश्वमिदंविचष्टेवैश्वानरोयततेसूर्येण ।
 इतोजातःसर्वमिदमभिविपश्यतिवैश्वानरःसंयततेसूर्येणराजायःसर्वेषांभूतानामभिःश्रयणीयस्तस्यवयंवैश्वानरस्यक
 ल्याण्यामतौस्यामेतितत्कोवैश्वानरोमध्यमइत्याचार्यावर्षकर्मणाह्येनंस्तौति ॥ २२ ॥ प्रनूमहित्वंवृषभस्यवोचंयंपुरवो
 वृत्रहणंसचैते । वैश्वानरोदस्युमग्निर्जघन्वाँऽअधूनोत्काष्ठाअवशम्बरंभेत् । प्रब्रवीमितन्महत्त्वंमाहाभाग्यंवृषभस्य

निरुक्त

॥ ५ ॥

वर्षितुरपायं पूरवः पूरयितव्यामनुष्यावृत्रहणं मेघहनैः सचंते सेवंते वर्षकामादस्युर्दस्यतेः क्षयार्थादुपदस्यंत्यस्मिन्नसा उप
दासयतिकर्माणितमग्निर्वैश्वानरो घ्नन्नवाधूनोदपः काष्ठा अभिनच्छम्बरं मेघमथासावादित्य इति पूर्वयाज्ञिका एषां लोका
नां रोहेण सवनानां रोह आम्नातो रोहात्प्रत्यवरोहश्चिकीर्षितस्तामनुकृतिं होताग्निमारुतेशस्त्रैर्वैश्वानरीयेण सूक्तेन प्रतिपद्य
तैसोऽपि नस्तोत्रियमाद्रियेताग्नेयोहि भवति तत आगच्छति मध्यस्थाना देवतारुद्रं च मरुतश्च ततोऽग्निमिह स्थानं मत्रैव स्तो
त्रियं शंसत्यथापि वैश्वानरीयोद्वादशकपालो भवत्येतस्य हि द्वादशविधं कर्माथापि ब्राह्मणं भवत्यसौ वा आदित्योऽग्निर्वैश्वा
नर इत्यथापि निवित्सौर्यवैश्वानरी भवत्यायोद्यां भात्या पृथिवीर्मित्येष हि द्यावा पृथिव्या वा भासयत्यथापि छान्दोमिकं सू
क्तं सौर्यवैश्वानरं भवति दिवि पृष्ठो अरोचते तेष हि दिवि पृष्ठो अरोचते तथापि हविष्पांतीयं सूक्तं सौर्यवैश्वानरं भवत्ययमेवा
ग्निर्वैश्वानर इति शाकपूणिर्विश्वानरा वित्यप्येते उत्तरे ज्योतिषी वैश्वानरोऽयं यत्ताभ्यां जायते कथं न्वयमेताभ्यां जायत इ
तियत्र वैद्युतः शरणमभिहंति यावदनुपात्तो भवति मध्यमधर्मैव तावद्भवत्युदकं धनः शरीरोपशमनं उपादीयमानं एवायं संप
द्यत उदकोपशमनः शरीरदीप्तिरथादित्यादुदीचि प्रथमसमावृत्त आदित्ये कंसं वामणिं वापरिमृज्य प्रतिस्वरे यत्र शुष्कगो
मयं मसं स्पर्शयन्धारयति तत्प्रदीप्यते तैसोऽयमेव संपद्यते तथाप्याह वैश्वानरो यतते सूर्येणेति न च पुनरात्मनात्मानं संयतते न्ये
नैवान्यः संयतत इत इममादधात्यमुतोऽमुष्यरश्मयः प्रादुर्भवन्तीतोऽस्यार्चिषस्तयोर्भासोः संसंगं दृष्ट्वैव मवक्ष्यदथयान्ये

उत्तरप.

अ. १

॥ ५ ॥

तान्यौत्तमिकानिसूक्तानिभागानिवासावित्राणिवासौर्याणिवापौष्णानिवावैष्णवानिवावैश्वदेव्यानिवातेषुवैश्वानरी
याःप्रवादाअभविष्यन्नादित्यकर्मणाचैनमस्तोष्यन्नित्युदेषीत्यस्तमेषीतिविपर्येषीत्याग्नेयेष्वेवहिसूक्तेषुवैश्वानरीयाःप्रवा
दाभवन्त्यग्निकर्मणाचैनंस्तौतीतिवहसीतिपचसीतिदहसीतियथोएतद्वर्षकर्मणाह्येनंस्तौतीत्यस्मिन्नप्येतदुपपद्यते । सु
मानमेतदुदकमुच्चैत्यवचाहभिः । भूमिपुर्जन्याजिन्वतिदिवजिन्वंत्यग्नयः । इतिसानिगदव्याख्याता ॥ २३ ॥
कृष्णंनियानंहरयःसुपर्णाअपोवसानादिवमुत्पतन्ति । तआववृत्रन्तसदनाहुतस्यादिद्धूतेनपृथिवीव्युद्यते । कृष्णंनिरय
णंरात्रिरादित्यस्यहरयःसुपर्णाहरणाआदित्यरश्मयस्तेयदामुतोऽर्वाचःपर्यावर्ततेसहस्थानादुदकस्यादित्यादथघृतेनो
दकेनपृथिवीव्युद्यतेघृतमित्युदकनामजिघर्तेःसिंचतिकर्मणोऽथापिब्राह्मणंभवत्यग्निर्वाइतोवृष्टिसमीरयतिधामच्छदि
वखलुवैभूत्वावर्षतिमरुतःसृष्टांवृष्टिनयंतियदाखलुवाअसावादित्योन्यङ्ग्रश्मभिःपर्यावर्ततेऽथवर्षतीतियथोएतद्रोहा
त्प्रत्यवरोहश्चिकीर्षितइत्याम्नायवचनादेतद्भवतियथोएतद्वैश्वानरीयोद्वादशकपालोभवतीत्यनिर्वचनंकपालानिभव
त्यस्तिहिसौर्यएककपालःपंचकपालश्चयथोएतद्ब्राह्मणंभवतीतिबहुभक्तिवादीनिहिंब्राह्मणानिभवन्तिपृथिवीवैश्वानरः
संवत्सरोवैश्वानरोब्राह्मणोवैश्वानरइतियथोएतन्नित्येवसौर्यवैश्वानरीभवतीत्यस्यैवसाभवतियोविद्भ्योमानुषीभ्योदीदे
दित्येषहिविद्भ्योमानुषीभ्योदीप्यतेयथोएतच्छांदोमिकंसूक्तंसौर्यवैश्वानरंभवतीत्यस्यैवतद्भवतिजमदग्निभिराहुतइति

निरुक्त

॥ ६ ॥

जमदग्नयः प्रजमिताग्नयो वा प्रज्वलिताग्नयो वा तैरभिहुतो भवति यथो एतद्धविष्पां तीयं सूक्तं सौर्यवैश्वानरं भवतीत्यस्यैव तद्भवति ॥ २४ ॥ हविष्पां तं मजरं स्वर्विदिदिविस्पृश्या हुतं जुष्टमग्नौ । तस्य भर्मणे भुवनाय देवा धर्मणे कं स्वधया पप्रथंत । हविर्यत्पानीयमजरं सूर्यविदिदिविस्पृश्यभिहुतं जुष्टमग्नौ तस्य भरणाय च भावनाय च धारणाय चैतेभ्यः सर्वेभ्यः कर्मभ्यो देवा इममग्निमन्नेनापप्रथंताथाप्याह ॥ २५ ॥ अपामुपस्थे महिषा अगृभ्णत विशोरा जानमुपतस्थुर्ऋग्मियं । आदूतो अग्निमभरद्विवस्वतो वैश्वानरं मातरिश्वापरावतः । अपामुपस्थ उपस्थाने महत्यन्तरिक्षलोक आसीना महंत इति वा गृह्यत माध्यमिका देवगणा विश इव राजानमुपतस्थुर्ऋग्मियं मृगं तमिति वा र्चनीयमिति वा पूजनीयमिति वा हरद्यंदूतो देवानां विवस्वत आदित्या द्विवस्वान्विवासनवान्प्रेरितवतः परागता द्वापि वा स्यान्ने वैश्वानरस्य मातरिश्वानमाहर्तारि माह मातरिश्वा वायुर्मातर्यन्तरिक्षे श्वसिति मातर्याश्व नितीति वाथैनमेताभ्यां सर्वाणि स्थानान्यभ्यापादंस्तौति ॥ २६ ॥ मूर्धा भुवो भवति नक्तं मग्निस्ततः सूर्यो जायते प्रातरुद्यन् । मायामुतुयज्ञिया नामेतामपो यत्तूणि श्वरंति प्रजानन् । मूर्धामूर्तमस्मिन्धीयते मूर्धायः सर्वेषां भूतानां भवति नक्तं मग्निस्ततः सूर्यो जायते प्रातरुद्यन्त स एव प्रज्ञां त्वेतां मन्यन्ते यज्ञियानां देवानां यज्ञ संपादिनामपो यत्कर्म चरति प्रजानन्त सर्वाणि स्थानान्यनुसंचरति त्वरमाणस्तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ २७ ॥ स्तोमे न हि दिवि देवासो अग्निमजीजनन्च्छक्तिं भीरोदसि प्रां । तमू अकृण्वन्त्रेधा भुवे कंस ओषधीः पचति विश्वरूपाः । स्तोमे

उत्तरप.

अ. १

॥ ६ ॥

नयं हि दिवि देवासो अग्निम जनयन् छक्तिभिः कर्मभिर्द्यावापृथिव्योरापूरणं तमकुर्वन्नेधाभावाय पृथिव्यामन्तरिक्षे दिवीति
शाकपूणि र्यदस्य दिवितृतीयं तदसावादित्य इति हि ब्राह्मणं तदग्नीकृत्यस्तौत्यथैनमेतयादित्यीकृत्यस्तौति ॥ २८ ॥ यदे
देनमदधुर्यज्ञियासो दिवि देवाः सूर्यमादितेयं । यदा चरिष्णूमिथुनावभूतामादित्प्रापश्यन्भुवनानि विश्वा । यदेनम
दधुर्यज्ञियाः सर्वे दिवि देवाः सूर्यमादितेयमदितेः पुत्रं यदा चरिष्णूमिथुनौ प्रादुरभूतां सर्वदा सहचारिणां बुषाश्चादित्यश्च
मिथुनौ कस्मान्मिनोतिः श्रयति कर्माथु इति नामकरणं स्थकारो वानयतिः परोवनिर्वीसमाश्रितावन्योन्यं नयतो वनुतो वा
मनुष्यमिथुनावप्येतस्मादेव मेथंतावन्योन्यं वनुत इति वाथैनमेतयाग्नीकृत्यस्तौति ॥ २९ ॥ यत्रावदेते अवः परंश्च यज्ञ
न्योः कतरो नौ विवेद । आशे कुरित्संधमादंसखा योनक्षं तयज्ञं कइदं विवोचत् । यत्र विवदेते दैव्यौ होतारौ वयं चाग्निरसौ
चमध्यमः कतरो नौ यज्ञे भूयो वेदेत्याशक्रुवंति सत्सहमदनं समानाख्यानाः ऋत्विजस्तेषां यज्ञं समश्नुवानानां को न इदं विवक्ष्य
तीति तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ ३० ॥ यावन्मात्रमुषसो न प्रतीकं सुपण्योऽवसते मातरि श्वः । तावद्दधात्युपयज्ञ
मायन्ब्राह्मणो होतुरवरो निषीदन् । यावन्मात्रमुषसः प्रत्यक्तं भवति प्रदिदर्शनमिति वास्त्युपमानस्य संप्रत्यर्थे प्रयोग इहेव
निधेहीति यथा सुपण्यः सुपतना एतारात्रयो वसते मातरि श्वन्ज्योतिर्वर्णस्य तावदुपदधाति यज्ञमागच्छन्ब्राह्मणो होता स्या
मेहोतुरवरो निषीदन् होतृजपस्त्वनग्निवैश्वानरीयो भवति देवसवितरेतं त्वावृणते ऽग्निं होत्राय सहपित्रा वैश्वानरेणेतीममे

निरुक्त

॥ ७ ॥

वाग्निं सवितारमाह सर्वस्य प्रसवितारं मध्यमं वोत्तमं वापितरं यस्तु सूक्तं भजते यस्मै हविर्निरुप्यते ऽयमेव सोऽग्निर्वैश्वानरो नि
पातमेवैते उत्तरे ज्योतिषी एतेन नामधेयेन भजेते भजेते ॥ ३१ ॥ (अथातो दैवतमिन्द्रो दिवः परोक्षकृतास्तद्येन तिस्रो ऽथा
कारचिंतनमपुरुषविधं तत्तिस्र एव देवता इत्युक्तं पूषा त्वाथैतानीं द्रभक्तीन्यथैतान्यादित्यभक्तीनि मंत्रामननाज्जगती गतत
मथातो नुक्रमिष्यामो ऽग्निमीळे ऽग्निः पूर्वेभिरभिप्रवंते द्रमित्रं जातवेदाः कस्मात्प्रनूनं जातवेदसं वैश्वानरः कस्माद्वैश्वान
रस्य प्रनूमहिवै कृष्णं नित्या नं हविष्पां तमपामुपस्थे मूर्धा भुवस्तो मे न हिय देदे नयत्रा वदेते यावन्मात्रमेकत्रिंशत्) ॥ इति नि
रुक्त उत्तरषट्के प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

॥ ६३ ॥

॥ ६३ ॥

॥ ६३ ॥

ॐ ॥ द्रविणोदाः कस्माच्च न द्रविणमुच्यते यदेन दभिद्रवंति बलं वा द्रविणं यदेनेनाभिद्रवंति तस्य दाता द्रविणोदास्त
स्यैषा भवति ॥ १ ॥ द्रविणोदा द्रविणसो ग्रावहस्ता सोऽध्वरे । यज्ञेषु देवमीळते । द्रविणोदायस्त्वं द्रविणस इति द्रवि
णसादिन इति वा द्रविणसानि न इति वा द्रविणसस्तस्मात्पिबत्विति वा । यज्ञेषु देवमीळते । याचंति स्तुवंति वर्धयंति पूजयं
तीति वा तत्को द्रविणोदा इन्द्र इति कौष्टुकिः सबलधनयोर्दातृ तमस्तस्य च सर्वा बलकृतिरोजसो जातमुत मन्य एनमिति चाह
थाप्यग्निं द्राविणोदसमाहैष पुनरेतस्माज्जायते । यो अश्मनो रंतरग्निं जजानेत्यपि निगमो भवत्यथाप्यृतुयाजेषु द्राविणोदसाः
प्रवादा भवंति तेषां पुनः पात्रस्येद्रपानमिति भवत्यथाप्येनं सोमपानेन स्तौत्यथाप्याह द्रविणोदाः पिबतु द्राविणोदस इत्यय

उत्तरष.

अ. २

॥ ७ ॥

मेवाग्निर्द्रविणोदाइतिशाकपूर्णिराग्नेयेष्वेवहिसूक्तेषुद्राविणोदसाःप्रवादाभवन्ति । देवाअग्निधारयन्द्रविणोदामित्यपि
 निगमोभवतियथोएतत्सबलधनयोर्दातृतमइतिसर्वासुदेवतास्वैश्वर्यविद्यतेयथोएतदोजसोजातमुतमन्यएनमितिचा
 हैत्ययमप्यग्निरोजसाबलेनमथ्यमानोजायतेतस्मादेनमाहसहसस्पुत्रंसहसःसूनुंसहसोयहुंयथोएतदग्निर्द्राविणोदसमाह
 त्यृत्विजोऽत्रद्रविणोदसउच्यंतेहविषोदातारस्तेचैनंजनयन्ति । ऋषीणांपुत्रोअधिराजएषइत्यपिनिगमोभवतियथोएत
 तेषांपुनःपात्रस्यैद्रपानमितिभवतीतिभक्तिमात्रंतद्भवतियथावायव्यानीतिसर्वेषांसोमपात्राणांयथोएतत्सोमपानेनैनं
 स्तौतीत्यस्मिन्नप्येतदुपपद्यते । सोमंपिबमंदसानोगणश्रिभिरित्यपिनिगमोभवतियथोएतद्रविणोदाःपिबतुद्राविणोद
 सइत्यस्यैवतद्भवति ॥ २ ॥ मेघंतुतेवह्योयेभिरीयसेऽरिषण्यन्वीळयस्वावनस्पते । आयूयाधृष्णोअभिगूर्यात्वंने
 ष्ट्रात्सोमैद्रविणोदःपिबक्रुतुभिः । मेघंतुतेवह्योवोढारोयैर्यास्यक्रुष्यन्हढीभवायूयधृष्णोअभिगूर्यत्वंनेष्ट्रीयाद्धिष्या
 द्धिष्योधिषण्योधिषणाभवोधिषणावाग्धिषेर्दधात्यर्थेधीसादिनीवाधीसानिनीतिवावनस्पतइत्येनमाहैषहिवनानांपा
 तावापालयितावावनंवनोतेःपिबर्तुभिःकालैः ॥ ३ ॥ अथातआप्रियआप्रियःकस्मादाप्नोतेःप्रीणातेर्वाप्रीभिराप्रीणा
 तीतिचब्राह्मणंतासामिधमःप्रथमागामीभवतीधमःसमिन्धनात्तस्यैषाभवति ॥ ४ ॥ समिद्धोअद्यमनुषोदुरोणेदेवोदे
 वान्यजसिजातवेदः । आचवहमित्रमहश्चिकित्वान्त्वंदूतःकविरसिप्रचेताः । समिद्धोऽद्यमनुष्यस्यमनुष्यस्यगृहेदेवोदे

निरुक्त

॥ ८ ॥

वान्यजसिजातवेदं आचवहमित्रमहश्चिकित्वांश्चेतनावांस्त्वंदूतः कविरसिप्रचेताः प्रवृद्धचेतायज्ञेधमइतिकात्थक्योऽग्निरितिशाकपूर्णिस्तनूनपादाज्यं भवति नपादित्यनन्तरायाः प्रजायानामधेयं निर्णततमा भवति गौरत्रतनूरुच्येतता अस्यां भोगास्तस्याः पयोजायते पयस आज्यं जायतेऽग्निरितिशाकपूर्णिरापोऽत्रतन्वउच्यंते तता अंतरिक्षेताभ्य ओषधिवनस्पत योजायंत ओषधिवनस्पतिभ्य एष जायते तस्यैषा भवति ॥ ५ ॥ तनूनपात्पथक्रतस्ययानान्मध्वासमंजन्त्स्वदयासुजिह्व । मन्मानिधीभिरुतयज्ञमन्धन्देवत्राचकृणुह्यध्वरं नः । तनूनपात्पथक्रतस्ययानान्यज्ञस्ययानान्मधुना समंजन्त्स्वदयकल्याणजिह्वमननानिचनौधीभिर्यज्ञं च समर्धय देवान्नो यज्ञं गमय नराशंसो यज्ञइतिकात्थक्यो नरा अस्मिन्नासीनाः शंसं त्यग्निरितिशाकपूर्णिर्नरैः प्रशस्यो भवति तस्यैषा भवति ॥ ६ ॥ नराशंसस्य महिमानं मेषामुपस्तोषामयजतस्य यज्ञैः । ये सुक्रतवः शुचयो धियुंधाः स्वदैति देवा उभयानि हव्या । नराशंसस्य महिमानं मेषामुपस्तुमो यज्ञियस्य यज्ञैर्ये सुकर्माणः शुचयो धियंधारयितारः स्वदयंतु देवा उभयानि हवींषि सोमं चेतराणि चेति वा तां त्राणि चावापिकानि चेति वैळईट्टेः स्तुतिकर्मण इंधते वा तस्यैषा भवति ॥ ७ ॥ आजुह्वान ईड्यो वंद्यश्चाया ह्यग्ने वसुभिः सजोषाः । त्वं देवानां मसियह्व होता स एनान्यक्षीषितो यजीयान् । आहूयमान ईळितव्यो वंदितव्यश्चाया ह्यग्ने वसुभिः सह जोषणं स्त्वं देवानां मसियह्व होता यह्व इति महतो नामधेयं यातश्च हूतश्च भवति । स एनान्यक्षीषितो यजीयान् । इषितः प्रेषित इति वा धीष्ट इति वा यजीयान्यष्टतरो बर्हिः

उत्तरप.

अ. २

॥ ८ ॥

परिबर्हणात्तस्यैषाभवति ॥ ८ ॥ प्राचीनं बर्हिः प्रदिशा पृथिव्यावस्तोरस्यावृज्यते अग्रे अहो । व्युप्रथते वितरं वरीयो देवे
भ्यो अदितये स्योनं । प्राचीनं बर्हिः प्रदिशा पृथिव्यावसनायास्याः प्रवृज्यते ऽग्रे ऽहो बर्हिः पूर्वाह्नेतद्विप्रथते वितरं वितीर्ण
तरमिति वा विस्तीर्णतरमिति वा वरीयो वरतरमुरुतरं वा देवेभ्यश्चादितये च स्योनं स्योनमिति सुखनामस्य ते रवस्य न्येतत्से
वितव्यं भवतीति वा द्वारोजवते वा द्रवते वा वारयते वा तासामेषाभवति ॥ ९ ॥ व्यचस्वती रुर्विया विश्रयंतां पतिभ्योन
जनयः शुभमानाः । देवी द्वारो बृहती विश्वमिन्वा देवेभ्यो भवतः सुप्रायणाः । व्यचनवत्य उरुत्वेन विश्रयंतां पतिभ्य इव
जाया ऊरुमैथुने धर्मेशु शोभिषमाणा वरतममंगमूरु देव्यो द्वारो बृहत्यो महत्यो विश्वमिन्वा विश्वमाभिरेति यज्ञे गृहद्वार इ
तिकात्थक्यो ऽग्निरिति शाकपूर्णिरुषासानक्तोषाश्च नक्ता चोषा व्याख्याता नक्तेति रात्रिनामान्क्तिभूतान्यवश्यायेनापि
वानक्ता व्यक्तवर्णा तयोरेषाभवति ॥ १० ॥ आसुष्वयं तीयजते उपाके उषासानक्ता सदतां नियोनौ । दिव्ये योषणे बृह
ती सुरुक्मे अधिश्रियं शुक्रपिशुं दधाने । सेष्मीयमाणे इति वा सुष्वापयंत्याविति वा सीदतामिति वा न्यासीदतामिति वा य
ज्ञिये उपक्रांते दिव्ये योषणे बृहत्यो महत्यो सुरुक्मे सुरोचने अधिदधाने शुक्रपेशसंश्रियं शुक्रं शोचते र्ज्वलति कर्मणः पेश इति
रूपनामपिशते विपिशितं भवति दैव्या होतारा दैव्यौ होतारा वयं चाग्निरसौ च मध्यमस्तयोरेषाभवति ॥ ११ ॥ दैव्या हो
तारा प्रथमा सुवाचा मिमानायज्ञं मनुषो यजध्वै । प्रचोदयंता विदथेषु कारूपाचीनं ज्योतिः प्रदिशा दिशंता । दैव्यौ होता

निरुक्त

॥ ९ ॥

रौप्रथमौसुवाचौनिर्मिमानौयज्ञमनुष्यस्यमनुष्यस्ययजनायप्रचोदयमानौयज्ञेषुकर्तारौपूर्वस्यांदिशियष्टव्यमितिप्रदिशं
तौतिस्रोदेवीस्तिस्रोदेव्यस्तासामेषाभवति ॥ १२ ॥ आनौयज्ञंभारतीतूयमेत्विळामनुष्वदिहचेतयंती । तिस्रोदेवी
र्बर्हिरेदंस्योनंसरस्वतीस्वपंसःसदंतु । ऐतुनोयज्ञंभारतीक्षिप्रंभरतआदित्यस्तस्यभाइडाचमनुष्यवदिहचेतयमानाति
स्रोदेव्योबर्हिरिदंसुखंसरस्वतीचसुकर्माणंआसीदंतुत्वष्टातूर्णमश्रुतइतिनैरुक्तास्त्विषेर्वास्याद्दीप्तिकर्मणस्त्वक्षतेर्वास्या
त्करोतिकर्मणस्तस्यैषाभवति ॥ १३ ॥ यइमेद्यावापृथिवीजनित्रीरूपैरपिशुद्भुवनानिनिविश्वा । तमद्यहोतरिषितोयजीया
न्देवंत्वष्टारमिहयक्षिविद्वान् । यइमेद्यावापृथिव्यौजनयित्र्यौरूपैरकरोद्भूतानिचसर्वाणितमद्यहोतरिषितोयजीयान्दे
वंत्वष्टारमिहयजविद्वान्माध्यमिकस्त्वष्टेत्याहुर्मध्यमेचस्थानेसमाम्नातोऽग्निरितिशाकपूणिस्तस्यैषापराभवति ॥ १४ ॥
आविष्ट्योवर्धतेचारुरासुजिह्वानामूर्ध्वःस्वयंशाउपस्थे । उभेत्वष्टुर्बिभ्यतुर्जायमानात्प्रतीचीसिंहंप्रतिजोषयेते । आ
विरावेदनात्तत्योवर्धतेचारुरासुचारुचरतेर्जिह्वंजिहीतेरूर्ध्वउच्छितोभवतिस्वयंशाआत्मयशाउपस्थउपस्थानउभेत्वष्टु
र्बिभ्यतुर्जायमानात्प्रतीचीसिंहंप्रतिजोषयेते । द्यावापृथिव्यावितिवाहोरात्रेइतिवारणीइतिवाप्रत्यक्तेसिंहंसहनंप्रत्या
सेवेते ॥ १५ ॥ वनस्पतिर्व्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ १६ ॥ उपावसृजत्मन्यासमंजन्देवानांपार्थक्रतुथाहवींषि ।
वनस्पतिःशमितादेवोअग्निःस्वदंतुहव्यमधुनाघृतेन । उपावसृजात्मनात्मानंसमंजन्देवानामन्नमृतावृतौहवींषिकाले

उत्तरप.

अ. २

॥ ९ ॥

कालेवनस्पतिःशमितादेवोअग्निरित्येतेत्रयःस्वदयंतुहव्यमधुनाचघृतेनचतत्कोवनस्पतिर्यूपइतिकात्थक्योऽग्निरिति ॥
 शाकपूर्णिस्तस्यैषापराभवति ॥ १७ ॥ अंजंतित्वामध्वरेदेवयंतोवनस्पतेमधुनादैव्येन । यदूर्ध्वस्तिष्ठाद्रविणेहधत्ताद्य
 द्वाक्षयोमातुरस्याउपस्थे । अंजंतित्वामध्वरेदेवान्कामयमानावनस्पतेमधुनादैव्येनचघृतेनचयदूर्ध्वःस्थास्यसिद्रविणा
 निचनोदास्यसियद्वातेकृतःक्षयोमातुरस्याउपस्थउपस्थानेऽग्निरितिशाकपूर्णिस्तस्यैषापराभवति ॥ १८ ॥ देवेभ्योव
 नस्पतेहवींषिहिरण्यपर्णप्रदिवस्तेअर्थे । प्रदक्षिणिद्रश्नयानियूयक्रतस्यवक्षिपथिभीरजिष्ठैः । देवेभ्योवनस्पतेहवींषि
 हिरण्यपर्णक्रतपर्णापिवोपमार्थेस्याद्धिरण्यवर्णपर्णेतिप्रदिवस्तेअर्थेपुराणस्तेसोऽर्थोयंतेप्रब्रूमोयज्ञस्यवहपथिभीरजिष्ठैर्ऋ
 जुतमैरजस्वलतमैस्तपिष्ठतमैरितिवातस्यैषापराभवति ॥ १९ ॥ वनस्पतेरश्नयानियूयपिष्टतमयावयुनानिविद्वान् ।
 वहदेवत्रादिधिषोहवींषिप्रचदातारममृतेषुवोचः । वनस्पतेरश्नयानियूयसुरूपतमयावयुनानिविद्वान्प्रज्ञानानिप्र
 जानन्वहदेवान्यज्ञेदातुर्हवींषिप्रब्रूहिचदातारममृतेषुदेवेषुस्वाहाकृतयःस्वाहेत्येतत्सुआहेतिवास्वावागाहेतिवास्वंप्राहे
 तिवास्वाहुतंहविर्जुहोतीतिवातासामेषाभवति ॥ २० ॥ सद्योजातोव्यमिमीतयज्ञमग्निर्देवानामभवत्पुरोगाः । अस्य
 होतुःप्रदिश्युतस्यवाचिस्वाहाकृतंहविरदंतुदेवाः । सद्योजायमानोनिरमिमीतयज्ञमग्निर्देवानामभवत्पुरोगाम्यस्यहो
 तुःप्रदिश्युतस्यवाच्यास्यैस्वाहाकृतंहविरदन्तुदेवायजंतीतीमाआप्रीदेवताअनुक्रांताअथकिंदेवताःप्रयाजानुयाजाआ

निरुक्त

॥ १० ॥

मेयाइत्येके ॥ २१ ॥ प्रयाजान्मेअनुयाजांश्चकेवलानूर्जस्वन्तंहविषोदत्तभागं । धृतंचापांपुरुषंचौषधीनामग्नेश्चदीर्घ
मायुरस्तुदेवाः । तवंप्रयाजाअनुयाजाश्चकेवलऊर्जस्वन्तोहविषःसंतुभागाः । तवाग्नेयज्ञोऽयमस्तुसर्वस्तुभ्यंनमंतांप्रदि
शुश्चतस्रः । आग्नेयावैप्रयाजाआग्नेयाअनुयाजाइतिचब्राह्मणंछन्दोदेवताइत्यपरंछन्दांसिवैप्रयाजाश्छन्दांस्यनुयाजाइ
तिचब्राह्मणमृतुदेवताइत्यपरमृतवोवैप्रयाजाऋतवोऽनुयाजाइतिचब्राह्मणंपशुदेवताइत्यपरंपशवोवैप्रयाजाःपशवोऽ
नुयाजाइतिचब्राह्मणंप्राणदेवताइत्यपरंप्राणावैप्रयाजाःप्राणावाअनुयाजाइतिचब्राह्मणमात्मदेवताइत्यपरमात्मावैप्र
याजाआत्मावाअनुयाजाइतिचब्राह्मणमाग्नेयाइतितुस्थितिर्भक्तिमात्रमितरत्किमर्थपुनरिदमुच्यतेयस्यैदेवतायैहविर्गृ
हीतंस्यात्तामनसाध्यायेद्वषट्कुरिष्यन्नितिहविज्ञायतेतान्येतान्येकादशाप्रीसूक्तानितेषांवासिष्ठमात्रेयंवाध्वयश्वंगात्समद
मितिनाराशंसवंतिमैधातिथंदैर्घतमसंप्रैषिकमित्युभयवंत्यतोऽन्यानितनूनपात्वंतितनूनपात्वंति ॥ २२ ॥ (द्रविणो
दाःकस्माद्रविणोदाद्रविणसोमेद्यंतुतेऽथातआप्रियःसमिद्धोअद्यतनूनपान्नराशंसस्याजुह्वानःप्राचीनंव्यचस्वतीरासु
ष्वयंतीदैव्याहोतारानोयज्ञंयइमेआविष्टोवनस्पतिरुपावसृजांजंतिदेवेभ्योवनस्पतेवनस्पतेरशनयानियूयसद्योजातः
प्रयाजान्मेद्वाविंशतिः) ॥ इतिनिरुक्तउत्तरपट्टेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

उत्तरपट्ट
अ. २

॥ १० ॥

ॐ ॥ अथयानिपृथिव्यायतनानिसत्त्वानिस्तुतिलभंतैतान्यतोऽनुक्रमिष्यामस्तेषामश्वःप्रथमागामीभवत्यश्वो
व्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ १ ॥ अश्वोवोह्वासुखंरथंहसनामुपमंत्रिणः । शेषोरोमण्वन्तौभेदौवारिन्मंडूकइच्छ
तींद्रायेंदोपरिस्त्रव । अश्वोवोह्वासुखंवोहारथंवोह्वासुखमितिकल्याणनामकल्याणंपुण्यंसुहितंभवतिसुहितंगम्यतीति
वाहसैतावापातावापालयितावाशेषमृच्छतीतिवारिवारयतिमानोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ २ ॥ मानोमित्रोवरुणो
अर्यमायुरिंद्रक्रभुक्षामरुतःपरिख्यन् । यद्वाजिनोदेवजातस्यसप्तैःप्रवक्ष्यामोविदथेवीर्याणि । यद्वाजिनोदेवैर्जातस्य
सप्तैःसरणस्यप्रवक्ष्यामोयज्ञेविदथेवीर्याणिमानस्त्वंमित्रश्चवरुणश्चार्यमाचायुश्चवायुरयनंइंद्रश्चोरुक्षयणंक्रभूणांराजेति
वामरुतश्चपरिख्यन्छकुनिःशक्नोत्युन्नेतुमात्मानंशक्नोतिनदितुमितिवाशक्नोतितकितुमितिवासर्वतःशंकरोऽस्त्वितिवा
शक्नोतेर्वातस्यैषाभवति ॥ ३ ॥ कर्निक्रदज्जनुषंप्रब्रुवाणइयतिवाचमरितेवनावम् ॥ सुमंगलंश्चशकुनेभवासिमात्वाका
चिदभिभाविष्याविदत् । न्यक्रंदीज्जन्मप्रब्रुवाणोयथास्यशब्दस्तथानामेरयतिवाचमीरयितेवनावंसुमंगलंश्चशकुने
भवकल्याणमंगलोमंगलगिरतेर्गुणाल्यर्थेगिरत्यनर्थानितिवांगलमंगवन्मज्जयतिपापकमितिनैरुक्तामागच्छत्वितिवा
माचत्वाकाचिदभिभूतिःसर्वतोविदद्भृत्समदमर्थमभ्युत्थितंकपिंजलोऽभिववाशेतदभिवादिन्येषगर्भवति ॥ ४ ॥ भृद्रं
वददक्षिणतोभृद्रमुत्तरतोवद । भृद्रंपुरस्तान्नोवदभृद्रंपश्चात्कपिंजल । इतिसानिगदव्याख्यातागृत्समदोगृत्समदनों

निरुक्त

॥ ११ ॥

गृत्सइतिमेधाविनामगृणातेःस्तुतिकर्मणोमंडूकामजूकामज्जनान्मदतेर्वामोदतिकर्मणोमंदतेर्वानृत्तिकर्मणोमंडयतेरि
तिवैयाकरणांमंडेषामोकइतिवांमंडोमदेर्वामुदेर्वातेषामेषाभवति ॥ ५ ॥ संवत्सरंशशयानाब्राह्मणाव्रतचारिणः ।
वाचंपर्जन्यजिन्वतांप्रमंडूकांअवादिषुः । संवत्सरंशशयानाब्राह्मणाव्रतचारिणोऽब्रुवाणांअपिवोपमार्थेस्याद्ब्राह्मणाइ
वव्रतचारिणइतिवाचंपर्जन्यप्रीतांप्रावादिषुर्मंडूकांवसिष्ठोवर्षकामःपर्जन्यंतुष्टावतंमंडूकाअन्वमोदंतंसमंडूकाननुमोद
मानान्दृष्ट्वातुष्टावतदभिवादिन्येषर्भवति ॥ ६ ॥ उपप्लवदमंडूकिवर्षमावदतादुरि । मध्येहृदस्यप्लवस्वनिगृह्यचतुरः
पुरः । इतिसानिगदव्याख्याताऽक्षाअश्रुवतएनानितिवाभ्यश्रुवतएभिरितिवातेषामेषाभवति ॥ ७ ॥ प्रावेपामाबृह
तोमादयंतिप्रवातेजाइरिणेववृत्तानाः । सोमस्येवमौजवतस्यभक्षोविभीदकोजागृविर्मह्यमच्छान् । प्रवेपिणोमामहतो
विभीदकस्यफलानिमादयंतिप्रवातेजाःप्रवणेजाइरिणेवर्तमानाइरिणंनिर्ऋणमृणातेरपार्णंभवत्यपरताअस्मादोषधयइ
तिवा । सोमस्येवमौजवतस्यभक्षः । मौजवतोमूजवतिजातोमूजवान्पर्वतोमुंजवान्मुंजोविमुच्यतइषीकयैषीकेषतेर्गति
कर्मणइयमपीतरेषीकैतस्मादेवविभीदकोविभेदनाजागृविर्जागरणान्मह्यमचच्छदत्प्रशंसत्येनान्प्रथमयानिंदत्युत्तरा
भिर्ऋषेरक्षपरिद्यूनस्यैतदार्षवेदयंतेग्रावाणोहन्तेर्वागृणातेर्वागृह्णातेर्वातेषामेषाभवति ॥ ८ ॥ प्रैतेवदन्तुप्रवयंवदामग्रा
वभ्योवाचंवदतावदद्भ्यः । यदद्रयःपर्वताःसाकमाशवःश्लोकंघोषंभरथेंद्रायसोमिनः । प्रवदंत्वेतेप्रवदामवयंग्रावभ्यो

उत्तरप.

अ. ३

॥ ११ ॥

वाचं वदत वदद्भ्यो यदद्रयः पर्वता अदरणीयाः सहसो ममाशवः क्षिप्रकारिणः श्लोकः शृणोते धोषो घुष्यतेः सोमिनो यूयं स्थे
 ति वा सोमिनो गृहेष्विति वा येन नराः प्रशस्यन्ते स नाराशं सोमं त्रस्तस्यैषा भवति ॥ ९ ॥ अमं दान्तस्तोमान् प्रभरे मनीषा सिंधाव
 धिक्षियतो भाव्यस्य । यो मे सहस्रमभिमीत सवानतूतो राजा श्रव इच्छमानः । अमं दान्तस्तोमान् बालिशाननल्पान्वा बालो
 बलवर्ती भर्तव्यो भवत्यंवास्मा अलं भवतीति वा बालो वा प्रतिषेधव्यवहितः प्रभरे मनीषया मनस ईषया
 स्तुत्या प्रज्ञया वा सिंधावधिनिवसतो भावयव्यस्य राज्ञो यो मे सहस्रं निरमिमीत सवानतूतो राजा तूर्ण इति वा त्वरमाण इति
 वा प्रशंसामिच्छमानः ॥ १० ॥ यज्ञसंयोगाद्राजास्तु तिलभेतराजसंयोगाद्युद्धोपकरणानि तेषां रथः प्रथमागामी भवति
 रथो रंहतेर्गतिकर्मणः स्थिरतेर्वास्या द्विपरीतस्य रममाणो ऽस्मिंस्तिष्ठतीति वा रपतेर्वा रसतेर्वा तस्यैषा भवति ॥ ११ ॥ वन
 स्पते वीङ्गो हि भूया अस्मत्सखा प्रतरणः सुवीरः । गोभिः सन्नद्धो असि वीळय स्वास्था ताते जयतु जेत्वानि । वनस्पते दृढां
 गोहि भवास्मत्सखा प्रतरणः सुवीरः कल्याणवीरो गोभिः सन्नद्धो असि वीळयस्वेति संस्तंभस्वास्था ताते जयतु जेतव्यानि दुंदु
 भिरिति शब्दानुकरणं द्रुमो भिन्न इति वा दुंदुभ्यतेर्वास्या च्छब्दकर्मणस्तस्यैषा भवति ॥ १२ ॥ उपश्वासय पृथिवीमुत द्यां पु
 रुत्रा ते मनुतां विष्टितं जगत् । स दुंदुभे स जूरिंद्रेण देवैर्दूराहवीयो अपसेध शत्रून् । उपश्वासय पृथिवीं च दिवं च बहुधा ते घोषं
 मन्यतां विष्टितं स्थावरं जंगमं च यत्स दुंदुभे सह जोषणं इंद्रेण च देवैश्च दूराहूरतरमपसेध शत्रून् निषुधिरिषूणां निधानं तस्यैषा भ

निरुक्त

॥ १२ ॥

वति ॥ १३ ॥ ब॒ह्वीनां॑ पि॒ता ब॒हुर॑स्य पु॒त्रश्चि॒श्वाकृ॑णोति॒ सम॑ना व॒गत्य॑ । इ॒षुधिः॑ संकाः पृ॒तना॑श्च सर्वाः पृ॒ष्ठे नि॑न॒द्धो जय॑
ति प्रसू॑तः । ब॒हूनां॑ पि॒ता ब॒हुर॑स्य पु॒त्र इ॒तीषू॑नभि॒प्रेत्य॑ प्र॒सम॑यत इ॒वापा॑त्रियमाणः शब्दानु॒करणं॑ वा संकाः स॒चतेः॑ संपूर्वाद्वा
किर॑तेः पृ॒ष्ठे नि॑न॒द्धो जय॑ति प्रसू॒त इति॑ व्याख्यातं हस्तघ्नो हस्ते ह॒न्यते॑ तस्यैषा भवति ॥ १४ ॥ अ॒हिरि॑व भो॒गैः पर्ये॑ति बा॒हुं
ज्याया॑ हेति परि॒बाध॑मानः । ह॒स्तघ्नो॑ वि॒श्वा व॒युना॑ नि॒विद्वान्पु॒मान्पु॒मां संप॑रि॒पातु॑ विश्वतः । अ॒हिरि॑व भो॒गैः परि॑वेष्टयति
बा॒हुं ज्याया॑ वधात् परि॒त्राय॑माणो हस्तघ्नः सर्वाणि प्र॒ज्ञाना॑नि प्र॒जान॑न्पु॒मान्पु॒रुम॑ना भवति पुंसतेर्वाभीशवो व्याख्याता स्तेषा
मेषा भवति ॥ १५ ॥ रथे॒ति ष॑न्नयति वा॒जिनः॑ पु॒रो यत्र॑ यत्र का॒मय॑ते सुषा॒रथिः॑ । अ॒भीशू॑नां म॒हिमा॑नं प॒नाय॑त॒मनः॑ प॒श्चा
दनु॑यच्छंति र॒श्मयः॑ । रथे॒ति ष॑न्नयति वा॒जिनः॑ पु॒रस्ता॑त्सतो॒ यत्र यत्र॑ का॒मय॑ते सुषा॒रथिः॑ कल्याणसारथि रभीशूनां म॒हि
मानं॑ पू॒जया॑मि॒मनः॑ प॒श्चात्स॑तोऽनु॒यच्छंति॑ र॒श्मयो॑ धनु॒र्धन्व॑तेर्ग॒तिक॑र्म॒णो व॑धकर्म॒णो वा॑ धन्वंत्यस्मादिषवस्तस्यैषा भवति
॥ १६ ॥ धन्वं॑ना गा॒ धन्वं॑ना जि॒जये॑म धन्वं॑ना ती॒त्राः स॒मदो॑ जयेम । धनुः॑ शत्रो॒रप॑का॒मं कृ॑णोति धन्वं॑ना सर्वाः प्र॒दिशो॑
जयेम । इति॑ सानिगदव्याख्याता समदः समदो वा॒त्तेः स॒मदो॑ वा॒मद॑तेर्ज्या जयतेर्वा॒जिना॑तेर्वा॒ प्रजा॑वयतीषू॒निति॑ वा॒ तस्या॑
एषा भवति ॥ १७ ॥ व॒क्ष्यंती॑ वेदा॒गनी॑ ग॒तिक॑र्णी प्रियं सखायं परिष्वज॒जाना॑ । योषे॑व शि॒क्ते वि॒तता॑धि धन्व॒न्ज्या॑ इ॒यं स॒मने॑
पा॒रय॑ती । व॒क्ष्यंती॑ वा॒गच्छ॑ति कर्णी प्रियमिव सखायमिषुं परिष्वज॒माना॑ योषे॑व शि॒क्ते शब्दं॑ करोति वितताधि धनुषि॒ज्येयं॑ स

उत्तरप.

अ. ३

॥ १२ ॥

मनेसंग्रामेपारयंतीपारंनयंतीपुंरीषतेर्गतिकर्मणोवधकर्मणोवातस्यैषाभवति ॥ १८ ॥ सुपर्णवस्तेमृगोअस्यादंतोगो
भिःसंनद्धापततिप्रसूता । यत्रानरःसंचविचद्रवंतितत्रास्मभ्यमिषवःशर्मयंसन् । सुपर्णवस्तइतिवाजानभिप्रेत्यमृग
मयोऽस्यादंतोमृगयतेर्वागोभिःसंनद्धापततिप्रसूतेतिव्याख्यातयत्रनराःसंद्रवंतिचविद्रवंतिचतत्रास्मभ्यमिषवःशर्म
यच्छंतुशरणंसंग्रामेष्वश्वाजनीकशेत्याहुःकशाप्रकाशयतिभयमश्वायंकृष्यतेर्वाणूभावाद्वाक्पुनःप्रकाशयत्यर्थान्खश
याक्रोशतेर्वाश्वकशायाएषाभवति ॥ १९ ॥ आजघंतिसान्वेषांजघनाऽउपजिघ्रते । अश्वाजनिप्रचेतसोऽश्वान्तसमत्सु
चोदय । आघंतिसानून्येषांसरणानिसक्थीनिसक्थिसचतेरासक्तोऽस्मिन्कायो जघनानिचोपघ्नतिजघनंजघन्यते
रश्वाजनिप्रचेतसःप्रवृद्धचेतसोऽश्वान्तसमत्सुसमरणेषुसंग्रामेषुचोदयोलूखलमुरुकरंवोर्करंवोर्ध्वखंवरुमेकुर्वित्यब्रवी
त्तदुलूखलमभवदुरुकरंचैतदुलूखलमित्याचक्षतेपरोक्षेणेतिचब्राह्मणंतस्यैषाभवति ॥ २० ॥ यच्चिद्धित्वंगृहेगृहउलू
खलकयुज्यसे । दृहद्युमत्तमंवदजयतामिवदुंदुभिः । इतिसानिगदव्याख्याता ॥ २१ ॥ वृषभःप्रजांवर्षतीतिवातिबृह
तिरेतइतिवातद्वृषभकर्मावर्षणाद्वृषभस्तस्यैषाभवति ॥ २२ ॥ न्यक्रंदयन्नुपयंतएनममेहयन्वृषभमध्यआजेः । तेनसूभं
वशतवत्सहस्रंगवांमुद्गलःप्रधनेजिगाय । न्यक्रंदयन्नुपयंतएनमिति व्याख्यातममेहयन्वृषभमध्यआजेराजयनस्याज
वनस्येतिवातेनतंसूभर्वराजानंभर्वतिरत्तिकर्मातद्वासूभर्वसहस्रंगवांमुद्गलःप्रधनेजिगायप्रधनइतिसंग्रामनामप्रकीर्णा

निरुक्त

॥ १३ ॥

न्यस्मिन्धनानि भवन्ति द्रुघणो द्रुममयो धनस्तत्रेति हासमाचक्षते मुद्गलो भार्म्यश्च ऋषिर्वृषभं च द्रुघणं च युक्त्वा संग्रामे व्यवहृत्याजिं जिगायत दभिवादिन्येष गर्भवति ॥ २३ ॥ इमं तं पश्य वृषभस्य युजं काष्ठायामध्ये द्रुघणं शयानं । येन जिगाय शतवत्सहस्रं गवां मुद्गलः पृतनाज्येषु । इमं तं पश्य वृषभस्य सहयुजं काष्ठायामध्ये द्रुघणं शयानं येन जिगाय शतवत्सहस्रं गवां मुद्गलः पृतनाज्येषु पृतनाज्यमिति संग्रामनाम पृतनानाम जनाद्वा जयनाद्वा मुद्गलो मुद्गवान्मुद्गगिलोवां मदनं गिलतीति वा मदं गिलोवा मुदं गिलोवा भार्म्यश्चोभृम्यश्चस्य पुत्रोभृम्यश्चोभृमयोऽस्याश्वा अश्वभरणाद्वा पितुरित्यन्ननाम पातेर्वा पिबते वाप्यायते वा तस्यैषा भवति ॥ २४ ॥ पितुं नुस्तौषं महो धर्माणं तविषीं । यस्य त्रितो व्योजसा वृत्रं विपर्वमर्दयत् । तं पितुंस्तौ मिमहतो धारयितारं बलस्य तविषीति बलनाम तव तेर्वा वृद्धि कर्मणो यस्य त्रित ओजसा बलेन त्रितस्त्रिस्थानं इन्द्रो वृत्रं विपर्वाणं व्यर्दयति नद्यो व्याख्यातास्तासामेषा भवति ॥ २५ ॥ इमं मे गंगेयमुने सरस्वति शुतुद्रिस्तोमं स च तापरुष्ण्या । असिकन्यामरुद्धुधे वितस्तया जीकीये शृणु ह्यासुषोमया । इमं मे गंगेयमुने सरस्वति शुतुद्रि परुष्णिस्तोममासेव ध्वमसि क्रयाच सहमरुद्धुधे वितस्तया चाजीकीये आशृणु हि सुषोमया चेति समस्तार्थोऽथैकपद निरुक्तं गंगा गमनाद्यमुना प्रयुवती गच्छतीति वा प्रयुवितं गच्छतीति वा सरस्वती सरइत्युदकनाम स ते स्तद्वती शुतुद्री शुद्रा विणी क्षिप्रद्रा विण्या शुतुन्नेव द्रवतीति वैरावती परुष्णीत्याहुः पर्ववती भास्वती कुटिलगामिन्यसिकन्य शुक्लासितासितमिति वर्णनाम तत्प्रतिषेधोऽसितं मरुद्धुधाः

उत्तरप.
अ. ३

॥ १३ ॥

सर्वानद्योमरुतएनावर्धयंतिवितस्ताविदग्धाविवृद्धामहाकूलार्जीकीयाविपाळित्याहुर्ऋजीकप्रभवावर्जुगामिनीवाविपा
 ङ्गिपाटनाद्वाविपाशनाद्वाविप्रापणाद्वापाशाअस्यांव्यपाश्यंतवसिष्ठस्यमुमूर्षतस्तस्माद्विपालुच्यतेपूर्वमासीदुरुजिरासु
 षोमासिंधुर्यदेनामभिप्रसुवंतिनद्यःसिंधुःस्यंदनादापआप्नोतेस्तासामेषाभवति ॥ २६ ॥ आपोहिष्ठामयोभुवस्तान
 ऊर्जेदधातन । महेरणायचक्षसे । आपोहिस्थसुखभुवस्तानोऽन्नायधत्तमहतेचनोरणायरमणीयायचदर्शनायौषध
 यओषद्धयंतीतिवौषत्येनाधयंतीतिवादोषंधयंतीतिवातासामेषाभवति ॥ २७ ॥ याओषधीःपूर्वाजातादेवेभ्यस्त्रियु
 गंपुरा । मनैनुबभ्रूणामहंशतंधामानिसप्तच । याओषधयःपूर्वाजातादेवेभ्यस्त्रीणियुगानिपुरामन्येनुतद्वभ्रूणामहंब
 भ्रुवर्णानांहरणानांभरणानामितिवाशतंधामानिसप्तचेतिधामानित्रयाणिभवन्तिस्थानानिनामानिजन्मानीतिजन्मा
 न्यत्राभिप्रेतानिसप्तशतंपुरुषस्यमर्मणांतेष्वेनादधतीतिवारान्त्रिव्याख्यातातस्याएषाभवति ॥ २८ ॥ आरात्रिपा
 र्थिवंरजःपितरःप्रायुधामभिः । दिवःसदांसिबृहतीवितिष्ठसआत्वेपंवर्ततेतमः । आपूपुरस्त्वंरात्रिपार्थिवंरजःस्थानैर्म
 ध्यमस्यदिवःसदांसिबृहतीमहतीवितिष्ठसआवर्ततेत्वेषंतमोरजोऽरण्यान्यरण्यस्यपह्यरण्यमपाणीग्रामादरमणंभवती
 तिवातस्याएषाभवति ॥ २९ ॥ अरण्यान्यरण्यान्यसौयाप्रेवनश्यसि । कथाग्रामंनपृच्छसिनत्वाभीरिवविंदती ३।
 अरण्यानीत्येनामामंत्रयतेयासावरण्यानिवनानिपराचीवनश्यसिकथंग्रामंनपृच्छसिनत्वाभीरिविंदतीवेतीवःपरिभयार्थे

निरुक्त

॥ १४ ॥

वांश्रद्धाश्रद्धानां तस्या एषा भवति ॥ ३० ॥ श्रद्धयाग्निः समिध्यते श्रद्धया हूयते हविः । श्रद्धां भगस्य मूर्धनि वचसा वेद
यामसि । श्रद्धयाग्निः साधु समिध्यते श्रद्धया हविः साधु हूयते श्रद्धां भगस्य भागधेयस्य मूर्धनि प्रधानां गोवचनेनावेदयामः
पृथिवी व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ ३१ ॥ स्योना पृथिवि भवानृक्षरानिवेशनी । यच्छानः शर्मसुप्रथः । सुखानः
पृथिवि भवानृक्षरानिवेशन्यृक्षरः कण्टकः कृच्छतेः कंटकः कंतपो वा कृततेर्वा कंटतेर्वा स्याद्भूति कर्मण उद्भूततमो भवति यच्छ
नः शर्मयच्छंतु शरणं सर्वतः पृथ्व्या व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ ३२ ॥ अमीषां चित्तं प्रतिलोभयंती गृहाणां गान्यप्वे
परैहि । अभिप्रेहि निर्दहहृत्सुशोकैरंधेना मित्रास्तमसा सचंतां । अमीषां चित्तानि प्रज्ञानानि प्रतिलोभयमाना गृहाणां
गान्यप्वे परैह्यभिप्रेहि निर्दहैषां हृदयानि शोकैरंधेना मित्रास्तमसा संसेव्यंतां मन्नाय्यग्नेः पत्नी तस्या एषा भवति ॥ ३३ ॥
इहेंद्राणीमुपह्वये वरुणानीं स्वस्तये । अग्नार्यीं सोमपीतये । इति सानिगद व्याख्याता ॥ ३४ ॥ अथातोऽष्टौ द्वंद्वान्यु
लूखलमुसलैः उलूखलं व्याख्यातं मुसलं मुहुः सरंतयोरेषा भवति ॥ ३५ ॥ आयजीवां जसातमा ताद्युः चार्विजर्भतः ।
हरीं इवांधां सिबप्सता । आयष्टव्ये अन्नानां संभक्ततमेते ह्युच्चैर्विद्विष्येते हरी इवान्नानि भुंजाने हविर्धाने हविषां निधाने तयो
रेषा भवति ॥ ३६ ॥ आवां मुपस्थमद्रुहा देवाः सीदंतु यज्ञियाः । इहाद्यसोमपीतये । आसीदंतु वामुपस्थ उपस्थानं मद्रो
ग्धव्ये इति वायज्ञिया देवाय ज्ञसंपादिन इहाद्यसोमपानाय द्यावा पृथिव्यौ व्याख्यातं तयोरेषा भवति ॥ ३७ ॥ द्यावां

उत्तरप.

अ. ३

॥ १४ ॥

नःपृथिवीइमंसिध्रमद्यदिविस्पृशं । यज्ञदेवेषुयच्छतां । द्यावापृथिव्यौनइमंसाधनमद्यदिविस्पृशंयज्ञदेवेषुनियच्छतां
विपाद्छुतुद्व्यौव्याख्यातैतयोरेषाभवति ॥ ३८ ॥ प्रपर्वतानामुशतीउपस्थादश्वेइवविषितेहासमाने । गावैवशुभ्रेमा
तरारिहाणेविपाद्छुतुद्वीपयसाजवेते । पर्वतानामुपस्थादुपस्थानादुशत्यौकामयमानेअश्वेइवविमुक्तेइतिवाविषण्णेइ
तिवाहासमानेहासतिःस्पर्धायांहर्षमाणेवागावाविवशुभ्रेशोभनेमातरौसरिहाणेविपाद्छुतुद्व्यौपयसाप्रजवेतेआर्त्तौअ
र्तन्यौवारण्यौवारिषण्यौवातयोरेषाभवति ॥ ३९ ॥ तेआचरंतीसमनेवयोषामातेवपुत्रंविभृतामुपस्थे । अपशत्रून्वि
ध्यतांसंविदानेआर्त्तौइमेविस्फुरंतीअमित्रान् । तेआचरंत्यौसमनसाविवयोषेमातेवपुत्रंविभृतामुपस्थउपस्थानेऽपवि
ध्यतांशत्रून्संविदानेआर्त्तौविमेविघ्नत्यावमित्रान्छुनासीरौशुनोवायुःशुण्यंतारिक्षेसीरआदित्यःसरणात्तयोरेषाभव
ति ॥ ४० ॥ शुनासीराविमांवाचैजुषेथांयद्विविचक्रथुःपयः । तेनेमामुपसिंचतं । इतिसानिगदव्याख्यातादेवीजो
ष्ट्रीदेव्यौजोषयित्र्यौद्यावापृथिव्यावितिवाहोरात्रेइतिवासस्यंचसमाचेतिकात्थक्यस्तयोरेषसंप्रैषोभवति ॥ ४१ ॥
देवीजोष्ट्रीवसुधितीययोरन्याघाद्वेषांसियुयवदान्यावक्षद्वसुवार्याणियजमानायवसुवनैवसुधेयस्यवीतांयज । देवीजो
ष्ट्रीदेव्यौजोषयित्र्यौवसुधितीवसुधान्यौययोरन्याघानिद्वेषांस्यवयावयत्यावहत्यन्यावसूनिवरणीयानियजमानायव
सुवननायचवसुधानायचवीतांपिबेतांकामयेतांवायजेतिसंप्रैषोदेवीऊर्जाहुतीदेव्याऊर्जाह्वान्यौद्यावापृथिव्यावितिवा

निरुक्त

॥ १५ ॥

होरात्रे इति वासस्य च समाचेति कात्थक्यस्तयोरेषां प्रैषो भवति ॥ ४२ ॥ देवी ऊर्जा हुती इषमूर्जं मन्यावक्षत्सगिंधसपीति
मन्या न वेन पूर्वदयमानाः स्याम पुराणेन न वंता मूर्जं मूर्जा हुती ऊर्जयमाने अधातां वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज । देवी ऊर्जा हु
ती देव्या ऊर्जा ह्वान्या वन्नं चर संचावहत्यावहत्यन्या सहजगिंध च सहपीति चान्या न वेन पूर्वदयमानाः स्याम पुराणेन न वंता
मूर्जं मूर्जा हुती ऊर्जयमाने अधातां वसुवननाय च वसुधानाय च वीतां पिबेतां कामयेतां वा यजेतिसंप्रैषो यजेतिसंप्रैषः ॥ ४३ ॥

(अथयान्यश्वो वोहमानो मित्रः कनिक्रदं द्रवदसंवत्सरमुपप्लवदप्रावेपाः प्रैतेवदं त्वमंदान्यज्ञसंयोगाद्वनस्पत उपश्वा
सय बह्वीनां महिरिव भोगैरथेतिष्ठन्धन्वनागावक्ष्यंती वसुपर्णवस्त आजंघंति यच्चिद्धित्वं वृषभोन्यक्रंदयन्निमंतं पितुं न्विमं
म आपो हिंया ओषधीरा रात्र्यरण्यानि श्रद्धयास्योनामीषां मिहेंद्राणीमथातोष्टावायजी आवा मुपस्थं द्यावानः प्रपर्वतानां ते
आचरंती शुनासीरौ देवी जोष्ट्री देवी ऊर्जा हुती त्रिचत्वारिंशत्) ॥ इति निरुक्त उत्तरषट्के तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

ॐ ॥ अथातो मध्यस्थाना देवतांस्तासां वायुः प्रथमा गामी भवति वायुर्वातेर्वेतेर्वास्याद्गतिकर्मण एतेरिति स्थौलाष्टी वि
रनर्थको वकारस्तस्यैषा भवति ॥ १ ॥ वायवाया हि दर्शते मे सोमा अरंकृताः । तेषां पाहि श्रुधी हवै । वायवाया हि दर्शनी
ये मे सोमा अरंकृत अलंकृता स्तेषां पिब शृणु नो ह्वानमिति कमन्यं मध्यमा देवमवक्ष्यत्तस्यैषा परा भवति ॥ २ ॥ आसस्राणा
सः शवसानमच्छेद्रं सुचक्रे रथ्या सो अश्वाः । अभिश्रवक्रज्यंतो वहेयुर्नूचिन्नुवायोरमृतं मिदस्येत् । आससृवांसोऽभिबलाय

उत्तरष.

अ. ४

॥ १५ ॥

मानमिंद्रं कल्याणचक्रे रथे योगारथ्या अश्वारथस्य वोह्वारं क्रज्यंत क्रजुगामिनोऽन्नमभिवहेयुर्न वंचपुराणं च श्रवइत्यन्न
 नामं श्रूयत इति सतो वायोश्चास्य भक्षो यथानविदस्येदितींद्रप्रधानेत्येकेनैघंडुकं वायुकर्मो भयप्रधानेत्यपरं वरुणो वृणोती
 तिसर्तस्तस्यैषा भवति ॥ ३ ॥ नीचीनं वारं वरुणः कबंधं प्रसंसर्जरोदसी अंतरिक्षं । तेन विश्वस्य भुवनस्य राजाय वं न वृष्टिर्व्युन
 त्तिभूमं । नीचीनद्वारं वरुणः कबंधं मेघं कवनमुदकं भवति तदस्मिन्धीयत उदकमपि कबंधमुच्यते बंधिरनिभृतत्वे कंमनि
 भृतं च प्रसृजति द्यावापृथिव्यौ चांतरिक्षं च महत्त्वेन तेन सर्वस्य भुवनस्य राजाय वमिव वृष्टिर्व्युनत्तिभूमिं तस्यैषा परा भवति
 ॥ ४ ॥ तमुषु समना गिरा पितृणां च मन्मभिः । नाभाकस्य प्रशस्तिभिर्यः सिंधूनामुपोदये सप्तस्वसा समं ध्यमोन भंता मन्य
 के समे । तं स्वभिष्टौमि समानया गिरा गीत्यास्तुत्या पितृणां च मननीयैः स्तोमैर्नाभाकस्य प्रशस्तिभिर्ऋषिर्नाभाको बभूव यः
 स्यंदमानानां मासामपामुपोदये सप्तस्वसारमेन माहवाग्भिः समध्यम इति निरुच्यतेऽथैष एव भवति । न भंता मन्यके समे ।
 मा भूवन्नन्यके सर्वे येनोद्विषंति दुर्धियः पापधियः पापसंकल्पा रुद्रो रौती तिसतो रोरूयमाणो द्रवतीति वारोदयते र्वायद रुद्र
 तद्रुद्रस्य रुद्रत्वमिति काठकं यदरोदीत्तद्रुद्रस्य रुद्रत्वमिति हारिद्रविकैतस्यैषा भवति ॥ ५ ॥ इमारुद्राय स्थिरधन्वने गिरः
 क्षिप्रेष वे देवाय स्वधाने । अषाहाय सहमानाय वेधसेति गमयुधाय भरताशृणोतुनः । इमारुद्राय दृढधन्वने गिरः क्षिप्रेष
 वे देवायान्नवतेऽषाढायान्यैः सहमानाय विधात्रेति गमायुधाय भरतशृणोतुनस्ति गमं तेजते रुत्साहकर्मण आयुधमायो धना

निरुक्त

॥ १६ ॥

तस्यैषापराभवति ॥ ६ ॥ यातेदिद्युदवसृष्टादिवस्परिक्ष्मयाचरतिपरिसावृणक्तुनः । सहस्रंतेस्वपिवातभेषुजामानं
स्तोकेषुतनयेपुरीरिषः । यातेदिद्युदवसृष्टादिवस्परिदिवोऽधिदिद्युदयतेर्वाद्युतेर्वाद्योततेर्वाक्ष्मयाचरतिक्ष्मापृथिवीं
तस्यांचरतितयाचरतिविक्ष्मापयंतीचरतीतिवापरिवृणक्तुनःसांसहस्रंतेस्वाप्तवचनभैषज्यानिमानस्त्वंपुत्रेषुचपौत्रेषुच
रीरिषंस्तोकंतुद्यतेस्तनयंतनोतैरग्निरपिरुद्रउच्यतेतस्यैषाभवति ॥ ७ ॥ जराबोधतद्विविद्धिविशेर्विशेष्यज्ञियाय । स्तोमं
रुद्रायदृशीकं । जरास्तुतिर्जरतेःस्तुतिकर्मणस्तांबोधतयाबोधयितरितिवातद्विविद्धितत्कुरुमनुष्यस्यमनुष्यस्ययजना
यस्तोमंरुद्रायदर्शनीयमिंद्रइरांद्वातीतिवैरांददातीतिवैरांदधातीतिवैरांदारयतइतिवैरांधारयतइतिवैदवेद्रवतीतिवै
दौरमतइतिवैधेभूतानीतिवातद्यदेनंप्राणैःसमैधंस्तदिंद्रस्येद्रत्वमिति विज्ञायतइदंकरणादित्याग्रायणंइदंदर्शनादित्यौप
मन्यवंइदंतेवैश्वर्यकर्मणंइच्छत्रूणांदारयितावाद्रावयितावादरयिताचयज्वनांतस्यैषाभवति ॥ ८ ॥ अदंरुत्समसृ
जोविखानित्वमर्णवान्बद्धधानाऽअरम्णाः । महांतमिंद्रपर्वतंवियद्वःसृजोविधाराअवदानवंहन् । अदृणाउत्समुत्स
उत्सरणाद्वोत्सदनाद्वोत्स्यंदनाद्वोनत्तेर्वाव्यसृजोऽस्यखानित्वमर्णवानर्णस्वतएतान्माध्यमिकान्तसंस्त्यायान्वाबध्यमा
नानरम्णारम्णातिःसंयमनकर्माविसर्जनकर्मावामहांतमिंद्रपर्वतंमेधयद्व्यवृणोर्व्यसृजोऽस्यधाराअवहन्नेनंदानवंदानक
र्माणंतस्यैषापराभवति ॥ ९ ॥ योजातएवप्रथमोमनस्वान्देवोदेवान्क्रतुनापर्यभूषत् । यस्यशुष्माद्रोदसीअभ्यसे

उत्तरप.

अ. ४

॥ १६ ॥

तां नृगणस्य महासजनासु इन्द्रः । योजायमान एव प्रथमो मनस्वी देवो देवान् क्रतुना कर्मणा पर्यभवत्पर्यगृह्णात्पर्यरक्षदत्यक्रा
 मदिति वायस्य बलाद्वावापृथिव्यावप्यबिभीतां नृगणस्य महाबलस्य महत्त्वेन सजनासु इन्द्र इत्युपेक्ष्यार्थस्य प्रीतिर्भवत्या
 ख्यानसंयुक्ता पर्जन्यस्तृपेराद्यंत विपरीतस्य तर्पयिता जन्यः परो जेता वा जनयिता वा प्रार्जयिता वा रसानां तस्यैषा भवति
 ॥ १० ॥ विवृक्षान्हंत्युत हंतिरक्षसो विश्वं विभाय भुवनं महावधात् । उतानां गार्गिषते वृष्ण्यावतो यत्पर्जन्यः स्तनयन्हंति
 दुष्कृतः । विहन्ति वृक्षान्विहंति च रक्षांसि सर्वाणि चास्माद्भूतानि बिभ्यति महावधान् महान् ह्यस्य वर्धोऽप्यनपराधो भीतः
 पलायते वर्षकर्मवतो यत्पर्जन्यः स्तनयन्हंति दुष्कृतः पापकृतो बृहस्पतिर्बृहतः पातावापालयिता वा तस्यैषा भवति ॥ ११ ॥
 अश्रापिनद्धं मधुपर्यपश्यन्मत्स्यं नदीन उदनिक्षिप्यन्तं । निष्टज्जभारचमसं न वृक्षाद्बृहस्पतिर्विरवेणा विकृत्य । अशनवता
 मेघेनापि नद्धं मधुपर्यपश्यन्मत्स्यमिव दीन उदके निवसंतं निर्जहार तच्चमसमिव वृक्षाच्चमसः कस्माच्चमं त्यस्मिन्निति बृहस्प
 तिर्विरवेण शब्देन विकृत्य ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्मणः पातावापालयिता वा तस्यैषा भवति ॥ १२ ॥ अश्मास्यमवतं ब्रह्मणस्पतिर्मधु
 धारमभियमोजसा तृणत् । तमेव विश्वेपि रेस्वर्दशो बहुसाकंसि सिचुरुत्समुद्रिणं । अशनवतमास्यं दनवतं मवातितं ब्र
 ह्मणस्पतिर्मधुधारमभियमोजसा बलेनाभ्यतृणत् तमेव सर्वेपि बन्ति रश्मयः सूर्यदशो बह्वेनं सहसिंचन्त्युत्समुद्रिणमुदकवंतं
 ॥ १८ ॥ क्षेत्रस्य पतिः क्षेत्रं क्षियते निर्वासकर्मणस्तस्य पातावापालयिता वा तस्यैषा भवति ॥ १४ ॥ क्षेत्रस्य पतिना वयं हि

निरुक्त

॥ १७ ॥

तेनेवजयामसि । गामश्वंपोषयित्वासनोमृळातीदृशे । क्षेत्रस्यपतिनावयंसुहितेनेवजयामौगामश्वंपुष्टंपोषयितृचाहरे
तिसनोमृळातीदृशे । बलेनवाधनेनवामृळतिर्दानकर्मातस्यैषापराभवति ॥ १५ ॥ क्षेत्रस्यपतेमधुमन्तमूमिधेनुरिवपयो
अस्मासुधुक्ष्व । मधुश्रुतंघृतमिवसुपूतमृतस्यनःपतयोमृळयंतु । क्षेत्रस्यपतेमधुमन्तमूमिधेनुरिवपयोऽस्मासुधुक्ष्वेतिम
धुश्रुतंघृतमिवोदकंसुपूतमृतस्यनःपातारोवापालयितारोवामृळयंतुमृळयतिरुपदयाकर्मापूजाकर्मावातद्यत्समान्यामृ
चिसमानाभिव्याहारंभवतितज्जामिभवतीत्येकंमधुमन्तंमधुश्रुतमितियथायदेवसमानेपादैसमानाभिव्याहारंभवतित
ज्जामिभवतीत्यपरं । हिरण्यरूपःसहिरण्यसंहगितियथायथाकथाचविशेषोऽजामिभवतीत्यपरं । मंडूकाइवोदकान्मंडू
काउदकादिवेतियथा । वास्तोष्पतिर्वास्तुर्वसतेर्निवासकर्मणस्तस्यपातावापालयितावातस्यैषाभवति ॥ १६ ॥ अमीवहा
वास्तोष्पतेविश्वारूपाण्याविशन् । सखासुशेवएधिनः । अभ्यमनहावास्तोष्पतेसर्वाणिरूपाण्याविशन्तसखानःसुसुखो
भवशेवइतिसुखनामशिष्यतेर्वकारोनामकरणोऽतस्थांतरोपलिङ्गीविभाषितगुणःशिवमित्यप्यस्यभवतियद्यद्रूपंकाम
यतेतत्तद्देवताभवति । रूपंरूपमघवाबोभवीतीत्यपिनिगमोभवतिवाचस्पतिर्वाचःपातावापालयितावातस्यैषाभवति
॥ १७ ॥ पुनरेहिवाचस्पतेदेवेनमनसासह । वसोष्पतेनिरामयमय्येवतन्वंमम । इतिसानिगदव्याख्यातापान्नपा
त्तनूनप्त्राव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ १८ ॥ योअनिध्मोदीदयदस्वतर्यविप्रासईळतेअध्वरेषु । अपान्नपान्मधुम

उत्तरप.

अ. ४

॥ १७ ॥

तीरपोदायाभिरिंद्रोवावृधेवीर्याय । योऽनिध्मोदीदयद्दीप्यतेऽभ्यंतरमप्सुयंमेधाविनःस्तुवंतियज्ञेषुसोऽपान्नपान्मधु
 मतीरपोदेह्यभिषवाययाभिरिंद्रोवर्धतेवीर्यायवीरकर्मणोयमोयच्छतीतिसतस्तस्यैषाभवति ॥ १९ ॥ पुरेयिवांसंप्रवतो
 महीरनुबहुभ्यःपंथांमनुपस्पशानं । वैवस्वतंसंगमनंजनानांयमंराजानंहविषादुवस्य । परेयिवांसंपर्यागतवंतंप्रवतउद्ध
 तोनिवतइत्यवतिर्गतिकर्माबहुभ्यःपंथानमनुपस्पाशयमानंवैवस्वतंसंगमनंजनानांयमंराजानंहविषादुवस्येतिदुवस्यती
 राध्नोतिकर्माग्निरपियमउच्यतेतमेताऋचोऽनुप्रवदंति ॥ २० ॥ सेनेवसृष्टामंदधात्यस्तुर्नदिद्युत्त्वेषप्रतीका । यमोह
 जातोयमोजनित्वंजारःकनीनांपतिर्जनीनां । तंवश्चराथावयंवसत्यास्तंनगावोनक्षतइच्छं । इतिद्विपदाःसेनेवसृष्टाभयं
 वाबलंवादधात्यस्तुरिवदिद्युत्त्वेषप्रतीकाभयप्रतीकाबलप्रतीकायशःप्रतीकामहाप्रतीकादीप्तप्रतीकावा । यमोहजात
 इंद्रेणसहसंगतः । यमाविहेहमातरेत्यपिनिगमोभवतियमइवजातोयमोजनिष्यमाणोजारःकनीनांजरयिताकन्यानां
 पतिर्जनीनांपालयिताजायानांतत्प्रधानाहियज्ञसंयोगेनभवन्ति । तृतीयोअग्निष्टेपतिरित्यपिनिगमोभवतितंवश्चराथाचरं
 त्यापश्चाहुत्यावसत्याचनिवसंत्यौषधाहुत्यास्तंयथागावआप्नुवंतितथाप्नुयामेद्धंसमृद्धंभोगैर्मित्रःप्रमीतेस्त्रायतेसंमिन्वा
 नोद्रवतीतिवामेदयतेर्वातस्यैषाभवति ॥ २१ ॥ मित्रोजनान्यातयतिब्रुवाणोमित्रोदाधारपृथिवीमुतद्यां । मित्रःकृष्टीरनि
 मिषाभिचष्टेमित्रायहव्यंघृतवज्जुहोत । मित्रोजनानायातयतिब्रुवाणःशब्दंकुर्वन्मित्रएवधारयतिपृथिवींचदिवंच

निरुक्त

॥ १८ ॥

मित्रः कृष्टीरनिमिषन्नभिविपश्यतीति कृष्टयइति मनुष्यनामकर्मवन्तो भवन्ति विकृष्टदेहावा मित्राय हव्यं घृतवज्जुहोतेति
व्याख्यातं जुहोतिर्दानकर्माकः कमनोवाक्रमणो वा सुखो वा तस्यैषा भवति ॥ २२ ॥ हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रेभूतस्य जा-
तः पतिरेक आसीत् । सदाधारपृथिवीं द्यामुते मां कस्मै देवाय हविषा विधेम । हिरण्यगर्भो हिरण्यमयोगर्भो हिरण्यमयो
गर्भो ऽस्येति वा गर्भो गृभेर्गुणात्यर्थे गिरत्यनर्थानिति वा यदा हि स्त्री गुणान्गृह्णाति गुणाश्चास्या गृह्यन्ते ऽथ गर्भो भवति समभ-
वदग्रेभूतस्य जातः पतिरेको बभूव सधारयति पृथिवीं च दिवं च कस्मै देवाय हविषा विधेमेति व्याख्यातं विधतिर्दानकर्मा सर-
स्वान्व्याख्यातं तस्यैषा भवति ॥ २३ ॥ ये ते सरस्व ऊर्मयो मधुमन्तो घृतश्रुतः । तेभिर्नो विता भव । इति सानिगद-
व्याख्याता ॥ २४ ॥ विश्वकर्मा सर्वस्य कर्ता तस्यैषा भवति ॥ २५ ॥ विश्वकर्मा विमना आद्विहाया धाता विधाता प-
रमो तसं दृक् । तेषां मिष्टानि समिषामदंति यत्रा सप्त ऋषीन् पर एकमाहुः । विश्वकर्मा विभूतमना व्याप्ता धाता च विधाता च
परमश्च संद्रष्टा भूतानां तेषां मिष्टानि वाकांता निवाक्रांता निवागतानि वामतानि वानतानि वाद्भिः सह संमोदंते यत्रैतानि सप्त
ऋषीणानि ज्योतींषि तेभ्यः पर आदित्यस्तान्येतस्मिन्नेकं भवन्तीत्यधिदैवतमथाध्यात्मं विश्वकर्मा विभूतमना व्याप्ता धाता
च विधाता च परमश्च संदर्शयितेन्द्रियाणामेषां मिष्टानि वाकांता निवाक्रांता निवागतानि वामतानि वानतानि वाद्भिः सह सं-
मोदन्ते यत्रैतानि सप्त ऋषीणानीन्द्रियाण्येभ्यः पर आत्मा तान्येतस्मिन्नेकं भवन्तीत्यात्मगतिमाचष्टे तत्रेति हासमाचक्षते वि-

उत्तरप.

अ. ४

॥ १८ ॥

श्वकर्माभौवनः सर्वमेधे सर्वाणि भूतानि जुहवांचकार स आत्मानमप्यन्ततो जुहवांचकार तदभिवादिन्येष गर्भवति य इमा
 विश्वा भुवनानि जुह्वदिति तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ २६ ॥ विश्वकर्मन् हविषा वा वृधानः स्वयं यजस्व पृथिवीमुत
 द्यां । मुह्यन्त्वन्ये अभितो जनाः स इहास्माकं मघवांसूरिरस्तु । विश्वकर्मन् हविषा वर्धयमानः स्वयं यजस्व पृथिवीं च दिवं च
 मुह्यन्त्वन्ये अभितो जनाः स पत्न्या इहास्माकं मघवांसूरिरस्तु प्रज्ञाता ताक्षर्यस्त्वष्ट्रा व्याख्यातस्तीर्णेऽन्तरिक्षे क्षियति तूर्णमर्थं
 रक्षत्यश्रोतेर्वा तस्यैषा भवति ॥ २७ ॥ त्वमूषुवाजिनं देवजुतं सहावानं तरुतारं रथानां । अरिष्टनेमिं पृतनाजमाशुं स्वस्त
 ये ताक्षर्यमिहाहुवेम । तं भृशमन्नवन्तं जूतिर्गतिः प्रीतिर्वा देवजुतं देवगतं देवप्रीतं वा सहस्वन्तं तारयितारं रथानां मरिष्टने
 मिं पृतनाजितमाशुं स्वस्तये ताक्षर्यमिह ह्वये मेति क मन्यं मध्यमा देवमवक्ष्यत्तस्यैषा परा भवति ॥ २८ ॥ सद्यश्चिद्यः शवसा
 पंचकृष्टीः सूर्य इव ज्योतिषा पस्ततानं । सहस्रसाः शतसा अस्य रंहिर्नस्मा वरन्ते युवति न शयी । सद्योऽपियः शवसा बलेन
 तनोत्यपः सूर्य इव ज्योतिषा पंचमनुष्यजातानि सहस्रसानि नीशतसानि न्यस्य सागतिर्नस्मै नां वारयंति प्रयुवती मिव शरम
 यी मिषुं मन्युर्मन्यते दीप्तिकर्मणः क्रोधकर्मणो वधकर्मणो वा मन्युन्त्यस्मादिषवस्तस्यैषा भवति ॥ २९ ॥ त्वयामन्यो सर
 थमारुजन्तो हर्षमाणा सोऽधृषिता मरुत्वः । तिग्मेष्व आयुधा संशिशाना अभिप्रयन्तु नरो अग्निरूपाः । त्वयामन्यो सरथ
 मारुह्य रुजन्तो हर्षमाणा सोऽधृषिता मरुत्वस्तिग्मेष्व आयुधानि संशिशयमाना अभिप्रयन्तु नरो अग्निरूपा अग्निकर्मणः संन

निरुक्त

॥ १९ ॥

द्धाः कवचिन इति वा दधिका व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ३० ॥ आदधिकाः शवसापंचकृष्टीः सूर्य इव ज्योतिषा पस्ततान ।
सहस्रसाः शतसावाज्यर्वापूणक्तुमध्वासमिमावचांसि । आतनोति दधिकाः शवसाबलेनापः सूर्य इव ज्योतिषा पंचमनु
ष्यजातानि सहस्रसाः शतसावाजीवे जनवानर्वे रणवान्तसंपूणक्तुनो मधुनोदकेन वचनानीमानीति मधुधमतेर्विपरीतस्य
सविता सर्वस्य प्रसविता तस्यैषा भवति ॥ ३१ ॥ सविता यंत्रैः पृथिवी मरम्णादस्कं भुने सविता घामदं हत् । अश्वमिवा
धुक्षद्भुनिमंतरिक्षमतूर्ते बद्धं सविता समुद्रं । सविता यंत्रैः पृथिवी मरमयदनारंभणोऽतरिक्षे सविता घामदं हत् अश्वमिवाधु
क्षद्भुनिमंतरिक्षे मेघं वद्धं मतूर्ते बद्धं मतूर्ण इति वा त्वरमाण इति वा सविता समुदितारमिति कमन्यं मध्यमा देवमवक्ष्यं दादि
त्योऽपि सवितोच्यते तथा च हिरण्यस्तूपेस्तुतोऽर्चन् हिरण्यस्तूपं ऋषिरिदं सूक्तं प्रोवाच तदभिवादिन्येषा भवति ॥ ३२ ॥
हिरण्यस्तूपः सवितर्यथा त्वांगिरसो जुह्वे वाजे अस्मिन् । एवा त्वार्चन्न वसे वंदमानः सोमस्येवांशुं प्रतिजागराहं । हिरण्य
स्तूपो हिरण्यमयः स्तूपो हिरण्यमयः स्तूपोऽस्येति वा स्तूपः स्त्यायते संघातः सवितर्यथा त्वांगिरसो जुह्वे वाजेऽग्नेऽस्मिन्नेवं
त्वार्चन्न वनाय वंदमानः सोमस्येवांशुं प्रतिजागम्य हं त्वष्टा व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ३३ ॥ देवस्त्वष्टा सविता विश्वरू
पः पुषोष प्रजाः पुरुधा जजान । इमा च विश्वा भुवनान्यस्य महद्देवानां मसुरत्वमेकं । देवस्त्वष्टा सविता सर्वरूपः पोषति प्रजा
रसानुप्रदानेन बहुधा चेमा जनयतीमानि च सर्वाणि भूतान्युदकान्यस्य महच्चास्मै देवानां मसुरत्वमेकं प्रज्ञावत्त्वं वानवत्त्वं

उत्तरप.

अ. ४

॥ १९ ॥

वापिवासुरितिप्रज्ञानामास्यत्यनर्थानस्ताश्चास्यामर्थाअसुरत्वमादिलुप्तंवातोवातीतिसतस्तस्यैषाभवति ॥ ३४ ॥ वात
 आवातुभेषजंशंभुमयोभुनोहृदे । प्रणायूषितारिषत् । वातआवातुभेषज्यानिशंभुमयोभुचनोहृदयार्थप्रवर्धयतुच
 नआयुरग्निर्व्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ ३५ ॥ प्रतित्यंचारुमध्वरंगोपीथायप्रहूयसे । मरुद्भिरग्नआगहि । तंप्रतिचा
 रुमध्वरंसोमपानायप्रहूयसेसोऽग्नेमरुद्भिःसहागच्छेतिकमन्यमध्यमादेवमवक्ष्यत्तस्यैषापराभवति ॥ ३६ ॥ अभित्वा
 पूर्वपीतयेसृजामिसोम्यमधु । मरुद्भिरग्नआगहि । अभिसृजामित्वापूर्वपीतयेपूर्वपानायसोम्यमधुसोममयंसोऽग्नेमरु
 द्भिःसहागच्छेति ॥ ३७ ॥ वेनोवेनतेःकान्तिकर्मणस्तस्यैषाभवति ॥ ३८ ॥ अयंवेनश्चोदयत्पृश्निगर्भाज्योतिर्जरायूर
 जसोविमाने । इममपांसंगमेसूर्यस्यशिशुंनविप्रामतिभीरिहन्ति । अयंवेनश्चोदयत्पृश्निगर्भाःप्राष्टवर्णगर्भाआपइतिवा
 ज्योतिर्जरायुर्ज्योतिरस्यजरायुस्थानीयंभवतिजरायुजरयागर्भस्यजरयायूयतइतिवैममपांचसंगमनेसूर्यस्यचशिशुमि
 वविप्रामतिभीरिहंतिलिहंतिस्तुवंतिवर्धयंतिपूजयंतीतिवाशिशुःशंसनीयोभवतिशिशीतेर्वास्याद्दानकर्मणाश्चिरलब्धो
 गर्भोभवत्यसुनीतिरसूत्रयतितस्यैषाभवति ॥ ३९ ॥ असुनीतेमनोअस्मासुधारयजीवातवेसुप्रतिरानुआयुः । रारंधिनः
 सूर्यस्यसन्दृशिघृतेनत्वंतन्ववर्धयस्व । असुनीतेमनोऽस्मासुधारयचिरंजीवनायप्रवर्धयचनआयूरंधयचनःसूर्यस्यसं
 दर्शनायरध्यतिर्वशगमनेऽपिदृश्यते । मारधामद्विषतेसोमराजन्नित्यपिनिगमोभवतिघृतेनत्वमात्मानंतन्ववर्धयस्व

निरुक्त

॥ २० ॥

तौ व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ४० ॥ ऋतस्य हि शुरुधः संति पूर्वी ऋतस्य धीतिर्वृजिनानि हन्ति । ऋतस्य श्लोको बधिरात
तर्दुर्कर्णा बुधानः शुचमान आयोः । ऋतस्य हि शुरुधः संति पूर्वी ऋतस्य प्रज्ञा वर्जनीयानि हन्ति ऋतस्य श्लोको बधिरस्यापि क
र्णा वा तृणत्ति बधिरो बद्धश्रोत्रः कर्णौ बोधयन्दीप्यमानश्चायोरयनस्य मनुष्यस्य ज्योतिषो वोदकस्य वैदुरिधेरुनत्तेर्वा तस्यै
षा भवति ॥ ४१ ॥ प्रतद्वोचेयं भव्यायेन्दवे हव्यो न य इषवान्मन्मरे जतिरक्षो हामन्मरे जति । स्वयंसो अस्मदानि दोवधै
रजेत दुर्मतिं । अवस्रवेदघशंसोऽवतरमवक्षुद्रमिव स्रवेत् । प्रब्रवीमितद्भव्यायेन्दवे हवनार्ह इव य इषवानन्नवान्कामवा
न्वामननानि च नो रेजयति रक्षो हाच बलेन रेजयति स्वयंसोऽस्मदभिनिदिता रै । वधैरजेत दुर्मतिं । अवस्रवेदघशंसस्ततश्चा
वतरं क्षुद्रमिवावस्रवेदभ्यासे भूयांसमर्थमन्यन्ते यथा होदर्शनीया होदर्शनीयेति तत्परुच्छेपस्य शीलं परुच्छेपः पर्ववच्छे
पः परुषि परुषिशोपोऽस्येति वेतीमानि सप्तविंशतिर्देवतानामधेयान्यनुक्रांतानि सूक्तभांजि हविर्भांजितेषामेतान्यहविर्भा
जिवेनोऽसुनीतिर्ऋत इंदुः प्रजापतिः प्रजानां पातावापालयिता वा तस्यैषा भवति ॥ ४२ ॥ प्रजापतेन त्वदेतान्यन्यो विश्वा
जातानि परितावभूव । यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयोरयीणां । प्रजापतेन हित्व देतान्यन्यः सर्वाणि जाता
नितानि परिबभूव यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयोरयीणां भित्त्वा शीरहिव्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ४३ ॥
अञ्जामुक्थैरहिं गृणीषे बुधेन दीनारजः सुषीदन् । अप्सु जमुक्थैरहिं गृणीषे बुधेन दीनारजः सूदकेषु सीदन् बुधमन्तरिक्षं व

उत्तरप.
अ. ४

॥ २० ॥

द्धाअस्मिन्धृताआपइतिवेदमपीतरद्बुधमेतस्मादेवंबद्धाअस्मिन्धृताःप्राणाइतियोऽहिःसबुध्योबुधमन्तरिक्षंतन्निवा
सात्तस्यैषाभवति ॥ ४४ ॥ मानोऽहिर्बुध्योरिषेधान्मायज्ञोअस्यसिधदृतायोः । माचनोऽहिर्बुध्योरिषणायधान्मास्ययज्ञो
खाचसिधद्यज्ञकामस्यसुपर्णोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ ४५ ॥ एकःसुपर्णःससमुद्रमाविवेशसइदंविश्वंभुवनंविच
ष्टे । तंपाकेनमनसापश्यमंतितस्तंमातारेहिंसउरेहिमातरं । एकःसुपर्णःससमुद्रमाविशतिसइमानिसर्वाणिभूतान्य
भिविपश्यातितंपाकेनमनसापश्यमंतितइत्यृषेष्टार्थस्यप्रीतिर्भवत्याख्यानसंयुक्तातंमातारेहिवागेषामाध्यमिकांसउ
मातरंरेहिपूरुषाबहुधारोरूयतैतस्यैषाभवति ॥ ४६ ॥ समस्मिञ्जायमानआसतग्राउतेमवर्धन्नद्यस्वगूर्ताः । महे
यत्त्वापूरुषोरणायावर्धयन्दस्युहत्यायदेवाः । समासतास्मिञ्जायमाणेग्रागमनादापोदेवपत्न्योवापिचैनमवर्धयन्न
द्यःस्वगूर्ताःस्वयंगामिन्योमहतेचयत्त्वापूरुषोरणायरमणीयायसंग्रामायावर्धयन्दस्युहत्यायचदेवादेवाः ॥ ४७ ॥
(अथातोमध्यस्थानावायवायाह्यासस्त्राणासोनीचीनबारंतमूष्विमारुद्राययातेदिद्युज्जराबोधाददयोजातोविवृक्षानश्ना
पिनद्धमश्मास्यमवतंक्षेत्रस्यपतिःक्षेत्रस्यपतिनाक्षेत्रस्यपतेऽमीवहापुनरेहियोअनिधमःपरेयिवांसैसेनेवसृष्टामित्रोजना
न्हिरण्यगर्भोयेतेसरस्वोविश्वकर्मासर्वस्यकर्ताविश्वकर्माविमनाविश्वकर्मन्हविषात्यमूषुसद्यश्चित्त्वयामन्योआदधि
क्राःसविताहिरण्यस्तूपोदेवस्त्वष्टावातआवातुप्रतित्यमभित्वावेनोवेनतेरयंवेनोऽसुनीतऋतस्यहिप्रतद्वोचेयंप्रजापते

निरुक्त

॥ २१ ॥

ऽजमुक्थैर्मानोहिरेकः सुपर्णः समस्मिन्सप्तचत्वारिंशत्) ॥ इति निरुक्त उत्तरपट्टे चतुर्थोऽध्यायः समाप्तः ॥ ४ ॥
ॐ । श्येनो व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ १ ॥ आदाय श्येनो अभरत् सोमं सहस्रं सवाँ अयुतं च साकं । अत्रापुरंधिर
जहादरातीर्मदे सोमस्य मूरा अमूरः । आदाय श्येनो ऽहरत् सोमं सहस्रं सवानयुतं च सहस्रं सहस्रं साव्यमभिप्रेत्य तत्रायु
तं सोमभक्षास्तत्संबंधेनायुतं दक्षिणा इति वा तत्र पुरंधिरजहाद मित्रानदानानिति वा मदे सोमस्य मूरा अमूर इत्यैद्रे च सूक्तै सो
मपानेन च स्तुतं स्तस्मादिंद्रं मन्यत ओषधिः सोमः सुनो तैर्यदेन मभिषुण्वंति बहुलमस्य नैघंडुकं वृत्तमाश्चर्यमिव प्राधान्येन त
स्य पावमानीषु निदर्शनायोदाहरिष्यामः ॥ २ ॥ स्वादिष्ठया मदिष्ठया पवस्व सोम धाराया । इंद्राय पातवे सुतः । इति सानि
गद व्याख्याता थैषा परा भवति चंद्रमसो वै तस्य वा ॥ ३ ॥ सोमं मन्यते पपिवा न्यत्सं पिषंत्योषधिं । सोमं यं ब्रह्माणो विदुर्न
तस्याश्नातिकश्चन । सोमं मन्यते पपिवा न्यत्सं पिषंत्योषधिमिति वृथा सुतमसोममाह सोमं यं ब्रह्माणो विदुरिति न तस्याश्ना
तिकश्चनायज्वेत्यधियज्ञमथाधिदैवतं सोमं मन्यते पपिवा न्यत्सं पिषंत्योषधिमिति यजुः सुतमसोममाह सोमं यं ब्रह्माणो वि
दुश्चंद्रमसं न तस्याश्नातिकश्चना देव इत्यथैषा परा भवति चंद्रमसो वै तस्य वा ॥ ४ ॥ यत्त्वा देव प्रपिबंति तत आप्यायसे
पुनः । वायुः सोमस्य रक्षिता समाना मास आकृतिः । यत्त्वा देव प्रपिबंति तत आप्यायसे पुनरिति नाराशं सानभिप्रेत्य पूर्वप
क्षा परपक्षाविति वा वायुः सोमस्य रक्षिता वायुमस्य रक्षितारमाह साहचर्याद्रसहरणाद्वा समानां संवत्सरणां मास आकृतिः

उत्तरप.

अ. ५

॥ २१ ॥

सोमोरूपविशेषैरोषधिश्चंद्रमावाचंद्रमाश्चायंद्रमर्तिचंद्रोमाताचांद्रमानमस्येतिवाचंद्रश्चंद्रतेःकांतिकर्मणश्चंद्रनमित्यप्य
 स्यभवर्तिचारुद्रमतिचिरंद्रमतिचमेर्वापूर्वचारुरुचेर्विपरीतस्यतस्यैषाभवति ॥ ५ ॥ नवोनवोभवतिजायमानोऽहोके
 तुरुषसामेत्यग्रं । भागंदेवेभ्योविदधात्यायन्प्रचंद्रमास्तिरतेदीर्घमायुः । नवोनवोभवतिजायमानइतिपूर्वपक्षादिमभि
 प्रेत्याहोकेतुरुषसामेत्यग्रमित्यपरपक्षांतमभिप्रेत्यादित्यदैवतोद्वितीयःपादइत्येकेभागंदेवेभ्योविदधात्यायन्नित्यर्धमा
 सेज्यामभिप्रेत्यप्रवर्धयतेचंद्रमादीर्घमायुर्मृत्युर्मारयतीतिसतोमृतंच्यावयतीतिवाशतबलाक्षोमौद्गल्यस्तस्यैषाभवति
 ॥ ६ ॥ परंमृत्योअनुपरंहिपंथांयस्तेस्वइतरोदेवयानात् । चक्षुष्मतेऽशृण्वतेतैर्ब्रवीमिमानःप्रजांरीरिषोमोतवीरान् ।
 परंमृत्योध्रुवंमृत्योध्रुवपरेहिमृत्योकथितंतेनमृत्योमृतंच्यावयतेभवतिमृत्योमदेर्वामुदेर्वातेषामेषाभवति ॥ ७ ॥ त्वेष
 मित्थासमरणंशिमीवतोरिंद्राविष्णुसुतपावांमुरुष्यति । यामर्त्यायप्रतिधीयमानमित्कृशानोरस्तुरसनामुरुष्यथः ।
 इतिसानिगदव्याख्याताविश्वानरोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ ८ ॥ प्रवोमहेमंदमानायांधसोऽर्चाविश्वानरायवि
 श्वाभुवे । इंद्रस्ययस्यसुमखंसहोमहिश्रवोनृम्णंचरोदसीसपर्यतः । प्रार्चतयूयंस्तुतिमहतेऽधसोऽन्नस्यदात्रेमंदमाना
 यमोदमानायस्तूयमानायशब्दाय्यमानायेतिवाविश्वानरायसर्वविभूतायेन्द्रस्ययस्यप्रीतौसुमहद्वलंमहच्चश्रवणीयंयशो
 नृम्णंचवलंनृत्तंद्यावापृथिव्यौवःपरिचरतइतिकमन्यंमध्यमादेवमवक्ष्यत्तस्यैषापराभवति ॥ ९ ॥ उदुज्योतिरमृतं

निरुक्त

॥ २२ ॥

विश्वजन्यं विश्वानरः सविता देवो अश्रेत् । उदशि श्रियज्ज्योतिरमृतं सर्वजन्यं विश्वानरः सविता देव इति धाता सर्वस्य वि
धाता तस्यैषा भवति ॥ १० ॥ धाता ददातु दातु दाशुषे प्राचीं जीवा तु मक्षितां । वयं देवस्य धीमहि सुमतिं सत्यधर्मणः । धाता
ददातु दत्तवते प्रवृद्धां जीविकामनुपक्षीणां वयं देवस्य धीमहि सुमतिं कल्याणीं मतिं सत्यधर्मणो विधाता धात्रा व्याख्यातस्त
स्यैष निपातो भवति बहुदेवतायामृचि ॥ ११ ॥ सोमस्य राज्ञो वरुणस्य धर्मणि बृहस्पतेरनुमत्या उशर्मणि । तवाहमद्यमघव
न्नपस्तुतौ धातुर्विधातः कुलशा अभक्षयं । इत्येताभिर्देवताभिरभिप्रसूतः सोमकलशानभक्षयमिति कलशः कस्मात्कला अ
स्मिन्छेरते मात्राः कलिश्च कलाश्च किरतेर्विकीर्णा मात्राः ॥ १२ ॥ अथातो मध्यस्थाना देवगणास्तेषां मरुतः प्रथमा गामिनो भ
वंति मरुतो मितरा विणो वा मितरो चिनो वा महद्भवंतीति वा तेषामेषा भवति ॥ १३ ॥ आविद्युन्मद्भिर्मरुतः स्वर्कैरथैभिर्यात
ऋष्टिमद्भिरश्वपणैः । आवर्षिष्ठयान इषावयोनपप्तता सुमायाः । विद्युन्मद्भिर्मरुतः स्वर्कैः स्वचनैरिति वा स्वर्चनैरिति वा स्व
र्चिभिरिति वा रथैरायात ऋष्टिमद्भिरश्वपणैरश्वपतनैर्वर्षिष्ठेन च नोऽन्नेन वय इवापतत सुमायाः कल्याणकर्माणो वा कल्या
णप्रज्ञा वारुद्रा व्याख्यातास्तेषामेषा भवति ॥ १४ ॥ आरुद्रास इन्द्रवंतः सजोषसो हिरण्यरथाः सुविताय गंतन । इयं वो अस्म
त्प्रतिहर्यते मतिस्तृष्णजेन दिव उत्सा उदन्यवे । आगच्छतरुद्रा इन्द्रेण सह जोषणाः सुविताय कर्मण इयं वोऽस्मदपि प्रतिकाम
यते मतिस्तृष्णज इव दिव उत्सा उदन्यवे तृष्णकृतृष्यते रुदन्युरुदन्यते क्रभ उरुभांतीति वर्तेन भांतीति वर्तेन भवंतीति वा ते

उत्तरप.

अ. ५

॥ २२ ॥

षामेषाभवति ॥ १५ ॥ विष्टीशमीतरणित्वेनवाघतोमर्तासःसंतोअमृतत्वमानशुः । सौधन्वनाक्रभवःसूरचक्षसःसंव
 त्सरेसमपृच्यंतधीतिभिः । कृत्वाकर्माणिक्षिप्रत्वेनवोढारोमेधाविनोवामर्तासःसंतोऽमृतत्वमानशिरेसौधन्वनाक्रभ
 वःसूरख्यानावासूरप्रज्ञावासंवत्सरेसमपृच्यंतधीतिभिःकर्मभिर्क्रभुर्विभवावाजइतिसुधन्वनआङ्गिरसस्यत्रयःपुत्रावभू
 वुस्तेषांप्रथमोत्तमाभ्यांबहुवन्निगमाभवन्तिनमध्यमेनतदेतद्वभोश्चबहुवचनेनचमसस्यचसंस्तवेनबहूनिदशतयीषुसूक्ता
 निभवत्यादित्यरश्मयोऽप्यृभवउच्यंते । अगोह्यस्ययदसंस्तेनागृहेदुतद्येदमृभवोनानुगच्छथ । अगोह्यआदित्योऽगूह
 नीयस्तस्ययदस्वपथगृहेयावत्तत्रभवथनतावदिहभवथेत्यंगिरसोव्याख्यातास्तेषामेषाभवति ॥ १६ ॥ विरूपासइदृष
 यस्तइद्रंभीरवैपसः । तेअङ्गिरसःसूनवस्तेअग्नेःपरिजज्ञिरे । बहुरूपाक्रषयस्तेगंभीरकर्माणोवागंभीरप्रज्ञावातेऽङ्गिरसः
 पुत्रास्तेऽग्नेरधिजज्ञिरइत्यग्निजन्मपितरोव्याख्यातास्तेषामेषाभवति ॥ १७ ॥ उदीरतामवरउत्परासउन्मध्यमाःपित
 रःसोम्यासः । असुंयईयुरवृकाःतज्ञास्तेनोऽवंतुपितरोहवेषु । उदीरतामवरउदीरतांपरउदीरतामध्यमाःपितरःसो
 म्याःसोमसंपादिनस्तेऽसुंयेप्राणमन्वीयुरवृकाअनमित्राःसत्यज्ञावायज्ञज्ञावातेनआगच्छंतुपितरोहानेषुमाध्यमिकोय
 मइत्याहुस्तस्मान्माध्यमिकान्पितृन्मन्यंतैःगिरसोव्याख्याताःपितरोव्याख्याताभृगवोव्याख्याताअथर्वाणोऽथनवंत
 स्थर्वतिश्चरतिकर्मातत्प्रतिषेधस्तेषामेषासाधारणाभवति ॥ १८ ॥ अंगिरसोनःपितरोनवगवाअथर्वाणोभृगवःसोम्या

निरुक्त
॥ २३ ॥

सः । तेषां वयं सुमतौ यज्ञियानामपि भद्रे सौमनसे स्याम । अंगिरसो नः पितरो न वगत यो न वनीत गतयो वा थर्वाणो भृगवः
सोम्याः सोमसंपादिनस्तेषां वयं सुमतौ कल्याण्यां मतौ यज्ञियानामपि चैषां भद्रे भंदनीये भाजनवति वा कल्याणे मनसि स्यामे
ति माध्यमिको देवगण इति नैरुक्ताः पितर इत्याख्यानां मथाप्यृषयः स्तूयन्ते ॥ १९ ॥ सूर्यस्येव वक्षथो ज्योतिरेषां समुद्रस्यै
व महिमा गभीरः । वातस्येव प्रजवो नान्येन स्तोमो वसिष्ठा अन्वेत वेवः । इति यथा आह्या आपो ते स्तेषामेष निपातो भवत्यै
न्द्रयामृचि ॥ २० ॥ स्तुषेय्यै पुरुवर्षे समृभ्वमिनतं ममाह्यमाह्यानां । आदर्षते शर्वसा सप्तदानून् प्रसाक्षते प्रतिमानां
निभूरि । स्तोतव्यं बहुरूपं मुरुभूतमीश्वरतमं मासव्यमासव्यनां माहृणातियः शवसा बलेन सप्तदातृ निति वा सप्तदानवा
निति वा प्रसाक्षते प्रतिमानि बहूनि साक्षतिरामोतिकर्मा ॥ २१ ॥ अथातो मध्यस्थानाः स्त्रियस्तासामदितिः प्रथमा
गामिनी भवत्यदितिर्व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ २२ ॥ दक्षस्य वादिते जन्म निव्रते राजाना मित्रावरुणा विवाससि ।
अतूर्तपंथाः पुरुरथो अर्यमा सप्तहोता विषुरूपेषु जन्मसु । दक्षस्य वादिते जन्म निव्रते कर्मणि राजानो मित्रावरुणौ परिचर
सि विवासतिः परिचर्यायां हविष्मां आ विवासतीत्याशास्तेर्वा तूर्तपंथा अत्वरमाणपंथा बहुरथोऽर्यमादित्योऽरीन्त्रियच्छति
सप्तहोता सप्तास्मैरश्मयो रसानभिसंनामयन्ति सप्तैनमृषयः स्तुवंतीति वा विषमरूपेषु जन्मसु कर्मसूदयेष्वादित्यो दक्ष इत्या
हुरादित्यमध्ये च स्तुतोऽदितिर्दाक्षायणी । अदितेर्दक्षो अजायत दक्षाद्वदितिः परीति च तत्कथमुपपद्येत समानजन्मानौ

उत्तरप.
अ. ५

॥ २३ ॥

स्यातामित्यपिवादेवधर्मेणैतरेतरजन्मानौस्यातामितरेतरप्रकृतीअग्निरप्यदितिरुच्यतेतस्यैषाभवति ॥ २३ ॥ यस्मै
 त्वंसुद्रविणोददाशोऽनागास्त्वमदितेसर्वताता । यंभद्रेणशवसाचोदयासिप्रजावताराधसातेस्याम । यस्मैत्वंसुद्रविणो
 ददास्यनागास्त्वमनपराधत्वमदितेसर्वासुकर्मततिष्वांगआङ्पूर्वाद्भमेरेनएतेःकिल्बिषंकिल्भिदैसुकृतकर्मणोभयंकीर्ति
 मस्यभिनत्तीतिवायंभद्रेणशवसाबलेनचोदयसिप्रजावताचराधसाधनेनतेवयमिहस्यामेतिसरमासरणात्तस्याएषाभव
 ति ॥ २४ ॥ किमिच्छंतीसरमाप्रेदमानड्दूरेह्यध्वाजगुरिःपराचैः । कास्मेहितिःकापरितक्म्यासीत्कथंरसायाअतरः
 पयांसि । किमिच्छंतीसरमेदंप्रानड्दूरेह्यध्वाजगुरिर्जगम्यतेःपरांचनैरचितःकातेऽस्मास्वर्थहितिरासीत्किंपरितकनं
 परितक्म्यारात्रिःपरितएनांतकमतकमेत्युष्णनामतकतइतिसतःकथंरसायाअतरःपयांसीतिरसानदीरसतेःशब्दकर्म
 णःकथंरसानितान्युदकानीतिवादेवशुनींद्रेणप्रहितापणिभिरसुरैःसमूदइत्याख्यानांसरस्वतीव्याख्यातातस्याएषाभव
 ति ॥ २५ ॥ पावकानःसरस्वतीवाजेभिर्वाजिनीवती । यज्ञंवष्टुधियावसुः । पावकानःसरस्वत्यन्नैरन्नवतीयज्ञंवष्टुधि
 यावसुःकर्मवसुस्तस्याएषापराभवति ॥ २६ ॥ महोअर्णःसरस्वतीप्रचेतयतिकेतुना । धियोविश्वविराजति । महदर्णः
 सरस्वतीप्रचेतयतिप्रज्ञापयतिकेतुनाकर्मणाप्रज्ञयावेमानिचसर्वाणिप्रज्ञानान्यभिविराजतिवागर्थेषुविधीयतेतस्मान्मा
 ध्यमिकांवाचमन्यंतैवाग्व्याख्यातातस्याएषाभवति ॥ २७ ॥ यद्वाग्वदंत्यविचेतनानिराष्ट्रीदेवानानिषसादमंद्रा ।

निरुक्त

॥ २४ ॥

चतस्रज्जुर्जदुदुहेपयांसिक्स्विदस्याः परमंजगाम । यद्वाग्वदंत्यविचेतनान्यविज्ञातानिराष्ट्रीदेवानां निषसादमंद्रामदना
च्चतस्रोऽनुदिशज्जुर्जदुदुहेपयांसिक्स्विदस्याः परमंजगामेति यत्पृथिवीं गच्छतीति वायदादित्यरश्मयो हरंतीति वातस्या
एषा पराभवति ॥ २८ ॥ देवीं वाचमजनयंत देवास्तां विश्वरूपाः पशवो वदंति । सानो मंद्रेषमूर्जदुहानाधेनुर्वागस्मानुप
सुष्टुतैतु । देवीं वाचमजनयंत देवास्तां सर्वरूपाः पशवो वदंति व्यक्तवाचश्चाव्यक्तवाचश्च सानो मदनान्नं चरसंचदुहानाधे
नुर्वागस्मानुपैतु सुष्टुतानुमतीराकेति देवपत्न्या वितिनैरुक्ताः पौर्णमास्या वितियाज्ञिकाया पूर्वा पौर्णमासी साऽनुमतिर्यो
त्तरासाराकेति विज्ञायतेऽनुमतिरनुमननात्तस्या एषा भवति ॥ २९ ॥ अन्विदनुमते त्वं मन्यासैशंचनस्कृधि । ऋत्वेद
क्षायनो हिनुप्रण आयूषितारिषः । अनुमन्यस्वानुमते त्वं सुखंचनः कुर्वन्नंचनोऽपत्यायधे हि प्रवर्धय चन आयूराकारातेर्दा
नकर्मणस्तस्या एषा भवति ॥ ३० ॥ राकामहंसुहवांसुष्टुतीहुवेशूणोतुनः सुभगा बोधतु त्मना । सीव्यत्वपः सूच्याच्छिद्यमा
नयाददातु वीरं शतदायमुक्थ्यं । राकामहंसुहवानांसुष्टुत्याह्वयैशृणोतुनः सुभगा बोधत्वा त्मना सीव्यत्वपः प्रजननकर्मसू
च्याच्छिद्यमानया सूची सीव्यतेर्ददातु वीरं शतप्रदमुक्थ्यं वक्तव्यप्रशंसं सिनीवाली कुहूरिति देवपत्न्या वितिनैरुक्ता अमा
वास्ये इति याज्ञिकाया पूर्वा मावास्या सा सिनीवाली योत्तरा सा कुहूरिति विज्ञायते सिनीवाली सिनमन्नं भवति सिनातिभूता
निवालं पर्ववृणोतेस्तस्मिन्नन्नवतीवालिमीवावालेनैवास्या मणुत्वा चंद्रमाः सेवितव्यो भवतीति वातस्या एषा भवति ॥ ३१ ॥

उत्तरप.
अ. ५

॥ २४ ॥

सिनीवालिपृथुष्टुकेयादेवानामसिस्वसा । जुषस्वहव्यमाहुतंप्रजांदेविदिदिहिनः । सिनीवालिपृथुजघनेस्तुकस्त्याय
 तेःसंघातःपृथुकेशस्तुकेपृथुस्तुकेवायात्वंदेवानामसिस्वसास्वसासुअसास्वेषुसीदतीतिवाजुषस्वहव्यमदनंप्रजांचदेवि
 दिशनःकुहूगूहतेःक्राभूदितिवाक्रसतीहूयतइतिवाक्राहुतंहविर्जुहोतीतिवातस्याएषाभवति ॥ ३२ ॥ कुहूमहंसुवृतं
 विद्वानापसमस्मिन्यज्ञेसुहवांजोहवीमि । सानोददातुश्रवणंपितॄणांतस्यैतेदेविहविषाविधेम । कुहूमहंसुकृतंविदितक
 र्माणमस्मिन्यज्ञेसुहवानामाह्वयैसानोददातुश्रवणंपितॄणांपित्र्यंधनमितिवापित्र्यंयशइतिवातस्यैतेदेविहविषाविधेमेति
 व्याख्यातयमीव्याख्यातातस्याएषाभवति ॥ ३३ ॥ अन्यमुषुत्वंयम्यन्यउत्वांपरिष्वजातेलिबुजेववृक्षं । तस्यवात्वं
 मनइच्छासवातवाधाकृणुष्वसंविदंसुभद्रां । अन्यमेवहित्वंयम्यन्यस्त्वांपरिष्वक्ष्यतेलिबुजेववृक्षंतस्यवात्वंमनइच्छस
 वातवाधानेनकुरुष्वसंविदंसुभद्रांकल्याणभद्रायमीयमंचकमैतांप्रत्याचक्षइत्याख्यानं ॥ ३४ ॥ उर्वशीव्याख्याता
 तस्याएषाभवति ॥ ३५ ॥ विद्युन्नयापतन्तीदविद्योद्भरन्तीमेअप्याकाम्यानि । जनिष्टोअपोनर्यःसुजातःप्रोर्वशीति
 रतदीर्घमायुः । विद्युदिवयापतंत्यद्योततहरन्तीमेअप्याकाम्यान्युदकान्यंतरिक्षलोकस्ययदानूनमयंजायेताज्योऽध्यय
 इतिनर्योमनुष्योनृभ्योहितोनरापत्यमितिवासुजातःसुजाततरोऽथोर्वशीप्रवर्धयतेदीर्घमायुःपृथिवीव्याख्यातातस्याए
 षाभवति ॥ ३६ ॥ बलित्थापर्वतानांखिद्रंविभर्षिपृथिवि । प्रयाभूमिंप्रवत्वतिमहाजिनोर्षिमहिनि । सत्यंत्वंपर्वता

निरुक्त

॥ २५ ॥

नां मेघानां खेदनं छेदनं भेदनं बलममुत्र धारयसि पृथिवि प्रजिन्वसिया भूमिं प्रवणवति महत्त्वेन महतीत्युदकवतीति वै द्राणीं
द्रस्यपत्नी तस्या एषा भवति ॥ ३७ ॥ इन्द्राणीमासु नारिषु सुभगामहमश्रुण्वं न ह्यस्या अपरं च न जर सामरंते पतिर्विश्व
स्मादिन्द्र उत्तरः । इन्द्राणीमासु नारिषु सुभगामहमश्रुण्वं न ह्यस्या अपरामपि समां जरया म्रियते पतिः सर्वस्माद्य इन्द्र उत्त
रस्तमेतद्भूमस्तस्या एषा परा भवति ॥ ३८ ॥ नाहमिन्द्राणिरारणसख्युर्वृषाकपेर्ऋते । यस्येदमप्यंहविः प्रियं देवेषु गच्छ
ति विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः । नाहमिन्द्राणिरमेसख्युर्वृषाकपेर्ऋते यस्येदमप्यंहविः प्रियं देवेषु निगच्छति सर्वस्माद्य इन्द्र उत्तरस्तमेतद्भूमौ गौरी रोचते ज्वलति कर्मणोऽयमपीतरो गौरो वर्ण एतस्मादेव प्रशस्यो भवति तस्या
एषा भवति ॥ ३९ ॥ गौरीर्मिमायसलिलानितक्षत्येकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी । अष्टापदी नवपदी बभूवुषी सहस्राक्षरा
परमेव्योमन् । गौरीर्निर्मिमायसलिलानितक्षती कुर्वत्येकपदी मध्यमेन द्विपदी मध्यमेन चादित्येन च चतुष्पदी दिग्भिरष्टा
पदी दिग्भिश्चावांतरदिग्भिश्च नवपदी दिग्भिश्चावांतरदिग्भिश्चादित्येन च सहस्राक्षरा बहूदका परमेव्यवने तस्या एषा परा
भवति ॥ ४० ॥ तस्याः समुद्रा अधिविक्षरंति तेन जीवंति प्रदिशश्च तस्रः । ततः क्षरत्यक्षरं तद्विश्वमुपजीवति । तस्याः
समुद्रा अधिविक्षरंति वर्षंति मेघास्तेन जीवंति दिगाश्रयाणि भूतानि ततः क्षरत्यक्षरमुदकं तत्सर्वाणि भूतान्युपजीवंति गौ
र्व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ ४१ ॥ गौरमीमेदनुवत्संमिषंतं मूर्धानं हिङ्गु कृणोन्मातवाउ । सृक्काणं घर्ममभिवावशा

उत्तरष.

अ. ५

॥ २५ ॥

नामिमातिमायुं पयते पयोभिः । गौरन्वमीमेद्वत्संनिमिषंतमनिमिषंतमादित्यमितिवा मूर्धानमस्याभिहिङ्करोन्मनना
यसृक्काणंसरणं घर्महरणं मभिवावशानां मिमातिमायुं प्रप्यायते पयोभिर्मायुमिवादित्यमितिवा वागेषामाध्यमिकां घर्मधु
गितियाज्ञिकां धेनुर्धयतेर्वाधिनोतेर्वा तस्या एषा भवति ॥ ४२ ॥ उपह्वये सुदुधां धेनुमेतां सुहस्तो गोधुगुतदो हदेनां । श्रे
ष्ठं सवं सविता सा विषन्नोऽभीद्धो घर्मस्तदुषु प्रवोचं । उपह्वये सुदोहनां धेनुमेतां कल्याणहस्तो गोधुगपिचदोगध्येनां श्रेष्ठं सवं
सविता सुनोतु न इत्येष हि श्रेष्ठः सर्वेषां सवानां यदुदकं यद्वापयो यजुष्मदभीद्धो घर्मस्तं सुप्रब्रवीमि वागेषामाध्यमिकां घर्मधु
गितियाज्ञिकां अह्याहंत व्याभवत्यघघ्नीति वा तस्या एषा भवति ॥ ४३ ॥ सुयवसाद्भगवती हि भूया अथो वयं भगवंतः
स्याम । अद्धितृणमद्भ्ये विश्वदानीं पिब शुद्धमुदकमाचरंती । सुयवसादिनी भगवती हि भवाथे दानीं वयं भगवंतः स्यामा
द्धितृणमद्भ्ये सर्वदा पिब च शुद्धमुदकमाचरंती तस्या एषा परा भवति ॥ ४४ ॥ हिं कृण्वती वसुपत्नी वसूनां वत्समिच्छंती
मनसाभ्यागात् । दुहामश्विभ्यां पयो अद्भ्येयं सा वर्धतां महते सौ भगाय । इति सानि गदव्याख्याता पथ्या स्वस्तिः पंथा अं
तरिक्षं तन्निवासात् तस्या एषा भवति ॥ ४५ ॥ स्वस्तिरिद्धिप्रपथे श्रेष्ठारे कण स्वत्यभिया वाममेति । सानो अमासो अरणे नि
पातु स्वावेशा भवतु देवगोपा । स्वस्तिरेव हि प्रपथे श्रेष्ठारे कण स्वती धनवत्यभ्येति यावसूनि वननीयानि सानोऽमागृहे सानि
रमणैः सानिर्गमने पातु स्वावेशा भवतु देवी गोप्त्री देवान् गोपाय त्विति देवा एनां गोपायं त्विति वोषा व्याख्याता तस्या एषा भ

निरुक्त

॥ २६ ॥

वति ॥ ४६ ॥ अपोषाअनसःसरत्संपिष्टादहविभ्युषी । नियत्सींशिश्नथद्रुषा । अपासरदुषाअनसःसंपिष्टान्मेघाद्वि
भ्युष्यनोवायुरनितेरपिवोपमार्थेस्यादनसइवशकटादिवानःशकटमानद्धमस्मिंश्चीवरमनितेर्वास्याजीवनकर्मणउपजी
वंत्येनन्मेघोऽप्यनएतस्मादेवयन्निरशिश्नथद्रुषावर्षितामध्यमस्तस्याएषापराभवति ॥ ४७ ॥ एतदस्याअनःशयेसुसं
पिष्टंविपाश्या । ससारसींपरावतः । एतदस्याअनआशेतैसुसंपिष्टमितरदिवविपाशिविमुक्तपाशिससारोषाःपरावतः
प्रेरितवतःपरागताद्वेळाव्याख्यातातस्याएषाभवति ॥ ४८ ॥ अभिनइळायूथस्यमातास्मन्नदीभिर्बुवशीवागृणातु ।
उर्वशीवाबृहद्विवागृणानाभ्यूर्ण्वानाप्रभृथस्यायोः । सिषक्तुनऊर्ज्व्यस्यपुष्टेः । अभिगृणातुनइळायूथस्यमातासर्वस्य
मातास्मदभिनदीभिर्बुवशीवागृणातूर्वशीवाबृहद्विवामहद्विवागृणानाभ्यूर्ण्वानाप्रभृथस्यप्रभृतस्यायोरयनस्यमनुष्य
स्यज्योतिषोवोदकस्यवासेवतांनोऽन्नस्यपुष्टेरोदसीरुद्रस्यपत्नीतस्याएषाभवति ॥ ४९ ॥ रथंनुमारुतंवयंश्रवस्युमाहु
वामहे । आयस्मिन्तस्थौसुरणानिबिभ्रतीसचामरुत्सुरोदसी । रथंक्षिप्रमारुतंमेघंवयंश्रवणीयमाह्वयामहआयस्मिन्त
स्थौसुरमणीयान्युदकानिबिभ्रतीसचामरुद्भिःसहरोदसीरोदसी ॥ ५० ॥ (इयेनोव्याख्यातआदायस्वादिष्ठयासोमं
मन्यतेयत्त्वादेवनवोनवःपरंमृत्योत्वेषमित्थाप्रवोमहउदुज्योतिर्धाताददातुसोमस्यराज्ञोऽथातोमध्यस्थानादेवगणा
आविद्युन्मद्भिरारुद्रासोविष्टीशमीविरूपासउदीरतामंगिरसोनःसूर्यस्येवस्तुषेयमथातोमध्यस्थानाःस्त्रियोदक्षस्यवा

उत्तरप.

अ. ५

॥ २६ ॥

यस्मै त्वं किमिच्छंती पावकानो महो अर्णो यद्वा ग्वदंती देवी वाचमन्विदनुमते राकामहं सिनीवालिकुहूमहमन्यमू पूर्वशी वि
द्युन्नवळित्थेन्द्राणीनाहमिन्द्राणि गौरीर्मिमायतस्याः समुद्रा गौरमीमेदुपह्वये सूयवसाङ्घ्रिकृण्वती स्वस्तिरिच्च पोषा एतद
स्या अभिनइळरथं नुपञ्चाशत्) ॥ इति निरुक्त उत्तर षट्के पंचमोऽध्यायः समाप्तः ॥ ५ ॥

ॐ ॥ अथातो द्युस्थाना देवतास्ता सामश्विनौ प्रथमा गामिनौ भवतौऽश्विनौ यद्यश्रुवाते सर्वरसेनान्यो ज्योतिषान्योऽ
श्वैरश्विनावित्यौर्णवाभस्तत्कावश्विनौ द्यावापृथिव्यावित्येकेऽहोरात्रावित्येके सूर्या चंद्रमसावित्येके राजानौ पुण्यकृता
वित्येति हासिकास्तयोः काल ऊर्ध्वमर्धरात्रात्प्रकाशी भावस्यानुविष्टं भमनुतमो भागो हि मध्यमो ज्योतिर्भाग आदित्यस्तयो
रेषा भवति ॥ १ ॥ वसातिषुस्मचरथोऽसितौ पेत्वा विव । कदेदमश्विना युवमभिदेवाँ अगच्छतं । इति सानिगदव्या
ख्याता वसातिषुस्मचरथो वसातयोरातयो वसंते स्मा इतरेतरातयो वक्तेर्वा वहतेर्वा सितौ पेत्वामिव । अपेत्वा वृत्रहणं सुरा
तयोस्तयोः समानकालयोः समानकर्मणोः संस्तुत प्राययोरसंस्तवे नैषोऽर्धर्चो भवति वासात्योऽन्य उच्यते उषः पुत्रस्तवान्य
इति तयोरेषा परा भवति ॥ २ ॥ इहेह जाता समवावशीता मरेपसातन्व इनामभिः स्वैः । जिष्णुर्वामन्यः सुमखस्य सूरिर्दिवो
अन्यः सुभगः पुत्र ऊहे । इह चेह च जातौ संस्तूयेते पापेनालिप्यमानया तन्वा नामभिश्च स्वैर्जिष्णुर्वामन्यः सुमहतो बल
स्यैरयिता मध्यमो दिवोऽन्यः सुभगः पुत्र ऊह्यत आदित्यस्तयोरेषा परा भवति ॥ ३ ॥ प्रातर्युजा विबोधया श्विना वेहगं

निरुक्त

॥ २७ ॥

च्छतां । अस्यसोमस्यपीतये । प्रातर्योगिनौविबोधयाश्विनाविहागच्छतामस्यसोमस्यपानायतयोरेषापराभवति
॥ ४ ॥ प्रातर्यजध्वमश्विनाहिनोतनसायमस्तिदेवयाअजुष्टं । उतान्योअस्मद्यजतेविचावःपूर्वःपूर्वोयजमानोवनी
यान् । प्रातर्यजध्वमश्विनौप्रहिणुतनसायमस्तिदेवेज्याअजुष्टमेतदप्यन्योऽस्मद्यजतेविचावःपूर्वःपूर्वोयजमानोवनीया
न्वनयितृतमस्तयोःकालःसूर्योदयपर्यंतस्तस्मिन्नन्यादेवताओप्यंतउषावष्टेःकांतिकर्मणउच्छतेरितरामाध्यमिकातस्या
एषाभवति ॥ ५ ॥ उषस्तच्चित्रमाभरास्मभ्यैवाजिनीवति । येनतोकंचतनयंचधामहे । उषस्तच्चित्रंचायनीयमंहनी
यंधनमाहरास्मभ्यमन्नवर्तियेनपुत्रांश्चपौत्रांश्चदधीमहितस्याएषापराभवति ॥ ६ ॥ एताउत्याउषसःकेतुमक्रतपूर्वेअर्धे
रजसोभानुमंजते । निष्कृण्वानाआयुधानीवधृष्णवःप्रतिगावोऽरुषीर्यतिमातरः । एतास्ताउषसःकेतुमकृषतप्रज्ञान
मेकस्याएवपूजनार्थेबहुवचनंस्यात्पूर्वेऽर्धेऽन्तरिक्षलोकस्यसमंजतेभानुना । निष्कृण्वानाआयुधानीवधृष्णवः । नि
रित्येषसमित्येतस्यस्थानएमीदेषानिष्कृतंजारिणीवेत्यपिनिगमोभवतिप्रतियंतिगावोगमनादरुषीरारोचनान्मातरोभा
सोनिर्मात्र्यःसूर्यासूर्यस्यपद्व्यैषैवाभिसृष्टकालतमातस्याएषाभवति ॥ ७ ॥ सुकिंशुकंशल्लिंविश्वरूपंहिरण्यवर्णसु
वृतंसुचक्रं । आरोहसूर्येअमृतस्यलोकंस्योनंपत्यैवहतुंकृणुष्व । सुकाशनंशन्नमलंसर्वरूपमपिवोपमार्थेस्यात्सुकिंशुक
मिवशल्लिमिति किंशुकंक्रंशतेःप्रकाशयतिकर्मणःशल्ललिःसुशरोभवतिशरवान्वारोहसूर्येअमृतस्यलोकमुदकस्यसु

उत्तरप.

अ. ६

॥ २७ ॥

खंपत्येवहतुंकुरुष्वसवितासूर्याप्रायच्छत्सोमायराज्ञेप्रजापतयेवेतिचब्राह्मणंवृषाकपायीवृषाकपेःपत्यैषैवाभिसृष्टकाल
 तमातस्याएषाभवति ॥ ८ ॥ वृषाकपायिरेवतिसुपुत्रआदुसुस्रुषे । घसत्तइंद्रउक्षणःप्रियंकाचित्करंहविर्विश्वस्मादि
 द्रुत्तरः । वृषाकपायिरेवतिसुपुत्रेमध्यमेनसुस्रुषेमाध्यमिकयावाचास्रुषासाधुसादिनीतिवासाधुसानिनीतिवास्वप
 त्यंतत्सनोतीतिवाप्राश्नातुतइंद्रउक्षणएतान्माध्यमिकान्तसंस्त्यायानुक्षणउक्षतेवृद्धिकर्मणउक्षंत्युदकेनेतिवाप्रियंकुरु
 ष्वसुखाचयकरंहविःसुखकरंहविःसर्वस्माद्यइन्द्रउत्तरस्तमेतद्धूमआदित्यंसरण्यूःसरणात्तस्याएषाभवति ॥ ९ ॥ अपागू
 हन्नमृतांमर्त्येभ्यःकृत्वीसवर्णामददुर्विवस्वते । उताश्विनावभरद्यत्तदासीदजहादुद्वामिथुनासरण्यूः । अप्यगूहन्नमृ
 तांमर्त्येभ्यःकृत्वीसवर्णामददुर्विवस्वतेऽप्यश्विनावभरद्यत्तदासीदजहाद्वौमिथुनौसरण्यूर्मध्यमंचमाध्यमिकांचवाच
 मितिनैरुक्तायमंचयमींचेत्येतिहासिकास्तत्रेतिहासमाचक्षतेत्वाष्ट्रीसरण्यूर्विवस्वतआदित्याद्यमौमिथुनौजनयांचकार
 सासवर्णामन्यांप्रतिनिधायांश्वरूपंकृत्वाप्रदुद्रावसविवस्वानादित्यआश्वमेवरूपंकृत्वातामनुसृत्यसंबभूवततोऽश्विनौ
 जज्ञातेसवर्ण्यामनुस्तदभिवादिन्येषगर्भवति ॥ १० ॥ त्वष्टादुहित्रेवहंतुकृणोतीतीदंविश्वंभुवनंसमेति । यमस्यमा
 तापर्युह्यमानामहोजायाविवस्वतो ननाश । त्वष्टादुहितुर्वहनं करोतीतीदंविश्वंभुवनंसमेतीमानिचसर्वाणिभूतान्यभि
 समागच्छंतियमस्यमातापर्युह्यमानामहतोजायाविवस्वतो ननाशरात्रिरादित्यस्यादित्योदयेऽतर्धीयते ॥ ११ ॥ सवि

निरुक्त

॥ २८ ॥

ताव्याख्यातस्तस्य कालो यदाद्यौरपहततमस्काकीर्णरश्मिर्भवति तस्यैषा भवति ॥ १२ ॥ विश्वारूपाणि प्रतिमुञ्चते क
विः प्रासावीद्भ्रद्विपदे चतुष्पदे । विना कं मुख्यत्सवितावरेण्योऽनुप्रयाणमुषसो विराजति । सर्वाणि प्रज्ञानानि प्रतिमुं
चते मेधावी कविः क्रांतदर्शनो भवति कवतेर्वा प्रसुवति भद्रं द्विपाद्भ्यश्चतुष्पाद्भ्यश्च व्यचिख्यपन्नाकं सवितावरणीयः प्रया
णमनूषसो विराजत्यधोरामः सावित्र इति पशुसमाम्नाये विज्ञायते कस्मात्सामान्यादित्यधस्तात्तद्वेलायां तमो भवत्येतस्मा
त्सामान्यादधस्ताद्रामोऽधस्तात्कृष्णः कस्मात्सामान्यादित्यग्निं चित्वा नरामामुपेयाद्रामारमणायोपेयते न धर्माय कृष्ण
जातीयै तस्मात्सामान्यात्कृकवाकुः सावित्र इति पशुसमाम्नाये विज्ञायते कस्मात्सामान्यादिति कालानुवादं परीत्य कृकवा
कोः पूर्वशब्दानुकरणं वचेरुत्तरं भगो व्याख्यातस्तस्य कालः प्रागुत्सर्पणात्तस्यैषा भवति ॥ १३ ॥ प्रातर्जितं भगमुग्रं हुवेम
व्यं पुत्रमदिते र्यो विधर्ता । आध्रश्चिद्यं मन्यमानस्तुरश्चिद्राजा चिद्यं भगं भक्षीत्याह । प्रातर्जितं भगमुग्रं ह्वयेमव्यं पुत्रमदि
ते र्यो विधारयिता सर्वस्याध्रश्चिद्यं मन्यमान आढ्यालुर्दरिद्रस्तुरश्चित्तुर इति यमनामंतरतेर्वा त्वरते र्वा त्वरयातूर्ण गतिर्यमो
राजा चिद्यं भगं भक्षीत्याह धो भग इत्याहुरनुत्सृष्टो न दृश्यते प्राशित्रमस्याक्षिणी निर्जघानेति च ब्राह्मणं जनं भगो गच्छतीति
वा जनं गच्छत्यादित्य उदयेन सूर्यः स ते र्वा सुवते र्वा स्वीर्यते र्वा तस्यैषा भवति ॥ १४ ॥ उदुत्यं जातवेदसं देवं वहंति केतवः । दृशे
विश्वायसूर्ये । उद्वहंति तं जातवेदसं रश्मयः केतवः सर्वेषां भूतानां दर्शनाय सूर्यमिति कमन्यमादित्या देवमवक्ष्यत्तस्यैषा परा

उत्तरप.

अ. ६

॥ २८ ॥

भवति ॥ १५ ॥ चित्रं देवानां मुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः । आप्राद्यावापृथिवी अंतरिक्षं सूर्य आत्मा जगत्तस्त
 स्थुषश्च । चायनीयं देवानां मुदगमदनीकं ख्यानं मित्रस्य वरुणस्याग्नेश्चापूपुरं द्यावापृथिव्यौ चांतरिक्षं च महत्त्वेन तेन सूर्य
 आत्मा जगमस्य च स्थावरस्य चाथ यद्रश्मिपोषं पुष्यति तत्पूषा भवति तस्यैषा भवति ॥ १६ ॥ शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्य
 द्विषुरूपे अहनीद्यौरिवासि । विश्वाहिमाया अवसि स्वधावो भद्रा ते पूषन्निहरातिरस्तु । शुक्रं ते अन्यल्लोहितं ते अन्यद्य
 जतं ते अन्यद्यज्ञियं ते अन्यद्विषमरूपे ते अहनी कर्मद्यौरिव चासि सर्वाणि प्रज्ञानान्यवस्यन्न वन्भाजनवती ते पूषन्निहदत्तिर
 स्तु तस्यैषा परा भवति ॥ १७ ॥ पथस्पथः परिपतिवचस्या कामेन कृतो अभ्यानलर्कः । सनो रासच्छुरुधश्चन्द्राग्राधियं
 धियं सीषधातिप्रपूषा । पथस्पथोऽधिपतिवचनेन कामेन कृतोऽभ्यानलर्कमभ्यापन्नोऽर्कमिति वासनो ददातु चायनी
 याग्राणि धनानि कर्म कर्मचनः प्रसाधयतु पूषेत्यथ यद्विषितो भवति तद्विष्णुर्भवति विष्णुर्विशतेर्वाव्यश्रोतेर्वा तस्यैषा भव
 ति ॥ १८ ॥ इदं विष्णुर्विचक्रमेत्त्रेधानि दधे पदं । समूहमस्य पांसुरे । यदिदं किंच तद्विक्रमते विष्णुस्त्रिधानि धत्ते पदं
 त्रेधाभावाय पृथिव्यामंतरिक्षे दिवीति शाकपूणिः समारोहणे विष्णुपदे गयशिरसीत्यौर्णवाभः समूहमस्य पांसुरेऽप्यायनेऽ
 न्तरिक्षे पदं न दृश्यतेऽपि वोपमार्थे स्यात्समूहमस्य पांसुल इव पदं न दृश्यत इति पांसवः पादैः सूर्यं तद्विति वापन्नाः शेरत इति वा
 पसं नीया भवन्तीति वा ॥ १९ ॥ विश्वानरो व्याख्यातस्तस्यैष निपातो भवत्यैन्द्रामृचि ॥ २० ॥ विश्वानरस्य वस्प

निरुक्त

॥ २९ ॥

तिमना नतस्य शवसः । एवैश्च चर्षणीनामुतीहुवेरथानां । विश्वानरस्यादित्यस्यानानतस्य शवसो महतो बलस्यैवैश्च कामै
रयनैरवनैर्वीचर्षणीनामनुष्याणामूत्याचपथारथानामिन्द्रमस्मिन्यज्ञे ह्ययामिवरुणो व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ २१ ॥
येनापावकचक्षसाभुरण्यंतं जनाँ अनु । त्वंवरुणपश्यसि । भुरण्युरिति क्षिप्रनामभुरण्युः शकुनिर्भूरिमध्वानं नयति स्व
र्गस्य लोकस्यापिवोह्यातत्संपाती भुरण्युरनेन पावकख्यानेन । भुरण्यंतं जनाँ अनु । त्वंवरुणपश्यसि । तत्ते वयंस्तुमइ
ति वाक्यशेषोऽपिवोत्तरस्यां ॥ २२ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यंतं जनाँ अनु । त्वंवरुणपश्यसि । विद्यामैषिरजस्पृ
थ्वहामिमानो अक्तुभिः । पश्यन्जन्मानिसूर्य । व्येष्ट्यां रजश्च पृथुमहांतं लोकमहानिचमिमानोक्तुभीरात्रिभिः सह पश्य
न्जन्मानिजातानिसूर्यापिवा पूर्वस्यां ॥ २३ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यंतं जनाँ अनु । त्वंवरुणपश्यसि । प्रत्यङ् देवानां
विशः प्रत्यङ् देविमानुषान् । प्रत्यङ् विश्वं स्वर्दृशे । प्रत्यङ् दिदं सर्वमुदेष्टि प्रत्यङ् दिदं ज्योतिरुच्यते प्रत्यङ् दिदं सर्वमभिविपश्य
सीत्यपिवैतस्यामेव ॥ २४ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यन्तं जनाँ अनु । त्वंवरुणपश्यसि । तेन नो जनानभिविपश्यसि के
शी केशारश्मयस्तैस्तद्वान्भवतिकाशनाद्वा प्रकाशनाद्वा तस्यैषा भवति ॥ २५ ॥ केश्यग्निं केशीविषं केशीविं भर्तिरोदसी ।
केशीविश्वं स्वर्दृशे केशीदं ज्योतिरुच्यते । केश्यग्निं च विषं च विषमित्युदकनामविष्णाते विपूर्वस्य स्नातेः शुद्ध्यर्थस्य विपूर्वस्य
वासचर्तेर्द्यावापृथिव्यौ च धारयति केशीदं सर्वमिदमभिविपश्यति केशीदं ज्योतिरुच्यत इत्यादित्यमाहाथाप्येते इतरे ज्यो

उत्तरप.
अ. ६

॥ २९ ॥

तिषीं केशिनी उच्येत धूमेनाग्नीरजसा च मध्यमस्तेषामेषासाधारणा भवति ॥ २६ ॥ त्रयः केशिनः क्रतुथाविचक्षते संवत्सरे व
 पत एक एषां । विश्वमेकोऽभिचष्टे शचीभिर्ध्राजिरेकस्य ददृशे न रूपं । त्रयः केशिनः क्रतुथाविचक्षते काले कालेऽभिविप
 श्यन्ति संवत्सरे वपत एक एषामित्यग्निः पृथिवीं दहति सर्वमेकोऽभिविपश्यति कर्मभिरादित्यो गतिरेकस्य दृश्यते न रूपं मध्य
 मस्याथ यद्रश्मिभिरभिप्रकम्पयन्नेति तद्गृषाकपिर्भवति वृषाकम्पनस्तस्यैषा भवति ॥ २७ ॥ पुनरेहि वृषाकपे सुविता कल्प
 यावहै । य एषः स्वप्नं शनोऽस्तमेषि पथा पुनर्विश्वस्मादिन्द्र उत्तरः । पुनरेहि वृषाकपे सुप्रसूतानिवः कर्माणिकल्पयावहै य
 एषः स्वप्नं शनः स्वप्नान्नाशयस्यादित्य उदयेन सोऽस्तमेषि पथा पुनः सर्वस्माद्य इन्द्र उत्तरस्तमेतद्भूम आदित्यं यमो व्याख्यात
 स्तस्यैषा भवति ॥ २८ ॥ यस्मिन् वृक्षे सुपलाशे देवैः संपिबते यमः । अत्रानो विष्पतिः पिता पुराणां अनुवेनति । यस्मिन् वृ
 क्षे सुपलाशे स्थाने वृतः क्षये वापिवोपमार्थे स्याद् वृक्ष इव सुपलाश इति वृक्षो ब्रश्चनात्पलाशं पलाशनं देवैः संगच्छते यमो रश्मि
 भिरादित्यस्तत्र नः सर्वस्य पातावापालयितावा पुराणाननुकामयेतां ज एकपादजन एकः पाद एकेन पादेन पातीति वै केन पा
 देन पिबतीति वै कोऽस्य पाद इति वा । एकपादं नोत्खिदतीत्यपि निगमो भवति तस्यैष निपातो भवति वैश्वदेव्यामृचि
 ॥ २९ ॥ पार्वी रवी तन्यतुरेकपादजो दिवो धर्ता सिंधुरापः समुद्रियः । विश्वे देवासः शृणवन्वचांसि मे सरस्वती सह
 धीभिः पुरंध्या । पविः शल्यो भवति यद्विपुनाति कायं तद्वत्पवीरमायुधं तद्वानिन्द्रः पवीरवान् । अतितस्थौ पवीरवानित्य

निरुक्त

॥ ३० ॥

पिनिगमोभवति तदेवतावाक्पावीरवीपावीरवीचदिव्यावाक्तन्यतुस्तनित्रीवाचोऽन्यस्यां अजश्चैकपादिवोधारयितां
सिन्धुश्चापश्चसमुद्रियाश्च सर्वे च देवाः सरस्वती च सहपुरन्ध्यास्तुत्याप्रयुक्तानि धीभिः कर्मभिर्युक्तानि शृण्वन्तु वचनानीमा
नीति पृथिवी व्याख्याता तस्या एष निपातो भवत्यैद्राण्यामृचि ॥ ३० ॥ यदि द्राग्नी परमस्यां पृथिव्यां मध्यमस्यां मवम
स्यां मुतस्थः । अतः परिवृषणा वाहिया तमथा सोमस्य पिबतं सुतस्य । इति सानिगद व्याख्याता समुद्रो व्याख्यातस्तस्यैष
निपातो भवति पावमान्यामृचि ॥ ३१ ॥ पवित्रवंतः परिव्राचं मासते पितृषां प्रत्नो अभिरक्षति व्रतं । महः समुद्रं वरुण
स्तिरोदधे धीरा इच्छे कुर्धरुणेष्वारभं । पवित्रवंतोरश्मि वंतो माध्यमिका देवगणाः पर्यासते माध्यमिकां वाचं पितृषां प्रत्नः
पुराणोऽभिरक्षति व्रतं कर्म महः समुद्रं वरुणस्तिरोऽतर्द्धात्यथ धीराः शक्रुवंति धरुणे षूदकेषु कर्मण आरंभमारब्धुमज एक
पाद व्याख्यातः पृथिवी व्याख्याता समुद्रो व्याख्यातस्तेषामेष निपातो भवत्यपरस्यां बहुदेवतायामृचि ॥ ३२ ॥ उत नोऽ
हिर्बुध्यः शृणोत्व ज एकपात् पृथिवी समुद्रः । विश्वे देवा क्रता वृधो हुवानाः स्तुता मंत्राः कविशस्ता अवन्तु । अपि च नोऽहि
र्बुध्यः शृणोत्व जश्चैकपात् पृथिवी च समुद्रश्च सर्वे च देवाः सत्यवृधो वायज्ञवृधो वा हूयमाना मंत्रैः स्तुता मंत्राः कविशस्ता अवन्तु
मेधा विशस्ता दध्यङ् प्रत्यक्तो ध्यानमिति वा प्रत्यक्तमस्मिन् ध्यानमिति वाथर्वा व्याख्यातो मनुर्मनना तेषामेष निपातो भवत्यै
द्र्यामृचि ॥ ३३ ॥ यामथर्वा मनुष्पिता दध्यङ् धियमलत । तस्मिन् ब्रह्माणि पूर्वथेन्द्र उक्था समग्मतार्चन्ननुस्वराज्यं ।

उत्तरप.

अ. ६

॥ ३० ॥

यामथर्वाचमनुश्चपितामानवानां दध्यङ् च धियमतनिषतं तस्मिन् ब्रह्माणिकर्माणि पूर्वेन्द्र उक्थानि च संगच्छन्तां मर्चन्योऽ
नूपास्ते स्वाराज्यं ॥ ३४ ॥ अथातो द्युस्थाना देवगणास्तेषामादित्याः प्रथमा गामिनो भवन्त्यादित्या व्याख्यातास्तेषामेषा भ
वति ॥ ३५ ॥ इमा गिर आदित्येभ्यो घृतस्नूः सनाद्राजभ्योजुह्वानुहोमि । शृणोतु मित्रो अर्यमा भगो नस्तु विजातो वरु
णो दक्षो अंशः । घृतस्नूर्घृतप्रस्त्राविन्यो घृतप्रस्त्राविण्यो घृतसानिन्यो घृतसारिण्य इति वाहुतीरादित्येभ्यश्चिरं जुह्वानुहो
मि चिरं राजभ्य इति वा शृणोतु न इमा गिरौ मित्रश्चार्यमा च भगश्च बहुजातश्च धाता दक्षो वरुणोऽशश्चांशोऽशुना व्याख्यातः
सप्त ऋषयो व्याख्यातास्तेषामेषा भवति ॥ ३६ ॥ सप्त ऋषयः प्रतिहिताः शरीरे सप्त रक्षंति सदमप्रमादं । सप्तापः स्वपतो
लोकमीयुस्तत्र जागृतो अस्वप्नजौ सत्रसदौ च देवौ । सप्त ऋषयः प्रतिहिताः शरीरे रश्मय आदित्ये सप्त रक्षंति सदमप्रमादं सं
वत्सरमप्रमाद्यन्तः सप्तापनास्त एव स्वपतो लोकमस्तमितमादित्यं यन्ति तत्र जागृतोऽस्वप्नजौ सत्रसदौ च देवौ वाय्वादित्या
वित्यधिदैवतमथाध्यात्मं सप्त ऋषयः प्रतिहिताः शरीरेषां लिङ्गिन्द्रियाणि विद्या सप्तभ्यात्मनि सप्त रक्षंति सदमप्रमादं शरीरमप्र
माद्यन्ति सप्तापनानीमान्येव स्वपतो लोकमस्तमितमात्मानं यन्ति तत्र जागृतोऽस्वप्नजौ सत्रसदौ च देवौ प्राज्ञश्चात्मा तैजस
श्चेत्यात्मगतिमाचष्टे तेषामेषा परा भवति ॥ ३७ ॥ तिर्यग्विलश्चमस ऊर्ध्वबुध्नो यस्मिन् यशो निहितं विश्वरूपं । अत्रासत्
ऋषयः सप्त साकं ये अस्य गोपामहृतो बभूवुः । तिर्यग्विलश्चमस ऊर्ध्वबन्धन ऊर्ध्वबोधनो वायस्मिन् यशो निहितं सर्वरूपं मत्रा

निरुक्त

॥ ३१ ॥

सतक्रपयःसप्तसहादित्यरश्मयोयेअस्यगोपामहतोबभूवुरित्यधिदैवतमथाध्यात्मैतिर्यग्विलश्चमसऊर्ध्वबंधनऊर्ध्वबो
धनोवायस्मिन्यशोनिहितं सर्वरूपमत्रासतक्रपयःसप्तसहैन्द्रियाणियान्यस्यगोसृणिमहतोबभूवुरित्यात्मगतिमाचष्टेदेवा
व्याख्यातास्तेषामेषाभवति ॥ ३८ ॥ देवानांभद्रासुमतिर्कैज्यूतांदेवानांरातिरभिनोनिवर्ततां । देवानांसख्यमुप
सेदिमावयंदेवानआयुःप्रतिरंतुजीवसे । देवानांवयंकल्याण्यांमतावृजुगामिनामृतुगामिनामितिवादेवानांदानमभि
नोनिवर्ततांदेवानांसख्यमुपसीदेमवयंदेवानआयुःप्रवर्धयंतुचिरंजीवनायविश्वेदेवाःसर्वेदेवास्तेषामेषाभवति ॥ ३९ ॥
ओमांसश्चर्षणीधृतोविश्वेदेवासुआगत । द्वाश्वांसौदाशुषःसुतं । अवितारोवावनीयावामनुष्यधृतःसर्वेचदेवाइहाग
च्छतदत्तवंतोदत्तवतःसुतमितितदेतदेकमेववैश्वदेवंगायत्रंतृचंदशतयीषुविद्यतेयत्तुकिंचिद्धहुदैवतैतद्वैश्वदेवानांस्था
नेयुज्यतेयदेवविश्वलिंगमितिशाकपूर्णिरनत्यंतगतस्त्वेषउद्देशोभवतिबभ्रुरेकइतिदशद्विपदाअलिङ्गाभूतांशःकाश्यप
आश्विनमेकलिंगमभितष्टीयंसूक्तमेकलिंगंसाध्यादेवाःसाधनात्तेषामेषाभवति ॥ ४० ॥ यज्ञेनयज्ञमयजंतदेवास्ता
निधर्माणिप्रथमान्यासन् । तेहनाकंमहिमानःसचंतयत्रपूर्वेसाध्याःसंतिदेवाः । यज्ञेनयज्ञमयजंतदेवाअग्निनाग्निमय
जंतदेवाअग्निःपशुरासीत्तमालभंततेनायजंतेतिचब्राह्मणं । तानिधर्माणिप्रथमान्यासन् । तेहनाकंमहिमानःसमसेवं
तयत्रपूर्वेसाध्याःसंतिदेवाःसाधनाद्द्वयुस्थानोदेवगणइतिनैरुक्ताःपूर्वदेवयुगमित्याख्यानंवसवोयद्विवसतैसर्वमग्निर्वसु

उत्तरप.

अ. ६

॥ ३१ ॥

भिर्वासवइतिसमाख्यातस्मात्पृथिवीस्थानांद्रोवसुभिर्वासवइतिसमाख्यातस्मान्मध्यस्थानावसवआदित्यरश्मयोवि
 वासनात्तस्माद्युस्थानास्तेषामेषाभवति ॥ ४१ ॥ सुगावोदेवाःसदनमकर्मयआजग्मुःसर्वनमिदंजुषाणाः । जक्षिवां
 सःपपिवांसश्चविश्वेऽस्मेधत्तवसवोवसूनि । स्वागमनानिवोदेवाःसुपथान्यकर्मयआगच्छतसवनानीमानिजुषाणाःखा
 दितवंतःपीतवंतश्चसर्वेऽस्मासुधत्तवसवोवसूनितेषामेषापराभवति ॥ ४२ ॥ ज्मयाअत्रवसवोरंतदेवाउरावंतरि
 क्षेमर्जयंतशुभ्राः । अर्वावपथउरुजयःकृणुध्वंश्रोतादूतस्यजग्मुषोनोअस्य । ज्मयाअत्रवसवोऽरमन्तदेवाज्मापृथि
 वीतस्यांभवाउरौचान्तरिक्षेमर्जयन्तगमयन्तरमयन्तशुभ्राःशोभमानाअर्वाचएनान्पथोबहुजवाःकुरुध्वंशृणुतदूतस्य
 जग्मुषोनोऽस्याग्नेर्वाजिनोव्याख्यातास्तेषामेषाभवति ॥ ४३ ॥ शनोभवन्तुवाजिनोहवेषुदेवतातामितद्रवःस्वर्काः ।
 जंभयंतोऽहिंवृकंरक्षांसिसनेम्यस्मद्युयवन्नमीवाः । सुखानोभवन्तुवाजिनोह्वानेषुदेवतातौयज्ञैवितद्रवःसुमितद्रवःस्व
 र्काःस्वंचनाइतिवास्वर्चनाइतिवास्वर्चिषइतिवाजंभयंतोऽहिंचवृकंचरक्षांसिचक्षिप्रमस्मद्यावयन्त्वमीवादेवाश्वाइति
 वादेवपत्न्योदेवानांपत्न्यस्तासामेषाभवति ॥ ४४ ॥ देवानांपत्नीरुशतीरवंतुनःप्रावन्तुनस्तुजयेवाजसातये । याःपा
 र्थिवासोयाअपामपित्रतेतानोदेवीःसुहवाःशर्मयच्छत । देवानांपत्न्यउशत्योऽवंतुनःप्रावन्तुनस्तुजयेऽपत्यजननायचा
 न्नसंसननायचवाःपार्थिवासोयाअपामपित्रतेकर्मणितानोदेव्यःसुहवाःशर्मयच्छन्तुशरणंतासामेषापराभवति ॥ ४५ ॥

निरुक्त

॥ ३२ ॥

उतग्राव्यंतुदेवपत्नीरिंद्राण्य१ ग्राय्यश्विनोराट् । आरोदसीवरुणानीशृणोतुव्यंतुदेवीर्यऽऽक्रतुर्जनीनां । अपिचग्राव्यंतु
देवपत्न्य१ इन्द्राणींद्रस्यपत्न्य१ ग्राय्यग्नेःपत्न्य१ श्विन्यश्विनोःपत्नीराडाजतेरोदसीरुद्रस्यपत्नीवरुणानीचवरुणस्यपत्नीव्यंतुदे
व्यःकामयंतोयःक्रतुःकालोजायानोयःक्रतुःकालोजायानां ॥ ४६ ॥ (अथातोद्युस्थानावसातिषुस्मेहेहजाताप्रातर्युजा
प्रातर्यजध्वमुषस्तच्चित्रमेताउत्याःसुकिंशुकैवृषाकपाय्यपागूहैस्त्वष्टादुहित्रेसविताविश्वारूपाणिप्रातर्जितमुदुत्यंचित्रं
शुक्रंतेपथस्पथइदंविष्णुर्विश्वानरोव्याख्यातोविश्वानरस्ययेनापावकेतिचतुष्कैकेश्यग्नित्रयःकेशिनःपुनरोहियस्मिन्वृक्षे
पावीरवीयदिंद्राग्नीपवित्रवंतउतनोहिर्यामथर्वाथातोद्युस्थानादेवगणाइमागिरःसप्तऋषयस्तिर्यग्विलोदेवानांभद्रौमासौ
यज्ञेनसुगावोदेवाज्मयाअत्रशंनोभवंतुदेवानांपत्नीरुतग्राव्यंतुषट्चत्वारिंशत्) ॥ इतिनिरुक्तउत्तरषट्केषष्ठोऽध्यायः ६

॥ अथपरिशिष्टम् ॥

ॐ ॥ अथेमाअतिस्तुतयइत्याचक्षतेऽपिवासंप्रत्ययएवस्यान्माहाभागादेवतायाःसोऽग्निमेवप्रथममाहत्वमग्नेद्यु
भिस्त्वमाशुशुक्षणिरितियथैतस्मिन्सूक्तेनहित्वदारेनिमिषश्चनेशइतिवरुणस्याथैषेन्द्रस्य ॥ १ ॥ यद्व्यावइंद्रतेशतंशतं
भूमीरुतस्युः । नत्वावज्जिन्तसहस्रंसूर्याअनुनजातमष्टरोदसी । यदितइंद्रशतंदिवंशतंभूमयःप्रतिमानानिस्युर्नत्वाव

उत्तरष.

अ. ७

॥ ३२ ॥

जिन्त्सहस्रमपिसूर्यान्द्यावापृथिव्यावप्यभ्यश्रुवीतामित्यथैषादित्यस्य ॥ २ ॥ यदुदंचोवृषाकपेगृहमिंद्राजगंतन ।
 क१ स्यपुल्वघोमृगःकमंगंजनयोपनोविश्वस्मादिंद्रउत्तरः । यदुदंचोवृषाकपेगृहमिंद्राजगमंतकस्यपुल्वघोमृगःकसब
 ह्वादीमृगोमृगोमार्ष्टेर्गतिकर्मणःकमगमदेशंजनयोपनःसर्वस्माद्यंद्रउत्तरस्तमेतद्रूमआदित्यमथैषादित्यरश्मीनां ॥ ३ ॥
 विहिसोतोरसृक्षतनेंद्रदेवमंसत । यत्रामदद्वृषाकपिर्यःपुष्टेषुमत्सखाविश्वस्मादिंद्रउत्तरः । व्यसृक्षतहिप्रसवायन
 चैंद्रदेवमंसतयत्रामाद्यद्वृषाकपिर्यईश्वरःपुष्टेषुपोषेषुमत्सखाममसखामदनसखायेनःसखायस्तैःसहेतिवांसर्वस्माद्य
 इंद्रउत्तरस्तमेतद्रूमआदित्यमथैषाश्विनोः ॥ ४ ॥ सृण्येवजर्भरीतुर्फरीतूनैतोशेवतुर्फरीपर्फरीका । उदन्यजेवजेमनामदेरू
 तामेजराय्वजरमरायु । सृण्येवेतिद्विविधासृणिर्भवतिभर्ताचहंताचतथाश्विनौचापिभर्तारौजर्भरीभर्तारावित्यर्थस्तुर्फ
 रीतूहंतारौ । नैतोशेवतुर्फरीपर्फरीका । नितोशस्यापत्यंनैतोशनैतोशेवतुर्फरीक्षिप्रहन्तारौ । उदन्यजेवजेमनामदेरू ।
 उदन्यजेवेत्युदकजेइवरत्नेसामुद्रेचान्द्रमसेवाजेमनेजयमनेजेमनामदेरू । तामेजराय्वजरमरायु । एतज्जरायुजंश
 रीरंशरदमजीर्णमथैषासोमस्य ॥ ५ ॥ तरत्समन्दीधावतिधारासुतस्यांधसः । तरत्समन्दीधावति । तरतिसपापंसर्व
 मन्दीयःस्तौतिधावतिगच्छत्यूर्ध्वगतिं । धारासुतस्यांधसः । धारयाभिषुतस्यसोमस्यमंत्रपूतस्यवाचास्तुतस्याथैषा
 यज्ञस्य ॥ ६ ॥ चत्वारिंशंगत्रयोअस्यपादाद्वेशीर्षेसप्तहस्तासोअस्य । त्रिधाबद्धोवृषभोरौरवीतिमहोदेवोमर्त्याँआ

निरुक्त

॥ ३३ ॥

विवेश । चत्वारिंशुं गेति वेदावा एत उक्तास्त्रयोऽस्य पादा इति सवनानि त्रीणि द्वेशीर्षे प्रायणीयो दयनीये सप्तहस्तासः सप्तछं
दांसि त्रिधा बद्धस्त्रेधा बद्धो मंत्रब्राह्मणकल्पैर्वृषभोरोरवीर्तिरोरवणमस्य सवनक्रमेण ऋग्भिर्यजुर्भिः सामभिर्यदेन मृग्भिः
शंसंति यजुर्भिर्यजंति सामभिः स्तुवंति महो देव इत्येष हि महान् देवो यद्यज्ञो मर्त्याँ आ विवेशेत्येष हि मनुष्यानां विशति यजना
यतस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ ७ ॥ स्वयं तोनापेक्षं त आद्यां रोहंति रोदसी । यज्ञं ये विश्वतो धारं सुविद्वांसो विते निरे ।
स्वर्गच्छं त ईजानावानेक्षं ते तेऽमुमेव लोकं गतवंतमीक्षं तमिति । आद्यां रोहंति रोदसी । यज्ञं ये विश्वतो धारं सर्वतो धारं
सुविद्वांसो विते निरे इत्यथैषा वाचः प्रवहति ॥ ८ ॥ चत्वारि वाक्परिमिता पदानि तानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः ।
गुहा त्रीणि निहितानि गयंति तुरीयं वाचो मनुष्या वदंति । चत्वारि वाचः परिमितानि पदानि तानि विदुर्ब्राह्मणा ये मेधावि
नो गुहायां त्रीणि निहितानि नार्थं वेदयंते गुहा गूहते स्तुरीयं त्वरतेः कतमानि तानि चत्वारि पदान्योकारो महाव्याहृतयश्चेत्या
र्षे नामाख्याते चोपसर्ग निपाताश्चेति वैयाकरणमंत्रः कल्पो ब्राह्मणं चतुर्थी व्यावहारिकी तियाज्ञिका ऋचो यजूंषि सामानि
चतुर्थी व्यावहारिकी तिनैरुक्ताः सर्पाणां वाग्वयसां क्षुद्रस्य सरीसृपस्य चतुर्थी व्यावहारिकी त्येके पशुषु तूणवेषु मृगेष्व्वात्मनि
चेत्यात्मप्रवादा अथापि ब्राह्मणं भवति सा वै वाक् सृष्टा चतुर्धा व्यभवदेव लोकेषु त्रीणि पशुषु तुरीयं या पृथिव्यां साग्नौ सार
थं तरेयां तरिक्षे सावायौ सावामदेव्येयादिविसादित्येसा बृहति सास्तनयित्वा वथ पशुषु ततो या वागत्य रिच्यत तां ब्राह्मणेष्व

उत्तरप.

अ. ७

॥ ३३ ॥

दधुस्तस्माद्ब्राह्मणाऽभयींवाचंवदंति याच देवानां याच मनुष्याणामित्यथैषाक्षरस्य ॥ ९ ॥ ऋचो अक्षरे परमेव्यो म
 न्यास्मिन्देवा अधिविश्वे निषेदुः । यस्तन्न वेद किमृचा करिष्यति इयत्तद्विदुस्तद्भुमे समासते । ऋचो अक्षरे परमेव्यवने य
 स्मिन्देवा अधिनिषण्णाः सर्वे यस्तन्न वेद किं स ऋचा करिष्यति य इत्तद्विदुस्तद्भुमे समासत इति विदुष उपदिशति कतमत्तदेतद
 क्षरमो ३ मित्येषा वा गिति शाकपूणिर्ऋचश्च ह्यक्षरे परमेव्यवने धीयंते नाना देवतेषु च मंत्रेष्वेतद्धवा एतदक्षरं यत्सर्वा त्रयीं वि
 द्यां प्रतिप्रतीतिचब्राह्मणं ॥ १० ॥ आदित्य इति पुत्रः शाकपूणेरेष भवति यदेनमर्चति प्रत्यृचः सर्वाणि भूतानि तस्य यद
 न्यन्मंत्रेभ्यस्तदक्षरं भवति रश्मयोऽत्र देवा उच्यन्ते य एतस्मिन्नधिनिषण्णा इत्यधिदैवतमथाध्यात्मं शरीरमत्र ऋगुच्यते यदे
 नेनार्चति प्रत्यृचः सर्वाणीन्द्रियाणि तस्य यदविनाशि धर्मतदक्षरं भवतीन्द्रियाण्यत्र देवा उच्यन्ते यान्यस्मिन्नात्मन्येकं भव
 न्तीत्यात्मप्रवादाः ॥ ११ ॥ अक्षरं न क्षरति न क्षीयते वाक्षरं भवति वाचोऽक्ष इति वाक्षो यानस्यां जनांस्तत्प्रकृतीतरद्वर्तन
 सामान्यादित्ययं मंत्रार्थचिन्ताभ्यूहोऽभ्यूहोऽपिश्रुति तोपितर्कतो न तु पृथक्त्वेन मंत्रानिर्वक्तव्याः प्रकरणश एव तु निर्वक्त
 व्या नह्येषु प्रत्यक्षमस्त्यनृषेरतपसो वापारोवर्यवित्सुतुखलुवेदितृषु भूयो विद्यः प्रशस्यो भवतीत्युक्तं पुरस्तान्मनुष्यावा ऋषि
 षूत्क्रामत्सु देवानब्रुवन्को न ऋषिर्भविष्यतीति तेभ्य एतन्तर्कमृषिं प्रायच्छन्मंत्रार्थचिन्ताभ्यूहमभ्यूढं तस्माद्यदेव किंचानू
 चानोऽभ्यूहं त्यार्षतद्भवति ॥ १२ ॥ हृदा तृष्टेषु मनसोज्वेषु यद्ब्राह्मणाः संयजते सखायः । अत्राह त्वं विजहुर्वेद्याभिरो

निरुक्त

॥ ३४ ॥

ह्रब्रह्माणोविचरंत्युत्वे । हृदातष्टेषुमनसांप्रजवेषुयद्ब्राह्मणाःसंयजंतैसमानाख्यानाःकृत्विजोऽत्राहत्वंविजहुर्वेद्याभिर्वे
दितव्याभिःप्रवृत्तिभिरोहब्रह्माणऊहब्रह्माणऊहएषांब्रह्मेतिवासेयंविद्याश्रुतिमतिबुद्धिस्तस्यास्तपसापारमीप्सितव्यंत
दिदमायुरिच्छताननिर्वक्तव्यंतस्माच्छन्दःसुशेषाउपेक्षितव्याअथागमोयांयांदेवतांनिराहृतस्यास्तस्यास्ताद्भाष्यमनुभव
त्यनुभवति ॥ १३ ॥ (अथेमायद्यावोयदुदंचोविहिसोतोःसृण्येवतरत्सचत्वारिशृंगास्वर्यतश्चत्वारिवागृचोअक्षरंआ
दित्यइत्यक्षरंनक्षरतिहृदातष्टेषुत्रयोदश) ॥ इतिनिरुक्तउत्तरषट्केसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥
ॐ ॥ व्याख्यातंदैवतंयज्ञांगंचाथातऊर्ध्वमार्गगतिंव्याख्यास्यामःसूर्यआत्मेत्युदितस्यहिकर्मद्रष्टाऽथैतदनुप्रवदं
त्यथैतंमहांतमात्मानंमेषगर्गणःप्रवदंतींद्रमित्रंवरुणमग्निमाहुरित्यथैषमहानात्मात्मजिज्ञासयात्मानंप्रोवाचाग्निरस्मिज
न्मनाजातवेदाअहमस्मिप्रथमजाइत्येताभ्यां ॥ १ ॥ अग्निरस्मिजन्मनाजातवेदाघृतंमेचक्षुरमृतंमआसन् । अर्कस्त्रि
धातुरजसोविमानोऽजस्रोघर्मोहविरस्मिनाम । अहमस्मिप्रथमजाकृतस्यपूर्वदेवेभ्योअमृतस्यनाभिः । योमाददाति
सइदेवमावाअहमन्नमन्नमदंतमग्नि । इतिसहज्ञात्वाप्रादुर्बभूवैवंतंव्याजहारायतमात्मानंमभ्यात्मजमंतिकमन्यस्मा
आचक्ष्वेति ॥ २ ॥ अपश्यंगोपामनिपद्यमानमाचपराचपथिभिश्चरंतं । ससध्रीचीःसविषूचीर्वसान्आवरीवर्तिभुवने
ष्वंतः । आवरीवर्तिभुवनेष्वंतरित्यथैषमहानात्मासत्त्वलक्षणस्तत्परंतद्ब्रह्मतत्सत्यंतत्सलिलंतदव्यक्तंतदस्पर्शंतदरूपंतदर

उत्तरष.

अ. ८

॥ ३४ ॥

संतदगंधंतदमृतैतच्छुक्लं तन्निष्ठो भूतात्मा सैषा भूतप्रकृतिरित्येकैतत्क्षेत्रंतदज्ञानात्क्षेत्रज्ञमनुप्राप्य निरात्मजमथैष महाना
त्मा त्रिविधो भवति सत्त्वं रजस्तम इति सत्त्वं तु मध्ये विशुद्धं तिष्ठत्यभितोरजस्तमसी इति कामद्वेषस्तम इत्यविज्ञातस्य विशुध्य
तो विभूतिं कुर्वतः क्षेत्रज्ञपृथक्त्वाय कल्पते प्रतिभाति लिंगो महानात्मा तमो लिंगो विद्याप्रकाशलिंगस्तमोऽपि निश्चयलिंग
आकाशः ॥ ३ ॥ आकाशगुणः शब्द आकाशाद्वायुर्द्विगुणः स्पर्शनं वायोज्योतिस्त्रिगुणं रूपेण ज्योतिष आपश्चतुर्गुणा
रसेनाद्ध्यः पृथिवी पंचगुणा गंधेन पृथिव्या भूतग्रामस्थावरजंगमास्तदेतदह्युगसहस्रं जागर्तितस्यान्ते सुषुप्त्यन्नैगानि प्रत्या
हरति भूतग्रामाः पृथिवीमपियंति पृथिव्यप आपोज्योतिषं ज्योतिर्वायुं वायुराकाशं माकाशो मनो मनो विद्यां विद्यामहं तमा
त्मानं महानात्मा प्रतिभां प्रतिभा प्रकृतिं सास्वपितियुगसहस्रं रात्रिं स्तावेतावहोरात्रावजस्रं परिवर्तते तैसकालस्तदेतदहर्भव
तियुगसहस्रपर्यन्तं महर्षद्ब्रह्मणो विदूरात्रियुगसहस्रांतांतेऽहोरात्रविदो जना इति ॥ ४ ॥ तं परिवर्तमानमन्योऽनु
प्रवर्तते स्रष्टा द्रष्टा विभक्तार्तिमात्रोऽहमिति गम्यते समिथ्या दर्शने दंपावकं महाभूतेषु चिरोण्वाकाशाद्वायोः प्राणश्चक्षुश्च व
कारं च तेजसोऽद्ध्यः स्नेहं पृथिव्या मूर्तिः पार्थिवौ स्त्वष्टौ गुणान्विद्यां त्रीन्मातृ तस्त्रीन्पितृ तौ स्थिस्त्रायु मज्जानः पितृ तस्त्व
ज्मांसशोणितानि मातृ तौऽन्नपानमित्यष्टौ सोऽयं पुरुषः सर्वमयः सर्वज्ञानोऽपि क्लृप्तः ॥ ५ ॥ स यद्यनुरुध्यते तद्भवति यदि ध
र्मोऽनुरुध्यते तद्देवो भवति यदि ज्ञानमनुरुध्यते तदमृतो भवति यदि काममनुरुध्यते संच्यवत इमां योनिं संदध्यात्तदिदमत्र

निरुक्त

॥ ३५ ॥

मतैश्लेष्मारेतसः संभवति श्लेष्मणोरसोरसाच्छोणितैशोणितान्मांसमांसान्मेदोमेदसः स्नावास्नान्नोऽस्थीन्यस्थिभ्यो म
ज्जामज्जातोरेतस्तदिदं योनौरेतः सित्कंपुरुषः संभवति शुक्रातिरेके पुमान्भवति शोणितातिरेके स्त्रीभवति द्वाभ्यां समेन नपुं
सको भवति शुक्रभिन्नेन यमो भवति शुक्रशोणितसंयोगान्मातृपितृसंयोगाच्च तत्कथमिदं शरीरं परं संयम्यते सौम्यो भवत्ये
करात्रोषितं कललं भवति पंचरात्राद्बुद्धुदाः सप्तरात्रात्पेशीद्विः सप्तरात्रादर्बुदः पंचविंशतिरात्रः स्वस्थितो घनो भवति मास
मात्रात्कठिनो भवति द्विमासाभ्यंतरे शिरः संपद्यते मासत्रयेण ग्रीवा व्यादेशो मासचतुष्केण त्वग्व्यादेशः पंचमेमासेन खरो
मव्यादेशः षष्ठे मुखनासिकाऽक्षिश्रोत्रं च संभवति सप्तमे चलनसमर्थो भवत्यष्टमे बुद्ध्याध्यवस्यति नवमे सर्वाङ्गसंपूर्णो भवति ।
मृतश्चाहंपुनर्जातो जातश्चाहंपुनर्मृतः । नाना योनिसहस्राणि मयोपितानि यानि वै । आहारा विविधा भुक्ताः पीताना
न विधाः स्तनाः । मातरो विविधा दृष्टाः पितरः सुहृदस्तथा । अवाङ्मुखः पीड्यमानो जंतुश्चैव समन्वितः । सांख्यं
योगं समभ्यस्येत्पुरुषं वा पंचविंशकमिति ततश्च दशमे मासे प्रजायते जातश्च वायुना स्पृष्टस्तन्न स्मरति जन्ममरणं मंते च शु
भाशुभं कर्मैतच्छरीरस्य प्रामाण्यं ॥ ६ ॥ अष्टोत्तरं सन्धिं शतं मष्टाकपालं शिरः संपद्यते षोडशवपापलानि नवस्नायु
शतानि सप्तशतं पुरुषस्य मर्मणा मर्धं च तस्योरो माणिकोढ्यो हृदयं ह्यष्टकपालानि द्वादशकपालानि जिह्वा वृषणौ ह्यष्टसुपर्णौ त
थोपस्थगुदपाय्वे तन्मूत्रपुरीषं कस्मादाहारपानसिक्तत्वाद्नुपचितकर्मणा वन्यो न्यं जायेते इति तं विद्या कर्मणी समन्वार

उत्तरप.

अ. ८

॥ ३५ ॥

भेते पूर्वप्रज्ञाचमहं त्यजान तमसिमग्नौ जरा मरणक्षुत्पिपासा शोकक्रोधलोभमोहमदभयमत्सरहर्षविषादेऽर्थासूयात्मकैर्द्र-
 वैरभिभूयमानः सोऽस्मादार्जवजवीभावानां तन्निर्मुच्यते सोऽस्मापान्नमहाभूमिकावच्छरीरां निमेषमात्रैः प्रक्रम्य प्रकृति-
 रधिपरीत्य तैजसं शरीरं कृत्वा कर्मणोऽनुरूपं फलमनुभूय तस्य संक्षये पुनरिमं लोकं प्रतिपद्यते ॥ ७ ॥ अथ ये हिंसा मा-
 श्रित्य विद्यामुत्सृज्य महत्तपस्तेऽपि रैचिरेण वेदोक्तानि वा कर्माणि कुर्वन्ति ते धूममभिसंभवन्ति धूमाद्रात्रिरात्रेरपक्षीयमाणप-
 क्षमपक्षीयमाणपक्षाद्दक्षिणायनं दक्षिणायनात् पितृलोकं पितृलोकाच्चंद्रमसं चंद्रमसो वायुं वायोर्वृष्टिं वृष्टेरोषधयश्चैतद्भूत्वा
 तस्य संक्षये पुनरेवेमं लोकं प्रतिपद्यते ॥ ८ ॥ अथ ये हिंसा मुत्सृज्य विद्यामाश्रित्य महत्तपस्तेऽपि रैज्ञानोक्तानि वा कर्माणि
 कुर्वन्ति तेऽर्चिरभिसंभवन्त्यर्चिषोऽहरहृ आपूर्यमाणपक्षमापूर्यमाणपक्षाद्दुदगयनं मुदगयनाद्देवलोकं देवलोकादादित्यमा-
 दित्याद्वैद्युतं वैद्युतान्मानसं मानसः पुरुषो भूत्वा ब्रह्मलोकमभिसंभवन्ति तेन पुनरावर्तंते शिष्टादं दशूकाय तद्दं न जानन्ति
 तस्मादिदं वेदितव्यमथाप्याह ॥ ९ ॥ न तं विदाथ य इमा ज जानान्यद्युष्माकमंतरं बभूव । नीहारेण प्रावृता जल्प्या
 चासुतृप उक्थशासंश्चरन्ति । न तं विद्यया विदुषो यमेवं विद्वांसो वदंत्यक्षरं ब्रह्मणस्पतिं मन्यद्युष्माकमंतरं मन्यदेषामंतरं
 बभूवेति नीहारेण प्रावृतास्तमसा जल्प्या चासुतृप उक्थशासः प्राणं सूर्यं यत्पथगामिनश्चरन्त्यविद्वांसः क्षेत्रज्ञमनुप्रवदंत्यथा
 हो विद्वांसः क्षेत्रज्ञोऽनुकल्पते तस्य तपसा सहा प्रमादमेत्यथाप्तव्यो भवति तेनासंततमिच्छेत्तेन सख्यमिच्छेदेष हि सखाश्रे

निरुक्त

॥ ३६ ॥

ष्ठः संजानाति भूतं भवद्भविष्यदिति ज्ञाता कस्माज्जायते सखा कस्मात्सख्यते सह भूतैर्द्रियैः शेरतैर्महाभूतानि सेंद्रियाणि प्र
ज्ञया कर्मकारयतीति तस्य यदापः प्रतिष्ठाशीलमुपशम आत्मा ब्रह्मेति स ब्रह्म भूतो भवति साक्षिमात्रो व्यवतिष्ठते ऽबन्धो ज्ञान
कृतो ऽथात्मनो महतः प्रथमं भूतनाम धेयान्यनुक्रमिष्यामः ॥ १० ॥ हंसः । घर्मः । यज्ञः । वेनः । मेधः । कृमिः ।
भूमिः । विभुः । प्रभुः । शुभुः । राभुः । वधकर्म । सोमः । भूतं । भुवनं । भविष्यत् । आपः । महत् ।
व्योम । यशः । महः । स्वर्णीकं । स्वृतीकं । स्मृतीकं । सतीकं । सुतीनं । गहनं । गभीरं । गहरं । कं । अन्नं ।
हविः । सद्मं । सदनं । ऋतं । योनिः । ऋतस्य योनिः । सत्यं । नीरं । हविः । रयिः । सत् । पूर्णं । सर्वं ।
अक्षितं । बर्हिः । नाम । सर्पिः । अपः । पवित्रं । अमृतं । इन्दुः । हेम । स्वः । सर्गः । शम्बरं । अम्बरं ।
वियत् । व्योम । बर्हिः । धन्व । अन्तरिक्षं । आकाशं । आपः । पृथिवी । भूः । स्वयंभूः । अध्वा । पुष्करं ।
सगरः । समुद्रः । तपः । तेजः । सिन्धुः । अर्णवः । नाभिः । वृक्षः । ऊर्ध्वः । तत् । यत् । किं । ब्रह्म । वरे-
ण्यं । हंसः । आत्मा । भवति । वधन्त्यध्वानं । यद्वा हिष्या । शरीराणि । अव्ययं च संकुरुते । यज्ञः । आत्मा ।
भवति । यदेनं तन्वते ऽथैतं महां तमात्मानं मेतानि सूक्तान्येता ऋचो ऽनुप्रवदन्ति ॥ ११ ॥ सोमः पवते जनिता मतीनां ज-
निता दिवो जनिता पृथिव्याः । जनिताग्नेर्जनिता सूर्यस्य जनिता द्रस्य जनिता तविष्णोः । सोमः पवते सोमः सूर्यः प्रसवना

उत्तरप.

अ. ८

॥ ३६ ॥

ज्जनितामतीनां प्रकाशकर्मणामादित्यरश्मीनां दिवोद्योतनकर्मणामादित्यरश्मीनां पृथिव्याः प्रथनकर्मणामादित्यरश्मी
नां मग्नेर्गतिकर्मणामादित्यरश्मीनां सूर्यस्य स्वीकरणकर्मणामादित्यरश्मीनां मिन्द्रस्यैश्वर्यकर्मणामादित्यरश्मीनां विष्णो
र्व्याप्तिकर्मणामादित्यरश्मीनां मित्यधिदैवतमथाध्यात्मं सोम आत्माप्येतस्मादेवंन्द्रियाणां जनितेत्यर्थः । अपि वा सर्वाभि
र्विभूतिभिर्विभूतत आत्मेत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १२ ॥ ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणां । श्येनो गृध्रा
णां स्वधितिर्वनां सोमः पवित्रमत्येतिरेभन् । ब्रह्मा देवानामित्येष हि ब्रह्मा भवति देवानां देवनकर्मणामादित्यरश्मीनां पद
वीः कवीनामित्येष हि पदं वेत्ति कवीनां कवीयमानानामादित्यरश्मीनां मृषिर्विप्राणामित्येष हि ऋषिणो भवति विप्राणां व्या
पनकर्मणामादित्यरश्मीनां महिषो मृगाणामित्येष हि महान् भवति मृगाणां मार्गणकर्मणामादित्यरश्मीनां श्येनो गृध्राणामि
ति श्येन आदित्यो भवति श्यायतेर्गतिकर्मणो गृध्र आदित्यो भवति गृध्यतेः स्थानकर्मणो यत एतस्मिंस्तिष्ठति स्वधितिर्वना
नामित्येष हि स्वयं कर्माण्यादित्यो धत्ते वनानां वननकर्मणामादित्यरश्मीनां सोमः पवित्रमत्येतिरेभन्नित्येष हि पवित्रं रश्मी
नां मत्येति स्तूयमान एष एवैतत्सर्वमक्षरमित्यधिदैवतमथाध्यात्मं ब्रह्मा देवानामित्ययमपि ब्रह्मा भवति देवानां देवनकर्म
णामिन्द्रियाणां पदवीः कवीनामित्ययमपि पदं वेत्ति कवीनां कवीयमानानामिन्द्रियाणां मृषिर्विप्राणामित्ययमप्यृषिणो भव
ति विप्राणां व्यापनकर्मणामिन्द्रियाणां महिषो मृगाणामित्ययमपि महान् भवति मृगाणां मार्गणकर्मणामिन्द्रियाणां श्येनो गृ

निरुक्त

॥ ३७ ॥

ध्राणामिति श्येन आत्मा भवति श्यायते ज्ञान कर्मणो गृध्राणीं द्रियाणि गृध्यते ज्ञान कर्मणो यत एतस्मिंस्तिष्ठति स्वधितिर्वना
नामित्ययमपि स्वयं कर्माण्यात्मनि धत्ते वनानां वनन कर्मणा मिन्द्रियाणां सोमः पवित्रमत्येतिरेभन्नित्ययमपि पवित्रमिन्द्रि
याण्यत्येति स्तूयमानोऽयमेवैतत्सर्वमनुभवत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १३ ॥ तिस्रो वाच ईरयति प्रवर्हिर्ऋतस्य धीतिं ब्रह्मणो
मनीषां । गावो यंति गोपतिं पृच्छमानाः सोमं यंति मृतयो वावशानाः । वह्निरादित्यो भवति स तिस्रो वाचः प्रेरयत्यृचो यजुं
षिसामान्यृतस्यादित्यस्य कर्माणि ब्रह्मणो मतान्येष एवैतत्सर्वमक्षरमित्यधिदैवतमथाध्यात्मैव वह्निरात्मा भवति स तिस्रो वा
च ईरयति प्रेरयति विद्यामति बुद्धिमतामृतस्यात्मनः कर्माणि ब्रह्मणो मतान्ययमेवैतत्सर्वमनुभवत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १४ ॥
सोमं गावो धेनवो वावशानाः सोमं विप्रामतिभिः पृच्छमानाः । सोमः सुतः पूयते अज्यमानः सोमैर्अर्कास्त्रिष्टुभः संनवंते ।
एत एव सोमं गावो धेनवो रश्मयो वावश्यमानाः कामयमाना आदित्यं यंत्येवमेव सोमं विप्रारश्मयो मतिभिः पृच्छमानाः का
मयमाना आदित्यं यंत्येवमेव सोमः सुतः पूयते अज्यमान एतमेवार्काश्च त्रिष्टुभश्च संनवंते तत एतस्मिन्नादित्य एकं भवतीत्य
धिदैवतमथाध्यात्ममेत एव सोमं गावो धेनव इन्द्रियाणि वावश्यमानानि कामयमानान्यात्मानं यंत्येवमेव सोमं विप्रा इन्द्रिया
णि मतिभिः पृच्छमानानि कामयमानान्यात्मानं यंत्येवमेव सोमः सुतः पूयते अज्यमान इममेवात्मा च सप्त ऋषयश्च संनवंते
तान्येतस्मिन्नात्मन्येकं भवतीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १५ ॥ अक्रान्तसमुद्रः प्रथमे विधर्मन् जनयन् प्रजाभुवनस्य राजा ।

उत्तरप.
अ. ८

॥ ३७ ॥

वृषा॑प॒वित्रे॑अ॒धिसा॑नोअ॒व्यैबृ॑हत्सोमोवावृ॒धेसु॑वा॒नइ॑न्दुः । अत्य॑क्री॒त्समु॑द्रआदित्यःपरमे॒व्यवने॑वर्ष॒कर्म॑णाजनयन्प्र
जा॑भुवनस्यराजासर्वस्यराजावृषा॑प॒वित्रे॑अ॒धिसा॑नोअ॒व्यैबृ॑हत्सोमोवावृ॒धेसु॑वा॒नइ॑न्दुरित्य॒धिदै॒वत॑मथाध्या॒त्मम॑त्यक्री
त्समु॑द्रआ॒त्मापर॑मे॒व्यवने॑ज्ञान॒कर्म॑णाजनयन्प्रजा॑भुवनस्यराजासर्वस्यराजावृषा॑प॒वित्रे॑अ॒धिसा॑नोअ॒व्यैबृ॑हत्सोमोवावृ॒धे
सु॑वा॒नइ॑न्दुरित्या॒त्मग॑तिमाचष्टे ॥ १६ ॥ म॒हत्त॑त्सोमोमहिषश्च॒कारा॑पांयद्गर्भोऽवृ॒णीत॑दे॒वान् । अ॒द॒धादि॑द्रेपव॒मान्
ओ॒जोऽज॑नय॒त्सूर्ये॑ज्योति॒रिन्दुः॑ । म॒हत्त॑त्सोमोमहिषश्च॒कारा॑पांयद्गर्भोऽवृ॒णीत॑दे॒वाना॑धिपत्य॒मद॒धादि॑द्रेपव॒मानो॒जो
ऽज॑नय॒त्सूर्ये॑ज्योति॒रिन्दु॑रादित्यइ॒न्दुरा॑त्मा ॥ १७ ॥ वि॒धुं॒द॒द्राणं॑सम॒नेब॑हूना॒युवा॑नं॒संतं॑प॒लितो॑ज॒गार॑ । दे॒वस्य॑पश्य॒का
व्यैम॑हि॒त्वाद्या॑म॒मार॒सह्यः॑समा॒न । वि॒धुंवि॒धम॑नशीलं॒द॒द्राणं॑दमनशीलं॒युवा॑नं॒चंद्र॑मसं॒पलित॑आदित्यो॒गिरति॑सद्यो॒मि
यते॑सदि॒वासमु॑दितेत्य॒धिदै॒वत॑मथाध्या॒त्मवि॒धुंवि॒धम॑नशीलं॒द॒द्राणं॑दमनशीलं॒युवा॑नंमहा॒तं॒पलित॑आ॒त्मागिरति॑रात्रौ
मि॒यते॑रात्रिःसमु॑दितेत्या॒त्मग॑तिमाचष्टे ॥ १८ ॥ सा॒कंजा॑ना॒सप्त॑थ॒माहुरे॑कजंष॒ष्ठिद्य॑माऽऽ॒कृष॑योदे॒वजा॑इति । तेषा॑मि
ष्टा॒निवि॑हि॒तानि॑धा॒मशः॑स्था॒त्रेरे॑जंते॒विकृ॑तानि॒रूप॑शः । सह॑जा॒तानां॑षण्णामृ॒षीणा॑मादित्यरश्मय॒स्तेषा॑मिष्टा॒निवा॑कांता
निवा॒क्रांता॑निवा॒गतानि॑वा॒मतानि॑वा॒नतानि॑वा॒द्भिः॑सहसंमोदंते॒यत्रै॑तानि॒सप्त॑ऋषी॒णानि॑ज्योतीं॒षिते॑भ्यःपरआदित्य॒स्ता
न्येत॑स्मिन्नेकंभवंतीत्य॒धिदै॒वत॑मथाध्या॒त्मसह॑जा॒तानां॑षण्णामि॒न्द्रिया॑णामा॒त्मासप्त॑म॒स्तेषा॑मिष्टा॒निवा॑कांता॒निवा॑क्रांता

निरुक्त

॥ ३८ ॥

निर्वागतानि वामतानि वानतानि वान्नेन सह संमोदंते यत्रे मानि सप्त ऽ ऋषीणानीन्द्रियाण्येभ्यः परात्मा तान्येतस्मिन्नेकं भवन्तीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १९ ॥ स्त्रियः सुतीस्ता उमे पुंस आहुः पश्य दक्षुण्वान्न विचेतदुधः । कविर्यः पुत्रः स इमा चिकेत यस्ता विजानात्स पितुष्पितासन्त । स्त्रिय एवैतिताः शब्दस्पर्शरूपरसगंधहारिण्यस्ता अमुं पुंशब्दे निराहारः प्राण इति पश्य न्कष्टान्न विजानात्यंधः कविर्यः पुत्रः स इमा जानाति यः स इमा जानाति स पितुष्पितासदित्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २० ॥ सुप्ता धं गुर्भा भुवनस्य रेतो विष्णोस्तिष्ठति प्रदिशा विधर्मणि । ते धीतिभिर्मनसा ते विपश्चितः परिभुवः परिभवंति विश्वतः । सप्तैतानादित्य रश्मी नयमादित्यो गिरति मध्यस्थानोर्ध्वशब्दो यत एतस्मिंस्तिष्ठति तानि धीतिभिश्च मनसा च विपर्ययंति परिभुवः परिभवंति सर्वाणि कर्माणि वर्षकर्मणे त्याधिदैवतमथाध्यात्मं सप्ते मानीन्द्रियाण्ययमात्मा गिरति मध्यस्थानोर्ध्वशब्दो यान्यस्मिंस्तिष्ठति तानि धीतिभिश्च मनसा च विपर्ययंति परिभुवः परिभवंति सर्वाणीन्द्रियाणि ज्ञानकर्मणे त्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २१ ॥ न विजानामि यदि वेदमस्मि निण्यः सन्नद्धो मनसा चरामि । न हि विजानान्बुद्धिमतः पुत्रः परिवेदयंते ऽयमादित्यो ऽयमात्मा ॥ २२ ॥ अपाङ्गप्राङ्तेति स्वधया गृभीतो ऽमर्त्यो मर्त्येनास योनिः । ताश्वं ताविषूचीना विंशतान्यन्यं चिक्युर्न निचिक्युर्न्यं । अपांचयति प्रांचयति स्वधया गृभीतो ऽमर्त्य आदित्यो मर्त्येन चंद्रमसा सह तौ शश्वद्गामिनौ विश्वगामिनौ बहु गामिनौ वा पश्यत्यादित्यं चंद्रमसमित्यधिदैवतमथाध्यात्मं मपांचयति प्रांचयति स्वधया गृभीतो ऽमर्त्य आत्मा मर्त्येन मन

उत्तरप.

अ. ८

॥ ३८ ॥

सासहंतौशश्वद्गामिनौविश्वगामिनौबहुगामिनौवापश्यत्यात्मानंनमनइत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २३ ॥ तदिदासभुवने
 पुज्येष्ठंयतो जज्ञउग्रस्त्वेषनृम्णः । सद्योजज्ञानोनिरिणातिशत्रूननुयंविश्वेमदंत्यूमाः । तद्भवतिभूतेषुभुवनेषुज्येष्ठमा
 दित्यंयतो जज्ञउग्रस्त्वेषनृम्णोदीप्तिनृम्णःसद्योजज्ञानोनिरिणातिशत्रूनिर्तिरिणातिःप्रीतिकर्मादीप्तिकर्मावानुमदन्तियं
 विश्वऊमाइत्यधिदैवतमथाध्यात्मैतद्भवतिभूतेषुभुवनेषुज्येष्ठमव्यक्तंतपोजायतउग्रस्त्वेषनृम्णोज्ञाननृम्णःसद्योजज्ञा
 नोनिरिणातिशत्रूनिर्तिरिणातिःप्रीतिकर्मादीप्तिकर्मावानुमदन्तियंसर्वऊमाइत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २४ ॥ कोअद्ययुं
 केधुरिगाक्रुतस्यशिमीवतोभामिनोदुर्हणायून् । आसन्निषून्हृत्स्वसोमयोभून्येषांभृत्यामृणधत्सजीवात् । कआदित्यो
 धुरिगायुंक्तैरश्मीन्कर्मवतोभानुमतोदुराधर्षानसून्यसुनवंतीषुनिषुणवंतिमयोभूनि सुखभूनि यइमंसंभृतंवेदकथंसजीव
 तीत्यधिदैवतमथाध्यात्मैकआत्माधुरिगायुंक्तइन्द्रियाणिकर्मवतोभानुमतोदुराधर्षानसून्यसुनवंतीषूनिषुणवंतिमयो
 भूनि सुखभूनि यइमंसंभृतंवेदचिरंजीवतीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २५ ॥ कईषतेतुज्यतेकोविंभायुकोमंसतेसंतमिंद्रंको
 अंति । कस्तोकायकइभायोतरायेऽधिब्रवत्तन्वेऽकोजनाय । कएवगच्छतिकोददातिकोविभेतिकोमंसतेसंतमिंद्रंको
 स्तोकायापत्यायमहतेचनोरणायरमणीयायचदर्शनीयाय ॥ २६ ॥ कोअग्निमीद्रेहविषाघृतेनसुचायंजाताक्रुतुभिर्ध्रु
 वेभिः । कसैदेवाआवहनाशुहोमकोमंसतेवीतिहोत्रःसुदेवः । कआदित्यंपूरयतिहविषाचघृतेनचसुचायजाताक्रुतु

निरुक्त

॥ ३९ ॥

भिर्ध्रुवेभिरितिकस्मै देवा आवहाना शुहोमार्थान्कोमंसते वीति होत्रः सुदेवः कल्याणदेव इत्यधिदैवतमथाध्यात्मक आत्मा
नंपूरयति हविषा च घृतेन च सुचा यजाता क्रतुभिर्ध्रुवेभिरितिकस्मै देवा आवहाना शुहोमार्थान्कोमंसते वीति होत्रः सुप्रज्ञः क
ल्याणप्रज्ञ इत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २७ ॥ त्वमंगप्रसंसिषो देवः शविष्ठमर्त्ये । न त्वदन्यो मघवन्नस्ति मर्दितेन्द्र ब्रवीमि
तेव चः । त्वमङ्गप्रशंसी देवः शविष्ठमर्त्ये न त्वदन्यो ऽस्ति मघवन्पातावापालयिता वाजेता वासुखयिता वेन्द्र ब्रवीमितेव चः
स्तुतियुक्तं ॥ २८ ॥ हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्भोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत् । नृषद्वरसद्वत्सद्व्योमसद्वजागोजा
क्रतुजा अद्रिजा क्रतुः । हंस इति हंसाः सूर्यरश्मयः परमात्मा परं ज्योतिः पृथिवी व्याप्तेति व्याप्तं सर्वव्याप्तं वनन कर्मणान
भ्यासेनादित्यमंडलेनेति त्ययतीति लोको त्ययतीति हंसयं त्ययतीति हंसाः परमहंसाः परमात्मा सूर्यरश्मिभिः प्रभूतगभीरव
सतीति त्रिभिर्वसतीति वारश्मिर्वसतीति वा वह्निर्वसतीति वा सुवर्णरेताः पूषा गर्भारिभेति रिभंता वनकुटिलानि कुटंतारि
भंता तरिक्षाचरत्पथांतरिक्षाचरदिति दिवि भुवि गमनं वा सुभानुः सुप्रभूतो होता दित्यस्य गता भवंत्यतिथिर्दुरोणसत्सर्वे दु
रोणसद्वत्सर्वे रसाविकर्षयति रश्मिर्विकर्षयति वह्निर्विकर्षयति वननं भवत्यश्वगोजा अद्रिगोजा धरि त्रिगोजाः सर्वे गोजा
क्रतुजा बहुशब्दा भवंति निगमो निगमव्यति भवत्यृषे निर्वचनाय ॥ २९ ॥ द्वा सुपर्णा सुयुजा सखाया समानं बृक्षं परिष
स्वजाते । तयो रन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्त्यनश्नन्नन्यो अभिचाकशीति । द्वौ द्वौ प्रतिष्ठितौ सुकृतौ धर्मकर्तारौ दुष्कृतं पापं परि

उत्तरप.

अ. ८

॥ ३९ ॥

सारकमित्याचक्षते सुपर्णासयुजासखायैत्यात्मानंदुरात्मानं परमात्मानं प्रत्युत्तिष्ठति शरीर एव तज्जायते वृक्षं रक्ष शरीरं वृक्षं
 पक्षौ प्रतिष्ठापयति तयोरन्यद्भुक्त्वा न्न मनश्च न्नन्यै सरूपतां सलोकतामश्नुते य एवं वेदा न्न मनश्च न्नन्यो अभिचाकशीतीत्या
 त्मगतिमाचष्टे ॥ ३० ॥ आयाहीन्द्रपृथिविभिरीळितेभिर्यज्ञमिमं नो भागधेयं जुषस्व । तृप्तां जहुर्मातुल्यस्येव योषां भागस्ते
 पैतृष्वसेयीव पामिव । आगमिष्यंति शक्रो देवतास्तास्त्रिभिस्तीर्थैर्भिः शक्रप्रतरैरीळितेभिस्त्रिभिस्तीर्थैर्यज्ञमिमं नो यज्ञभागं
 मग्नीषोमभागाविंद्रो जुषस्व तृप्तामेवं मातुल्ययोगकन्याभागं स भर्तृके वसाया देवतास्तास्तत्स्थानैश्चक्रं निदर्शनं ॥ ३१ ॥ विप्रं
 विप्रासोऽवसे देवं मर्ता स ऊतये । अग्निं गीर्भिर्हवामहे । विप्रं विप्रासोऽवसे विदुर्वेदविदं ते वेदितव्यं विमलशरीरेण वायु
 ना विप्रस्तुहृत्पद्मनिलयस्थितं मकारसंमितमुकारं पूरयेन्मकारनिलयंगतं विप्रं प्राणेषु बिंदुसिक्तं विकसितं वह्नितेजः प्रभैक
 नकपद्मेष्वमृतशरीरममृतजातस्थितं ममृतवाचामृतमुखेव दंति । अग्निं गीर्भिर्हवामहे । अग्निसंबोधयेदग्निः सर्वादेव
 ता इति तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ ३२ ॥ जातवेदसे सुनवामसोमं मरातीयतो निदहाति वेदः । स नः पर्षदति दुर्गा
 णि विश्वानावेव सिंधुं दुरितात्यग्निः । जातवेदस इति जातमिदं सर्वं स चराचरं स्थित्युत्पत्तिप्रलयन्यायेनाच्छाय सुनवाम
 सोममिति प्रसवेनाभिषवाय सोमं राजानममृतमरातीयतो यज्ञार्थमिति स्मोनिश्चये निदहाति दहति भस्मीकरोति सोमो दद
 दित्यर्थः स नः पर्षदति दुर्गाणि दुर्गमनानि स्थानानि नावेव सिंधुं यथा कश्चित्कर्णधारो नावेव सिंधोः स्यंदनान् नदीं जलदुर्गाम

निरुक्त

॥ ४० ॥

हाकूलांतरयतिदुरितात्यग्निरितिदुरितानितारयतितस्यैषापराभवति ॥ ३३ ॥ इदंतेऽन्याभिरसमानमद्भिर्याःका
श्चसिंधुंप्रवहंतिनद्यः । सपौजीर्णामिवत्वचंजहातिपापंसशिरस्कोऽभ्युपेत्य । इदंतेऽन्याभिरसमानाभिर्याःकाश्चसिंधुं
पतिकृत्वानद्योवहंतिसपौजीर्णामिवसर्पस्त्वचंत्यजतिपापंत्यजंत्यापआप्नोतेस्तासामेषाभवति ॥ ३४ ॥ त्र्यंबकंयजा
महेसुगन्धिपुष्टिवर्धनं । उर्वारुकमिवबन्धनान्मृत्योर्मुक्षीयमामृतात् । त्र्यंबकोरुद्रस्तंत्र्यंबकंयजामहेसुगंधिसगंधिसु
ष्टुगंधिपुष्टिवर्धनंपुष्टिकारकमिवोर्वारुकमिवफलंबंधनादारोधनान्मृत्योःसकाशान्मुंचस्वमाकस्मादित्येषामितरेषाप
राभवति ॥ ३५ ॥ शतंजीवशरदोवर्धमानःशतंहेमंतान्छुतमुवसंतान् । शतमिंद्राग्नीसविताबृहस्पतिःशतायुषाह
विषेमंपुनर्दुः । शतंजीवशरदोवर्धमानइत्यपिनिगमोभवतिशतमितिशतंदीर्घमायुर्मरुतएनावर्धयंतिशतमेनमेवशता
त्मानंभवतिशतमनंतंभवतिशतमैश्वर्यंभवतिशतमितिशतंदीर्घमायुः ॥ ३६ ॥ मातेराधासिमातंऊतयोवसोऽस्मा
न्कदाचनदभन् । विश्वाचनउपमिमीहिमानुषवसूनिचर्षणिभ्युआ । माचतेधामानिमाचतेकदाचनःसरिषुःसर्वा
णिप्रज्ञानान्युपमानायमनुष्यहितोऽयमादित्योऽयमात्माथैतदनुप्रवदन्त्यथैतंमहान्तमात्मानमेषगर्गणःप्रवदतिवैश्वक
र्मणोदेवानानुवयंजानानासदासीन्नोसदासीत्तदानीमितिचसैषात्मजिज्ञासासैषासर्वभूतजिज्ञासाब्रह्मणःसारिष्टंसरूप
तांसलोकतांगमयतियएवंवेदनमोब्रह्मणेनमोमहतेभूतायनमःपारस्करायनमोयास्कायब्रह्मशुक्लमसीयब्रह्मशुक्लमसीय

उत्तरप.

अ. ८

॥ ४० ॥

॥ ३७ ॥ व्याख्यातमग्निरस्मिजन्मनापश्यंगोपामाकाशगुणस्तं परिवर्तमानं स यद्यनुरुध्यते ऽष्टोत्तरमथ ये हिंसा माश्रि
त्याथ ये हिंसा मुत्सृज्य न तं हंसो घर्मः सोमः पवते ब्रह्मा देवानां तिस्रो वाच ईरयति सोमं गावो ऽक्रान्म हत्तत्सोमो विधुं दद्राणं सा
कं जानां स्त्रियः सतीः सप्तार्धगर्भान विजानाम्यपाङ्गप्राङेतितदिदासको अद्य युंक्तैर्कईषते को अग्निमीदृत्त्वमंगहंसः शुचिष
द्वासुपर्णाया हीन्द्रविप्रं विप्रा सो जातवेदस इदं ते ऽन्याभिस्त्रयं बकं शतं जीवमातेराधांसीति सप्तत्रिंशत् ॥ ॥ इति निरुक्त
उत्तरषट्के ऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ इति निरुक्त उत्तरषट्कः समाप्तः ॥



निरुक्त

॥ ४१ ॥

श्रीः ॥ ॥ अथास्यनिरुक्तस्याखिलपुरुषार्थोपकारवृत्तिसमर्थस्यसंग्रहः ॥ यथा—नामाख्यातोपसर्गनिपातलक्षणम् १, भावविकारलक्षणम् २, नामान्याख्यातजानिसर्वाणिचयथोपन्यस्यपक्षप्रतिपक्षतोविचार्यावधारणम् ३, सर्वाण्याख्यातजानिकानिचिदेवानेकधातुजान्यपीतिमंत्राणामर्थवत्त्वानर्थवत्त्वेविचार्य शास्त्रारंभप्रयोजनद्वारेणार्थवत्तावधारणम् ४, पदविभागपरिज्ञानप्रतिज्ञानबोधावलंबिप्रदर्शनायआदिमध्यांतानेकदैवतलिंगसंकटेषुमंत्रेषुयाज्ञिकपरिज्ञानद्वारेणदेवतापरिज्ञानप्रतिज्ञा ५, अर्थज्ञप्रशंसा ६, अर्थज्ञानावधारणम् ७, वेदवेदांगव्यूहः ८, सप्रयोजननिघंटुसमाम्नायविरचनम् ९, प्रकरणत्रयविभागेननैघंटुकप्रधानदेवताभिधानप्रविभागलक्षणम् १०, निर्वचनलक्षणद्वारेण शब्दवृत्तिविषयोपदेशः ११, अर्थप्राधान्याल्लोपोपधाविकारवर्णलोपविपर्ययोपदेशेनसामर्थ्योपप्रदर्शनायादिमध्यांतलोपोपधाविकारवर्णलोपविपर्ययाद्यंतवर्णव्यापत्तिवर्णोपजनोदाहरणचिंता १२, अंतस्थांतर्धातुनिमित्तेनसंप्रसार्यासंप्रसार्योभयप्रकृतिधातुनिर्वचनोपदेशः १३, भाषिकप्रायोवृत्तिभ्योनैगमशब्दार्थप्रसिद्धिः १४, नैगमप्रायोवृत्तिभ्योभाषिकशब्दार्थप्रसिद्धिः १५, देशव्यवस्थयाशब्दरूपव्यपदेशः १६, तद्धितसमासनामनिर्वचनलक्षणम् १७, शिष्यलक्षणम् १८, विशेषेणव्याख्यातत्त्वपर्यायभेदसंख्यासंदिग्धोदाहरणान्निर्वचनव्यवस्थयानामाख्यातोपसर्गनिपातानांविभागेननैघंटुकप्रकरणानुक्रमणम् १९, अनेकार्थानवगतसंस्कारानुक्रमणम् २०, परोक्षकृत

उत्तरप.
अ. ८

॥ ४१ ॥

प्रत्यक्षकृताध्यात्मिकमंत्रलक्षणम् २१, स्तुत्याशीःशपथाभिशापाभिख्यापरिदेवनानिंदाप्रशंसादिभिर्मन्त्राभिव्यक्ति
 हेतूपदेशः २२, निदानपरिज्ञानव्याख्यापनायानादिष्टदेवतोपपरीक्षणायाध्यात्मोपदेशप्रकृतिभूमत्वम् २३, इतरेत
 रजन्मत्वम् २४, स्थानत्रयभेदशस्तिसृणामेकैकस्यामाहाभाग्यकृतोऽनेकनामधेयप्रतिलंभः २५, पृथगभिधानंतूत्प
 त्तिसंबंधाद्वा २६, देवतानामाकारचिंतनम् २७, भक्तिसाहचर्यसंस्तवकर्मसूक्तभाक्त्वहविर्भाक्त्वव्यंजनभाक्त्वानि
 २८-३३, पृथिव्यंतरिक्षद्युस्थानदेवतानामभिधेयाभिधानव्युत्पत्तिप्राधान्यश्रुत्युदाहरणम् ३४, तन्निर्वचनविचा
 रोपपत्त्यवधारणानुक्रमेणव्याख्यायदैवतप्रकरणनिर्णयः ३५, विद्यापारप्राप्त्युपायोपदेशः ३६, मन्त्रार्थनिर्वचन
 द्वारेणदेवताभिधाननिर्वचनफलंदेवताताद्भाव्यम् ३७, इत्येषसमासतोनिरुक्तशास्त्रचिंताविषयः ॥ तस्यैषागवाद्या
 देवपत्न्यंतापंचाध्यायीसूत्रसंग्रहः । साचपुनरियंसाक्षात्कृतधर्मभ्योमहर्षिभ्यउपदेशेनमन्त्रार्थमुपश्रुत्यश्रुतर्षिभिरवर
 शक्तिदौर्बल्यमवेक्ष्यतदनुजिघृक्षयावाच्यार्थसामर्थ्यादभिधेयानुन्नीयमन्त्रार्थावबोधायछंदोभ्यःसमाहृत्यसमाहृत्यसमा
 म्नाता । सैषाछंदोवयवभूताछंदोधर्मिण्येवयथायथापन्नस्तागौर्गोधर्माइति ॥ ॥ ॥

इदं पुस्तकं पणशीकरोपाह्वलक्ष्मणशर्मतनुजनुषा वासुदेवशर्मणा संस्कृतं तच्च पाण्डुरङ्ग जावजी इत्येतैः स्वीये
 “निर्णयसागराख्य” मुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् । शके १८५५, सन १९३४.

॥ इतिनिरुक्तं समाप्तम् ॥

[OrderDescription]
,CREATED=18.08.20 10:38
,TRANSFERRED=2020/08/18 at 10:50:33
,PAGES=85
,TYPE=STD
,NAME=S0003508
,Book Name=M-3071-NIRUKAT UTTARSHATAK
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF

FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF

FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF

FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF

FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF

FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
,FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF

FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,